

EXPUNERE DE MOTIVE

Propunere legislativă privind exercitarea profesiei de psiholog, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România

I. Motivul emiterii actului normativ

1. Rolul și importanța psihologului în societate

Psihologia reprezintă studiul comportamentului uman, fiind o disciplină științifică autonomă, cu aplicații practice nelimitate în viața de zi cu zi, acoperind toate aspectele vieții. Profesia de psiholog este o profesie liberală, psihologul beneficiind de libertate de decizie și de inițiativă profesională, atribute ale independenței profesionale.

Știința psihologică se bazează pe studii și cercetări științifice pentru a înțelege creierul uman, memoria, învățarea și procesele mentale, astfel încât să poată aprofunda înțelegerea comportamentului uman în contexte sociale, culturale și lingvistice.

Psihologia ne ajută să înțelegem de ce interpretăm evenimentele, învățăm, luăm decizii și acționăm în maniera în care o facem, punând accent pe formarea și cunoașterea unor aspecte precum: dezvoltarea de-a lungul vieții, învățarea, motivațiile, experiențele, emoțiile, cogniția, comportamentul și atitudinile sociale, personalitatea etc.

Mai mult decât atât, psihologia urmărește să înțeleagă modul în care factorii biologici, comportamentali și sociali influențează sănătatea. Astfel, psihologii, în calitate de furnizori de servicii de sănătate comportamentală, joacă un rol major în înțelegerea modului în care factorii anterior menționați influențează sănătatea. Ei dispun de pregătirea, abilitățile și cunoștințele necesare pentru a înțelege modul în care procesele comportamentale și cognitive de bază (precum cogniția, emoția, motivația, dezvoltarea, personalitatea, interacțiunea socială și culturală) pot predispuce organismul la dezvoltarea unor disfuncții. De asemenea, psihologii sunt instruiți să identifice modul în care aceste funcții comportamentale și cognitive sunt alterate, factorii care contribuie la această alterare, inclusiv modalitatea în care pot fi diagnosticate și tratate aceste disfuncții.

Pe baza unei cunoașteri profunde a modului în care stilul de viață este influențat de factori biologici, procese mentale, relații și interacțiuni sociale, psihologii ajută oamenii să depășească diverse obstacole și contribuie la protejarea acestora de daune emoționale și fizice, consolidând totodată capacitatea mentală de a face față provocărilor societății moderne (cu titlu de exemplu, menționăm stresul de la locul de muncă, problemele din relații sau dificultățile financiare).

Așadar, psihologia are drept scop îmbunătățirea vieții oamenilor prin cercetarea sănătății mintale pentru a spori bunăstarea, o mai bună înțelegere a relațiilor pe care le formăm, dezvoltarea personală, lupta împotriva dependențelor, precum și comunicarea cu persoanele din jurul nostru și înțelegerea acestora, printre altele. Totodată, psihologia depășește sfera individuală și poate contribui la îmbunătățirea societății, influențând domenii precum educația, justiția, ocuparea forței de muncă, medicina și afacerile.

Psihologii au un rol esențial în susținerea sănătății și a stării de bine la nivel global, aceștia fiind pregătiți și calificați să utilizeze diverse tehnici psihologice, psihodiagnostice și psihoterapeutice care sprijină și influențează capacitatea indivizilor de a funcționa în medii și roluri variate.

Parte dintre psihologi desfășoară cercetări de bază, dezvoltând teorii și testându-le prin metode de cercetare riguroase care includ observația, experimentarea și analiza. Alți psihologi aplică cunoștințele științifice ale domeniului pentru a ajuta oameni, organizații și comunități să funcționeze mai bine.

De asemenea, precizăm faptul că astăzi, când legătura dintre minte și corp este pe deplin recunoscută, tot mai mulți psihologi colaborează cu alți profesioniști din domeniul sănătății, astfel încât să ofere servicii care să vizeze sănătatea integrală a persoanei.

Așadar, pe măsură ce lumea se confruntă cu crize fără precedent, contribuțiile psihologilor la diminuarea impactului fizic, emoțional și mental asupra indivizilor, grupurilor și comunităților sunt esențiale.

2. Descrierea situației actuale. Insuficienta reglementare a profesiei de psiholog în România, în raport de contextul social, educațional și profesional din prezent

În România, în prezent, dobândirea calității de psiholog, precum și organizarea și exercitarea profesiei de psiholog sunt reglementate, la nivelul legislației primare, de prevederile Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România (denumită în continuare *Legea nr. 213/2004*), act normativ care a suferit modificări nesemnificative de la momentul adoptării sale și până în prezent.

De altfel, *Legea nr. 213/2004* reglementează și organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, organizația profesională, cu personalitate juridică, de drept privat, apolitică, autonomă și independentă, de interes public, cu patrimoniu și buget proprii, care are rolul de a reprezenta și de a ocroti la nivel național și internațional interesele profesionale ale psihologului român cu drept de liberă practică.

Actuala reglementare a profesiei de psiholog în România este una desuetă, fiind adoptată cu mai mult de 20 de ani în urmă, într-un context social și profesional diferit, respectiv înaintea intrării României în Uniunea Europeană și înaintea implementării sistemului Bologna în pregătirea universitară a psihologilor, astfel încât la acest moment, actualul cadru de reglementare nu mai corespunde nici nevoilor reale ale comunității psihologilor și nici nevoilor beneficiarilor serviciilor psihologice.

De asemenea, de la momentul adoptării actualei reglementări și până în prezent, numărul psihologilor cu drept de liberă practică a cunoscut o creștere exponențială, în prezent, Colegiul Psihologilor din România având un număr de 35.784 membri.

Contextul social, educațional și profesional s-a schimbat radical în ultimii 20 de ani, iar legislația trebuie să reflecte aceste schimbări pentru a asigura prestarea unor servicii psihologice de calitate pentru toți cetățenii români.

Domeniul științei psihologiei a cunoscut o evoluție accelerată inclusiv prin apariția de noi aplicații ale serviciilor psihologice, multe dintre acestea regăsindu-se la intersecția cu alte domenii profesionale, dând naștere astfel unor specialități profesionale interdisciplinare.

Totodată, pe fondul efectelor pandemiei generate de virusul COVID-19 (dintre care menționăm, pe de o parte, izolarea socială cauzată de politicile de carantinare, restricțiile de călătorie, imposibilitatea de a-i vedea pe cei dragi și pe de altă parte insecuritatea profesională și financiară), care au reprezentat un factor de stres și anxietate (care în anumite cazuri s-au suprapus unor situații deja fragile) s-a observat o creștere semnificativă a numărului de persoane beneficiare ale serviciilor psihologice, în vederea gestionării impactului pe care pandemia l-a avut și continuă să îl aibă asupra acestora.

Sănătatea mintală este o prioritate europeană și națională (*Strategia Națională pentru Sănătate 2023 – 2030*, cuprinde direcția de acțiune Creșterea capacității de răspuns adecvat la problemele majore de sănătate mintală), fiind necesar un cadru legislativ actualizat și eficient inclusiv în domeniul psihologiei, care să răspundă provocărilor actuale și viitoare.

Pe de altă parte, s-a observat existența unor practici răspândite în ultimii ani prin care numeroase persoane, profitând de insuficienta reglementare și utilizând diverse titlaturi, prestează servicii psihologice în mod nelegal, fără să aibă pregătirea profesională necesară și fără să dețină atestarea eliberată de către Colegiul Psihologilor din România, cu afectarea în mod semnificativ a beneficiarilor unor astfel de servicii prestate nelegal.

Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România nu mai corespunde nevoilor societății actuale, prezentând numeroase insuficiențe și neconcordanțe, precum:

- *Legea nr. 213/2004* a fost redactată prin raportare la sistemul de educație universitară existent în România anterior implementării sistemului de studii universitare Bologna, cerințele de studii în vigoare astăzi nemaireflectând un nivel academic de pregătire corespunzător pentru dobândirea calității de psiholog.

Legea nr. 213/2004 a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2004, iar ulterior, la data de 1 octombrie 2005 – data intrării în vigoare a Legii nr. 288/2004 privind organizarea studiilor universitare, a fost introdus în România sistemul de studii universitare Bologna.

Prin urmare, astăzi, cerințele de studii universitare pentru dobândirea calității de psiholog trebuie să fie reglementate cu respectarea sistemului Bologna.

- insuficienta reglementare a serviciilor psihologice și a activităților profesionale interdisciplinare, în contextul apariției unor noi domenii aplicative ale științei psihologiei;
- insuficienta reglementare a formelor de exercitare a profesiei de psiholog, formele reglementate în prezent nemaicorespunzând contextului economic antreprenorial actual;
- reglementarea insuficientă, lacunară, a procedurii de atestare a dreptului de liberă practică de către organismul profesional reprezentat de către Colegiul Psihologilor din România;
- lipsa reglementării drepturilor beneficiarilor serviciilor psihologice;
- insuficienta reglementare a drepturilor și obligațiilor psihologului;
- insuficienta reglementare a condițiilor privind dobândirea, suspendarea și încetarea dreptului de liberă practică a profesiei de psiholog;
- insuficienta reglementare a atribuțiilor Colegiului Psihologilor din România;
- structura de organizare și funcționare a Colegiului Psihologilor din România nu mai corespunde nevoilor profesionale, sociale și economice actuale;
- structura și atribuțiile forurilor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România nu au reușit întotdeauna să răspundă nevoilor profesiei - foruri de conducere cu atribuții care nu sunt sincronizate unele cu altele și cu o organizare care este insuficient de suplă (forurile de conducere au mulți membri, convocarea ședințelor acestor foruri fiind una inflexibilă și cronofagă, cu consecința apariției unor întârzieri în luarea unor decizii importante pentru profesie).

3. Prezentarea sintetică a proiectului de lege

Proiectul de Lege privind exercitarea profesiei de psiholog, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România asigură un cadru legislativ modern, în acord cu contextul educațional, social, profesional și economic actual, având drept scopuri principale asigurarea unui înalt nivel calitativ al serviciilor psihologice, asigurarea unei protecții ridicate a beneficiarilor serviciilor psihologice, precum și instituirea unor structuri de organizare și funcționare moderne ale Colegiului Psihologilor din România.

Principalele elemente de noutate aduse prin propunerea legislativă sunt următoarele:

- reglementarea expresă a principiilor fundamentale care guvernează exercitarea profesiei de psiholog, precum și exercitarea activităților specifice aferente specialităților profesionale interdisciplinare, respectiv principiul umanismului profesiei, principiul nediscriminării, principiul profesionalismului, principiul libertății contractuale, principiul păstrării secretului profesional;
- definirea noțiunii de "psiholog", respectiv titularul unei specializări de studii universitare în psihologie care deține dreptul de liberă practică și care desfășoară activități specifice profesiei de psiholog și servicii psihologice pentru sănătate, educație, muncă și organizații, conform competențelor profesionale specifice, potrivit specialităților profesionale, direcțiilor de supra-specializare și gradelor profesionale deținute;
- definirea clară a activităților specifice profesiei de psiholog și a serviciilor psihologice pe care psihologul le poate presta, respectiv activități de psihodiagnostic, evaluare psihologică și intervenție psihologică, alături de activitățile de cercetare științifică și de activitățile de educație și formare profesională;
- reglementarea ariilor de activitate, a domeniilor generale de specializare (Sănătate, Muncă și organizații, Educație) și a subdomeniilor profesiei de psiholog, respectiv analiza comportamentală aplicată; consilierea psihologică; expertiza psihologică judiciară sau extrajudiciară; gerontopsihologia;

logopedia; neuropsihologia și reabilitarea cognitivă; psihologia artelor; psihologia clinică; psihologia cognitivă și neuroștiințele; psihologia comunitară; psihologia culturală și interculturală; psihologia cuplului și a familiei; psihologia economică; psihologia educației și a învățării; psihologie experimentală și analiza datelor; psihologia grupurilor; psihologia interacțiunii om - tehnologie; psihologia judiciară; psihologia limbajului și comunicării; psihologia mediului; psihologia militară și psihologia aplicată în domeniul securității; psihologia ocupațională, a muncii și organizațională; psihologia persoanelor cu cerințe speciale; psihologia personalității și a diferențelor individuale; psihologia relațiilor interpersonale; psihologia religiei și spiritualității; psihologia riscului și a luării deciziilor; psihologia sănătății și psihologia medicală; psihologie socială; psihologia sportului și a exercițiului fizic; psihologia transporturilor; psihologia vârstelor; psihooncologia; psihopedagogie specială; psihosexologia; psihoterapia; terapia ocupațională;

- definirea noțiunii de specialitate profesională (respectiv ramură de specialitate a psihologiei aplicate, care aparține unui sau mai multor domenii generale de specializare și care constituie obiectul unor studii de specialitate); în acest sens, proiectul de lege definește atât specialitățile profesionale psihologice (specialități profesionale pentru exercitarea cărora poate obține dreptul de liberă practică doar titularul unei specializări de studii universitare în psihologie), cât și specialitățile profesionale interdisciplinare (respectiv psihoterapia, consilierea psihologică, psihopedagogia specială și terapia ocupațională), pentru exercitarea cărora pot dobândi dreptul de liberă practică atât titularii unei specializări de studii universitare în psihologie, cât și titularii unei specializări de studii universitare conexe psihologiei (calitatea de medic rezident, medic specialist sau medic primar în specialitatea medicală psihiatrie, precum și titularii unor studii universitare cu specializare în psihopedagogie specială, terapie ocupațională, asistență socială).

Așadar, propunerea legislativă reglementează, pentru prima dată, în mod distinct, noțiunile de "psiholog", "psihoterapeut", "consilier psihologic", "psihopedagog special" și "terapeut ocupațional".

- reglementarea în mod expres a drepturilor beneficiarilor serviciilor psihologice, respectiv: dreptul de a fi informat cu privire la statutul profesional al psihologului și la statutul juridic al formei sau al modalității prin care acesta își exercită profesia, inclusiv cu privire la dreptul de liberă practică și competențele determinate de specialitățile profesionale, direcțiile de supra-specializare profesională și gradul profesional menționate în cuprinsul atestatului de liberă practică al acestuia; dreptul de a fi informat cu privire la serviciile psihologice de care poate beneficia; dreptul de a fi respectat și de a nu fi discriminat; dreptul de a-i fi folosite informațiile legate de viața privată exclusiv în scopul furnizării serviciilor psihologice; dreptul de a indica una sau mai multe persoane care să fie informate cu privire la faptul că este beneficiarul unor servicii psihologice, care sunt serviciile de care beneficiază și recomandările primite, care sunt diagnosticele sau rezultatele evaluării;
- reglementarea drepturilor membrilor Colegiului Psihologilor din România, respectiv: dreptul de a exercita profesia în formele sau modalitățile de exercitare, în condițiile prevăzute de lege; dreptul de a exercita profesia cu libertate de decizie și de inițiativă profesională, conform competențelor determinate de specialitățile profesionale, direcțiile de supra-specializare profesională și gradul profesional menționate în cuprinsul atestatului de liberă practică; dreptul de a i se recunoaște și respecta statutul profesional de către autoritățile și instituțiile publice; în exercitarea profesiei în calitate de salariat, dreptul de a i se recunoaște și respecta, de către angajator, independența profesională, precum și competențele determinate de specialitățile profesionale, direcțiile de supra-specializare profesională și gradul profesional menționate în cuprinsul atestatului de liberă practică; dreptul de a-și stabili în mod liber onorariul sau de a-și negocia în mod liber salariul pentru activitatea sa profesională, în funcție de complexitatea serviciilor prestate și de calificarea sa; dreptul de a acorda servicii psihologice cu titlu gratuit în cazuri umanitare ori de interes public general; dreptul de a opri furnizarea serviciilor psihologice și de a înceta contractul de prestare a serviciilor psihologice, cu respectarea condițiilor

contractuale; dreptul de a sesiza Colegiul Psihologilor din România pentru obținerea unui punct de vedere atunci când consideră că îi este încălcată independența profesională și statutul profesional; dreptul de a recomanda, atunci când apreciază necesar, ori consultul beneficiarului serviciilor psihologice de către un alt psiholog, într-o specialitate profesională adecvată cazului, ori un consult medical;

- reglementarea obligațiilor membrilor Colegiului Psihologilor din România, respectiv: obligația ca, în orice situație, să practice profesia cu bună credință, în limita competențelor determinate de specialitățile profesionale, direcțiile de supra-specializare profesională și gradul profesional menționate în cuprinsul atestatului de liberă practică; obligația de a respecta principiile fundamentale ale exercitării profesiei de psiholog prevăzute de lege; obligația de a exercita profesia într-una din formele sau modalitățile de exercitare a profesiei, în condițiile prevăzute de lege; obligația de a urma programele de formare profesională avizate sau recunoscute de către Colegiul Psihologilor din România; obligația de a respecta orice alte obligații reglementate prin Statutul profesiei de psiholog, prin Codul deontologic al profesiei de psiholog, precum și prin orice alte acte cu caracter normativ adoptate de către Colegiul Psihologilor din România;
- reglementarea unor standarde ridicate pentru accesul în profesia de psiholog, prin introducerea cerinței de studii la nivelul studiilor universitare de master, precum și a cerinței privind promovarea examenului pentru accesul în profesie. Astfel, proiectul de lege aliniază standardul de acces în profesie la practica existentă în majoritatea statelor membre ale Uniunii Europene și ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OECD), precum și la recomandările Federației Europene a Asociațiilor de Psihologie (EFPA), inclusiv certificatul EuroPsy;
- reglementarea în mod expres a faptului că serviciile psihologice pot fi prestate doar de către persoanele autorizate de către Colegiul Psihologilor din România, în limitele competențelor deținute de către acestea, conform gradelor profesionale deținute;
- reglementarea faptului că profesia de psiholog și serviciile psihologice se exercită în acord cu principiile fundamentale ale profesiei de psiholog, precum și cu practicile validate științific sau recunoscute de către comunitatea profesională, științifică și academică;
- introducerea de standarde profesionale care să asigure un înalt nivel calitativ al actului psihologic;
- introducerea obligației privind formarea profesională continuă a membrilor Colegiului Psihologilor din România;
- asigurarea unui cadru legal și organizatoric flexibil pentru prestarea serviciilor psihologice, prin diversificarea formelor și modalităților de exercitare a profesiei, cu păstrarea specificului de profesie liberală (de exemplu, suplimentar față de formele de exercitare reprezentate de cabinetele individuale de psihologie și societățile civile profesionale de psihologie, propunerea legislativă prevede și posibilitatea prestării serviciilor psihologice prin intermediul societății profesionale de psihologie cu răspundere limitată, precum și prin intermediul societăților de psihologie cu personalitate juridică înființate potrivit prevederilor Legii societăților nr. 31/1990);
- reglementarea organismului profesional - Colegiul Psihologilor din România, ca fiind organizația profesională cu personalitate juridică, de drept privat, de interes public, apolitică, autonomă și independentă, cu patrimoniu și buget propriu, unicul organism de autoreglementare, autorizare, control și supraveghere a exercitării profesiei de psiholog și a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare pe teritoriul României;

- modernizarea guvernantei în cadrul Colegiului Psihologilor din România prin reglementarea unor structuri de conducere suplă și operative, asigurând în același timp un grad ridicat de reprezentativitate a membrilor comunității profesionale, cu reglementarea detaliată a atribuțiilor fiecărui organ de conducere. Astfel, organele de conducere ale Colegiului Psihologilor din România prevăzute în proiectul de lege sunt Adunarea Generală, Consiliul Național, Biroul Executiv și Președintele Colegiului Psihologilor din România, organe de conducere cu atribuții distincte, clar delimitate. De asemenea, în coordonarea Consiliului Național, se constituie și funcționează Comisia de Deontologie, Comisia de Metodologie și comisiile de experți constituite ad-hoc, cele din urmă având rol consultativ, pentru sprijinirea activității organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România;
- reglementarea structurilor de organizare la nivel teritorial – filialele teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, inclusiv reglementarea unor structuri de conducere suplă și operative ale acestora, cu enumerarea concretă a atribuțiilor fiecărui organ de conducere;
- reglementarea incompatibilităților derivate din calitatea de membru al organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale;
- reglementarea drepturilor și obligațiilor membrilor Colegiului Psihologilor din România;
- reglementarea procedurii privind atragerea răspunderii disciplinare a membrilor Colegiului Psihologilor din România;
- reglementarea unor detaliate dispoziții tranzitorii care să asigure respectarea drepturilor membrilor Colegiului Psihologilor din România privind continuarea parcursului profesional în contextul modificărilor aduse organizării și exercitării profesiei de psiholog prin proiectul de lege față de dispozițiile reglementării aflate în vigoare astăzi.

Nu în ultimul rând, este important de menționat faptul că, în prezent, în Parlamentul României există patru inițiative legislative (PL-x 431/2019, PL-x 528/2019, PL-x 560/2019 și PL-x 514/2023) având ca obiect reglementarea distinctă a profesiilor de psiholog, de psihoterapeut și de analist comportamental, iar acest proiect de lege are rolul de a unifica și înlocui toate aceste inițiative legislative anterioare.

II. Impactul socioeconomic

Proiectul de lege are un impact benefic atât pentru profesioniștii din domeniul psihologiei, dar mai ales pentru beneficiarii serviciilor psihologice.

Printre cele mai importante beneficii enumerăm următoarele:

- creșterea calității serviciilor psihologice inclusiv prin reducerea practicilor neprofesioniste și a cazurilor de prestare nelegală a serviciilor psihologice;
- cadrul de exercitare a serviciilor psihologice este unul diversificat, fiind reglementate mai multe forme și modalități de exercitare a profesiei, acordând flexibilitate de organizare profesioniștilor din domeniu;
- modernizarea guvernantei în cadrul Colegiului Psihologilor din România prin reglementarea unor structuri de conducere simplificate și operative, în acord cu bunele practici din administrația profesională europeană;
- o mai bună corelare a serviciilor din sfera serviciilor psihologice prin reglementarea accesului și exercitării profesiei și de către absolvenți din domenii conexe psihologiei, în contextul apariției unor specialități profesionale interdisciplinare.

De asemenea, pe termen lung, o legislație actualizată în domeniul psihologiei contribuie la reducerea costurilor generate de tratamentul afecțiunilor de sănătate mintală.

III. Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri

Nu este cazul. Colegiul Psihologilor din România este o organizație de drept privat, de interes public, care se autofinanțează, neexistând un impact financiar asupra bugetului general consolidat.

IV. Impactul asupra sistemului juridic

Din perspectiva implicațiilor pe care adoptarea proiectului de lege le are asupra legislației în vigoare, se impun:

- abrogarea Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România și a Hotărârii de Guvern nr. 788/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România;
- abrogarea și, respectiv, modificarea parțială a unor acte normative subsecvente adoptate de către Colegiului Psihologilor din România (în special în zona de atestare a dreptului de liberă practică și în zona organizării și funcționării structurilor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România);
- modificarea Ordonanței de urgență nr. 83/2000 privind serviciile publice conexe actului medical și a actelor normative subsecvente (de exemplu Ordinul nr. 1992/2023 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, autorizarea, dotarea, funcționarea și înregistrarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical, precum și pentru stabilirea documentelor necesare pentru eliberarea autorizațiilor de liberă practică pentru personalul care desfășoară servicii publice conexe actului medical), din perspectiva actualizării specialităților profesionale și a specialităților profesionale interdisciplinare care se încadrează în categoria serviciilor de psihologie conexe actului medical.

Din perspectiva compatibilității proiectului de lege cu reglementările comunitare, la nivelul Uniunii Europene nu există o reglementare comună privind dobândirea și exercitarea profesiei de psiholog, fiecare stat membru având libertatea de a reglementa profesia de psiholog. Cu toate acestea, menționăm faptul că propunerea legislativă respectă reglementările europene indirect incidente, respectiv Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (transpusă în legislația națională prin Ordonanța de urgență nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene), precum și Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (transpusă în legislația națională prin Ordonanța de urgență nr. 109/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România).

Ulterior adoptării proiectului de lege, Colegiul Psihologilor din România va trebui să adopte actele normative interne subsecvente, dintre care le enumerăm pe cele mai importante, respectiv Statutul profesiei de psiholog, Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Psihologilor din România, Codul deontologic al profesiei de psiholog, Codul de procedură disciplinară și Normele de avizare a metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică.

V. Consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, esența recomandărilor primite

Prezentul proiect de lege s-a realizat cu consultarea membrilor Colegiului Psihologilor din România.

VI. Măsurile de implementare - modificările instituționale și funcționale la nivelul administrației publice centrale și locale

Nu este cazul.

Având în vedere cele arătate mai sus, vă supunem spre dezbateră și adoptare prezenta propunere legislativă.

Inițiatori:

KELEMEN HUNOR-UDMR

Bona Batorad-UDMR

Rodanu Bogdan

Ghigiu Alexandru Hibai - PSD

Solomon Adrian PSD

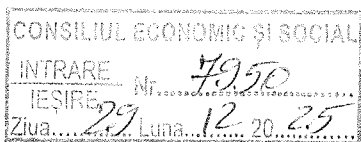
PÎRTEA HARIUEN PNL

**Tabel cu inițiatorii propunerii legislative
privind exercitarea profesiei de psiholog, organizarea și funcționarea
Colegiului Psihologilor din România**

Nr. Crt.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
	POLYANNA HANGAN	USR	
	CORINA ATANASIU	USR	
	ROBERT ALEXIAN	USR	
	GIM A GEORGE	USR	
	GHEORGHIU ANDREI	USR	
	RIGMAN CIPRIAN	USR	
	COLIBAN ALLEN	USR	
	Florussi George	USR	
	Poraschescu Ovidiu	USR	
	CRISTIAN BRIAN	USR	
	KOPINCE STEAN - IULIAN	USR	
	BULEARCA FELIX	USR	

Tabel cu inițiatorii propunerii legislative
privind exercitarea profesiei de psiholog, organizarea și funcționarea
Colegiului Psihologilor din România

[illegible]

Parlamentul României

Camera Deputaților

Senatul

Lege privind exercitarea profesiei de psiholog, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România

Parlamentul României adoptă prezenta lege

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1

(1) Profesia de psiholog este o profesie liberală și independentă, cu organizare și funcționare autonome și se exercită în condițiile și în formele prevăzute de prezenta lege și de Statutul profesiei de psiholog.

(2) Profesia de psiholog, precum și activitățile specifice specialităților profesionale interdisciplinare se exercită pe teritoriul României de către persoanele care dețin dreptul de liberă practică în baza atestatului de liberă practică eliberat de către Colegiul Psihologilor din România în condițiile prezentei legi și ale Statutului profesiei de psiholog.

Art. 2

(1) Exercițarea profesiei de psiholog, precum și a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare se realizează cu respectarea legii, a Statutului profesiei de psiholog, a Codului deontologic al profesiei de psiholog, a actelor de reglementare emise de către Colegiul Psihologilor din România, a principiilor fundamentale ale profesiei de psiholog, precum și a practicilor validate științific sau recunoscute de către comunitatea profesională, științifică și academică.

(2) Exercițarea profesiei de psiholog, precum și a activităților specifice aferente specialităților profesionale interdisciplinare se realizează cu respectarea următoarelor principii fundamentale:

a) **principiul umanismului profesiei**, potrivit căruia întreaga activitate profesională a psihologului se desfășoară în acord cu valorile fundamentale ale umanității, de respect față de ființa umană și demnitatea acesteia;

b) **principiul nediscriminării**, potrivit căruia întreaga activitate profesională a psihologului se desfășoară fără niciun fel de discriminare;

c) **principiul profesionalismului**, potrivit căruia întreaga activitate profesională a psihologului se exercită cu responsabilitate și integritate, potrivit specialității, competenței și gradului profesional dobândite, cu respectarea normelor profesiei și a metodelor și practicilor validate științific sau recunoscute de către comunitatea profesională, științifică și academică;

d) **principiul libertății contractuale**, potrivit căruia desfășurarea relației profesionale dintre psiholog și beneficiar poate avea loc numai în temeiul acordului de voință realizat între psiholog și beneficiar, în baza consimțământului informat al beneficiarului ori al reprezentantului legal al acestuia;

e) **principiul păstrării secretului profesional**, potrivit căruia constituie secret profesional toate datele și informațiile, indiferent de natura lor, pe care psihologul le-a primit, le-a aflat ori i-au fost comunicate în orice mod în timpul desfășurării relației profesionale dintre psiholog și beneficiar.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică și deținătorilor dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare care nu dețin titlul profesional de psiholog.

(4) Persoanele care dețin dreptul de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională vor putea utiliza titulatura profesională dată de specialitatea profesională interdisciplinară în care aceștia sunt atestați, putând folosi denumirea de psihoterapeut, consilier psihologic, psihopedagog special și, respectiv, terapeut ocupațional, după caz.

Art. 3

În exercitarea profesiei, psihologul nu poate fi supus niciunei restricții, presiuni, constrângeri sau intimidări din partea autorităților sau instituțiilor publice ori a altor persoane fizice sau persoane juridice. Independența psihologului în exercitarea profesiei este garantată de lege.

Art. 4

Psihologul este obligat să păstreze secretul profesional privitor la orice aspect care i-a fost încredințat pe parcursul relației profesionale dintre psiholog și beneficiar, cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege.

Art. 5

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) **Drept de liberă practică** – reprezintă dreptul membrului Colegiului Psihologilor din România de a practica profesia de psiholog sau activitățile specifice specialităților profesionale interdisciplinare, conform prevederilor legale în vigoare, potrivit competențelor profesionale specifice, specialității și specializării profesionale, precum și gradului profesional dobândit;
- b) **Psiholog** – persoană care deține titlu profesional de psiholog, respectiv titularul unei specializări de studii universitare în psihologie care deține dreptul de liberă practică acordat în condițiile prezentei legi și care desfășoară activități specifice profesiei de psiholog și servicii psihologice pentru sănătate, educație, muncă și organizații, conform competențelor profesionale specifice, potrivit specialităților profesionale, direcțiilor de supra-specializare și gradelor profesionale deținute;
- c) **Deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog** – titularul unei specializări de studii universitare conexe psihologiei care deține dreptul de liberă practică, acordat în condițiile prezentei legi, într-una sau mai multe specialități profesionale interdisciplinare, respectiv psihoterapie,

consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională, conform competențelor profesionale specifice, direcțiilor de supra-specializare și gradelor profesionale deținute;

- d) **Specializare de studii universitare în psihologie** - orice specializare de studii universitare care conține în denumirea programului de studii termenul "psihologie";
- e) **Specializare de studii universitare conexe psihologiei** – oricare dintre următoarele specializări de studii universitare: specializare unică în psihopedagogie specială, specializare unică în terapie ocupațională, specializare unică în asistență socială, specializare dublă în psihopedagogie specială și asistență socială, sau deținerea calității de medic rezident, medic specialist sau medic primar în specialitatea medicală psihiatrie;
- f) **Competență** – capacitatea de a exercita anumite atribuții sau sarcini pe baza cunoașterii și pregătirii necesare;
- g) **Competențe specifice profesiei de psiholog** – ansamblul atribuțiilor, activităților, cunoștințelor, abilităților și atitudinilor aferente exercitării profesiei de psiholog și prestării serviciilor psihologice, cu respectarea legislației aplicabile profesiei de psiholog, potrivit specialității profesionale atestate de către Colegiul Psihologilor din România, la nivelul gradului profesional deținut;
- h) **Domeniu general de specializare** – unul dintre cele trei domenii generale de specializare prevăzute la art. 35 alin. (1) din prezenta lege;
- i) **Specialitate profesională** – ramură de specialitate a psihologiei aplicate, care aparține unuia sau mai multor domenii generale de specializare și care constituie obiectul unor studii de specialitate. Din perspectiva criteriului studiilor universitare de specializare, specialitățile profesionale se clasifică în două categorii: specialități profesionale psihologice și specialități profesionale interdisciplinare;
- j) **Specialități profesionale psihologice** – specialități profesionale pentru exercitarea cărora poate obține dreptul de liberă practică, în condițiile prezentei legi, doar titularul unei specializări de studii universitare în psihologie;
- k) **Specialități profesionale interdisciplinare** – specialități profesionale pentru exercitarea cărora poate obține dreptul de liberă practică, în condițiile prezentei legi, atât titularul unei specializări de studii universitare în psihologie, cât și titularul unei specializări de studii universitare conexe psihologiei, respectiv specialitățile profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională;
- l) **Specializare profesională** – acțiunea și rezultatul pregătirii și aprofundării unei specialități profesionale, care se reflectă în nivelul de competență și de experiență dobândite în vederea exercitării profesiei;
- m) **Supra-specializare profesională** – acțiunea și rezultatul pregătirii sau practicării într-un sector restrâns al unei specialități profesionale;
- n) **Competență profesională** – capacitatea de a realiza toate categoriile de activități ce intră în sfera de acoperire a unei specialități profesionale, corespunzător formării și/sau unei direcții de supra-specializare și gradului profesional deținute;
- o) **Membru activ al Colegiului Psihologilor din România** – membrul Colegiului Psihologilor din România care nu se află în perioada de suspendare a dreptului de liberă practică;
- p) **Membru al Colegiului Psihologilor din România** - persoană care este deținător al unui atestat de liberă practică eliberat în condițiile prezentei legi;
- q) **Grad profesional** – nivelul ierarhic specific profesiei de psiholog și deținătorilor dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu dețin titlul profesional de psiholog, care atestă stadiul dezvoltării și exercitării competențelor

profesionale specifice, ca urmare a îndeplinirii condițiilor prevăzute de prezenta lege pentru obținerea acestuia;

- r) **Supervizare profesională** – activitate formativă specifică profesiei de psiholog și deținătorilor dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu dețin titlul profesional de psiholog, , care asigură managementul calității actului profesional prin acțiuni de îndrumare, supraveghere, control și recomandare, în cadrul unei relații contractuale profesionale dintre supervisor și supervizat;
- s) **Registru profesional** – bază de date și informații, cu caracter oficial și public, organizată, structurată și stocată electronic, care este elaborată, gestionată, actualizată și publicată periodic de către Colegiul Psihologilor din România. Colegiul Psihologilor din România elaborează, gestionează, actualizează și publică periodic Registrul național al psihologilor cu drept de liberă practică, Registrul formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog, Registrul supervisorilor, Registrul furnizorilor de formare profesională autorizați și al programelor de formare profesională avizate sau recunoscute de către Colegiul Psihologilor din România, precum și alte registre întocmite în baza hotărârilor organelor de conducere ale acestuia, după caz;
- t) **Sediul profesional** – sediul formei de exercitare în cazul membrului Colegiului Psihologilor din România care își desfășoară profesia în calitate de titular, acționar, asociat sau administrator al formei de exercitare, după caz, sediul angajatorului în cazul membrului Colegiului Psihologilor din România care își desfășoară profesia în calitate de salariat, fie în cadrul unei forme de exercitare, fie în cadrul unei structuri de psihologie, sediul formei de exercitare a profesiei de psiholog în cadrul căreia își desfășoară profesia psihologul colaborator și sediul formei de exercitare a profesiei de psiholog sau sediul formei de exercitare a deținătorului dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, în cadrul căreia își desfășoară activitatea deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog care are calitatea de colaborator;
- u) **Structura de psihologie** – denumirea generică a biroului, laboratorului, comisiei, secției, serviciului, centrului, departamentului de psihologie sau a oricărei alte structuri administrative sau funcționale înființate sau organizate în cadrul unei entități cu personalitate juridică, alta decât formele de exercitare a profesiei de psiholog cu drept de liberă practică și formele de exercitare ale deținătorilor dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu dețin titlul profesional de psiholog, organizate potrivit dispozițiilor interne ale entității respective în care își exercită activitatea profesională psihologul cu drept de liberă practică salariat, respectiv deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, salariat;
- v) **Comisie de experți constituită ad-hoc** – comisie cu rol consultativ, formată din membri activi ai Colegiului Psihologilor din România, constituită de către Consiliul Național, la propunerea Biroului Executiv, în condițiile art. 104 alin. (2) din prezenta lege, pentru sprijinirea activității organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România, aflată în coordonarea Consiliului Național;
- w) **Furnizorul de servicii psihologice** - membrul activ al Colegiului Psihologilor din România care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute la art. 28 din prezenta lege, în cadrul unei forme de exercitare sau într-una dintre modalitățile de exercitare prevăzute de prezenta lege, autorizate de către Colegiul Psihologilor din România prin înregistrarea acestora în Registrul formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog;
- x) **Furnizorul de activități specifice specialităților profesionale interdisciplinare** - membrul activ al Colegiului Psihologilor din România care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute la art. 65 - 69 din prezenta lege, în cadrul unei forme de exercitare sau într-una dintre modalitățile de

exercitare prevăzute de prezenta lege, autorizate de către Colegiul Psihologilor din România prin înregistrarea acestora în Registrul formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog;

- y) *Aparținător* – în sensul art. 46 alin. (1) din prezenta lege – soțul, concubinul și rudele de gradul I ale membrilor, salariaților și beneficiarilor unei structuri de psihologie, astfel cum aceasta este definită la art. 5 lit. u) din prezenta lege.

CAPITOLUL II

Exercitarea profesiei de psiholog

Secțiunea 1

Dobândirea dreptului de liberă practică pentru exercitarea profesiei de psiholog

Art. 6

(1) Dreptul de a exercita activitățile specifice profesiei de psiholog și de a presta servicii psihologice pe teritoriul României se numește drept de liberă practică pentru exercitarea profesiei de psiholog și se acordă de către Colegiul Psihologilor din România.

(2) Persoana care dobândește dreptul de liberă practică pentru exercitarea profesiei de psiholog devine membru al Colegiului Psihologilor din România prin alocarea unui cod unic profesional și înregistrarea în Registrul național al psihologilor cu drept de liberă practică.

(3) Dovada dobândirii dreptului de liberă practică se face prin atestatul de liberă practică eliberat de către Colegiul Psihologilor din România.

(4) Deținătorul atestatului de liberă practică își va exercita dreptul de liberă practică conform specialităților profesionale, direcțiilor de supra-specializare profesională și gradului profesional menționate în cuprinsul atestatului de liberă practică.

(5) Forma atestatului de liberă practică și mențiunile cuprinse în conținutul acestuia se stabilesc prin Statutul profesiei de psiholog. În cuprinsul atestatului de liberă practică eliberat de către Colegiul Psihologilor din România pentru specialitățile profesionale interdisciplinare se va menționa specializarea de studii universitare de licență a titularului atestatului de liberă practică.

Art. 7

(1) Poate obține dreptul de liberă practică pentru exercitarea profesiei de psiholog persoana fizică care este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene ori al unui stat al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, cetățean al unui stat terț titular al Cărții Albastre a U.E., eliberată în România sau de un alt stat membru al U.E. sau cetățean al unui alt stat cu care există încheiate acorduri bilaterale și care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) îndeplinește una dintre cerințele de studii universitare prevăzute la art. 7 alin. (2) din prezenta lege;
- b) a promovat examenul standardizat scris pentru dobândirea dreptului de liberă practică;
- c) are exercițiul drepturilor civile;

d) nu se găsește într-unul dintre cazurile de nedemnitate prevăzute de prezenta lege;

e) este aptă din punct de vedere medical să exercite profesia de psiholog. Îndeplinirea condiției de a fi apt din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei de psiholog se dovedește cu certificat medical de sănătate eliberat de către o unitate medicală autorizată, conform standardelor reglementate prin Statutul profesiei de psiholog.

(2) Sunt considerate îndeplinite cerințele de studii universitare prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a) din prezenta lege în oricare dintre următoarele situații:

a) deținerea unei diplome de licență în domeniul psihologie, specializarea de studii universitare în psihologie eliberate de către o instituție de învățământ superior acreditată din România și deținerea unei diplome de master în domeniul psihologiei, specializarea de studii universitare în psihologie sau în domeniul științelor educației, specializarea de studii universitare în psihopedagogie specială sau în consiliere educațională și vocațională eliberate de către o instituție de învățământ superior acreditată din România, urmare a parcurgerii unui program de studii universitare de master recunoscut de către Colegiul Psihologilor din România în domeniul sau domeniile generale de specializare aferent specialității profesionale în care solicitantul solicită să dobândească dreptul de liberă practică;

b) deținerea unei diplome de licență în domeniul psihologie, specializarea de studii universitare în psihologie eliberate de către o instituție de învățământ superior acreditată din România și deținerea titlului de doctor în psihologie;

c) deținerea unor acte de studii de nivel universitar pentru studiile efectuate în străinătate, recunoscute sau echivalate de către autoritățile competente din România, cu condiția ca aceste acte de studii să reflecte același nivel de calificare prevăzut la lit. a) și b), respectiv ori studii universitare de licență în domeniul psihologie, specializarea de studii universitare în psihologie și deținerea unei diplome de master în domeniul psihologiei, specializarea de studii universitare în psihologie sau în domeniul științelor educației, specializarea de studii universitare în psihopedagogie specială sau în consiliere educațională și vocațională, ori studii universitare de licență în domeniul psihologie, specializarea de studii universitare în psihologie și deținerea titlului de doctor în psihologie;

d) deținerea unei diplome de licență în psihologie eliberate de către o instituție de învățământ superior acreditată din România în urma absolvirii unui program de licență de lungă durată, de patru sau cinci ani, în perioada anterioară implementării sistemului Bologna;

e) deținerea unei diplome de licență eliberate până în anul 1994 inclusiv, de către instituțiile de învățământ superior din România, diplomă care atestă absolvirea unui program de licență de lungă durată, de patru sau cinci ani, în cadrul unei facultăți de filosofie, filosofie - istorie sau din domeniul științelor socio - umane;

f) deținerea unei diplome de licență eliberate de către o instituție de învățământ superior acreditată din România în specializarea psihosociologie sau în specializarea psihopedagogie specială și psihologie, în perioada anterioară implementării sistemului Bologna, în condițiile dublei specializări.

(3) Pentru îndeplinirea condiției de studii universitare prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a) din prezenta lege, studiile universitare de licență în domeniul psihologie, specializarea de studii universitare în psihologie și cele de master în domeniul psihologiei, specializarea de studii universitare în psihologie sau în domeniul științelor educației, specializarea de studii universitare în psihopedagogie specială sau în consiliere educațională și vocațională trebuie să corespundă cumulativ unui număr de minimum 300 de credite ECTS în specializările de studii universitare sus - menționate, astfel cum acestea sunt definite în Legea nr. 199/2023 a învățământului superior, dintre care cel puțin 120 de credite ECTS sunt aferente unui program de studii de master recunoscut de către Colegiul Psihologilor din România în domeniul sau domeniile generale de specializare aferent specialității profesionale în care solicitantul solicită să dobândească dreptul de liberă practică.

(4) Adicional față de condițiile prevăzute la art. 7 alin. (1) din prezenta lege, pentru obținerea dreptului de liberă practică în specialitatea profesională psihoterapie, precum și în specialitatea profesională consiliere psihologică este necesară și dovada absolvirii unui program suplimentar de formare profesională de lungă durată avizat de către Colegiul Psihologilor din România în specialitatea psihoterapie, respectiv în specialitatea consiliere psihologică, desfășurat în condițiile stabilite prin Statutul profesiei de psiholog.

Art. 8

Examenul standardizat scris pentru dobândirea dreptului de liberă practică se organizează de către Colegiul Psihologilor din România, la nivel național, cu o periodicitate cel puțin anuală, potrivit prezentei legi, Statutului profesiei de psiholog și metodologiilor adoptate prin hotărâre a Consiliului Național al Colegiului Psihologilor din România.

Art. 9

(1) Persoana care a dobândit dreptul de liberă practică pentru exercitarea profesiei de psiholog într-o anumită specialitate profesională în condițiile art. 7 din prezenta lege poate obține dreptul de a exercita profesia de psiholog și în alte specialități profesionale din cadrul aceluiași domeniu general de specializare, dacă îndeplinește condițiile prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. b) – e), precum și condițiile prevăzute la art. 7 alin. (4), după caz, din prezenta lege, dispozițiile art. 30 alin. (1) din prezenta lege rămânând aplicabile.

(2) Prin excepție de la alin. (1), persoana care a dobândit dreptul de liberă practică pentru exercitarea profesiei de psiholog în specialitatea profesională psihoterapie într-o anumită metodă de practică profesională, poate obține, la cerere, dreptul de a exercita profesia de psiholog și în specialitatea profesională consiliere psihologică în aceeași metodă de practică profesională, în gradul profesional aferent specialității profesionale psihoterapie deținute, conform Statutului profesiei de psiholog.

Art. 10

Persoana care a dobândit dreptul de liberă practică pentru exercitarea profesiei de psiholog într-o anumită specialitate profesională în condițiile art. 7 din prezenta lege, poate obține dreptul de a exercita profesia de psiholog și în alte specialități profesionale din cadrul altor domenii generale de specializare decât cel aferent specialității profesionale inițiale, dacă îndeplinește condițiile prevăzute la art. 7 alin. (1) – (3), precum și condițiile prevăzute la art. 7 alin. (4) după caz, din prezenta lege, dispozițiile art. 30 alin. (1) din prezenta lege rămânând aplicabile.

Art. 11

(1) Prin excepție de la prevederile art. 7 din prezenta lege, persoana care a absolvit o instituție de învățământ superior din România, anterior înființării Colegiului Psihologilor din România, obținând o diplomă de licență în psihologie, domeniul psihologie, specializarea psihologie sau o diplomă de licență eliberată până în anul 1994 inclusiv de către instituțiile de învățământ superior acreditate din România, diplomă care atestă absolvirea unui program de licență de lungă durată, de patru sau cinci ani, în cadrul unei facultăți de filosofie, filosofie - istorie sau din domeniul științelor socio - umane, poate obține dreptul de liberă practică pentru exercitarea profesiei de psiholog într-o anumită specialitate profesională, direct în gradul de specializare de psiholog specialist, dacă îndeplinește în mod cumulativ următoarele condiții:

- a) face dovada existenței unei experiențe profesionale de minimum 5 ani în specialitatea profesională în care dorește obținerea dreptului de liberă practică, realizată anterior datei de 31.12.2006;
- b) a promovat examenul standardizat scris pentru obținerea gradului de psiholog specialist, organizat la nivel național;
- c) are exercițiul drepturilor civile;
- d) nu se găsește într-unul dintre cazurile de nedemnitate prevăzute de prezenta lege;

e) este aptă din punct de vedere medical să exercite profesia de psiholog. Îndeplinirea condiției de a fi apt din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei de psiholog, se dovedește cu certificat medical de sănătate eliberat de către o unitate medicală autorizată, conform standardelor reglementate prin Statutul profesiei de psiholog.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 7 din prezenta lege, persoana care a absolvit o instituție de învățământ superior din România, anterior înființării Colegiului Psihologilor din România, obținând o diplomă de licență în psihologie, domeniul psihologie, specializarea psihologie sau o diplomă de licență eliberată până în anul 1994 inclusiv de către instituțiile de învățământ superior acreditate din România, diplomă care atestă absolvirea unui program de licență de lungă durată, de patru sau cinci ani, în cadrul unei facultăți de filosofie, filosofie - istorie sau din domeniul științelor socio - umane, poate obține dreptul de liberă practică pentru exercitarea profesiei de psiholog într-o anumită specialitate profesională direct în gradul de specializare de psiholog principal, dacă îndeplinește în mod cumulativ următoarele condiții:

a) face dovada existenței unei experiențe profesionale de minimum 10 ani în specialitatea profesională în care se dorește obținerea dreptului de liberă practică, realizată anterior datei de 31.12.2006;

b) a promovat examenul pentru obținerea gradului de psiholog principal, organizat la nivel național;

c) are exercițiul drepturilor civile;

d) nu se găsește într-unul dintre cazurile de nedemnitate prevăzute de prezenta lege;

e) este aptă din punct de vedere medical să exercite profesia de psiholog. Îndeplinirea condiției de a fi apt din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei de psiholog se dovedește cu certificat medical de sănătate eliberat de către o unitate medicală autorizată, conform standardelor reglementate prin Statutul profesiei de psiholog.

(3) Procedura pentru obținerea dreptul de liberă practică pentru exercitarea profesiei de psiholog prevăzut la alin. (1) și (2) se stabilește prin hotărâre a Consiliului Național.

Art. 12

(1) Este nedemn pentru a fi psiholog:

a) cel condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni în legătură cu exercitarea profesiei de psiholog și cu privire la care nu a intervenit reabilitarea, amnistia postcondamnatorie sau dezincriminarea faptei;

b) cel care a săvârșit abuzuri sau infracțiuni prin care au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale omului, constatate prin hotărâre judecătorească definitivă și cu privire la care nu a intervenit reabilitarea, amnistia postcondamnatorie sau dezincriminarea faptei;

c) cel căruia i s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita profesia, pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească;

d) cel în sarcina căruia s-a reținut, în baza unei hotărâri judecătorești definitive sau prin acte ale organelor profesiei de psiholog fapta de a fi exercitat fără drept profesia de psiholog sau fapta de a fi sprijinit, sub orice formă, exercitarea fără drept de către o altă persoană a profesiei de psiholog;

e) cel căruia, prin hotărâre a Biroului Executiv al Colegiului Psihologilor din România, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară de retragere a dreptului de liberă practică.

(2) Cazul de nedemnitate prevăzut la alin. (1) lit. e) operează pentru o perioadă de 5 ani de la data aplicării sancțiunii disciplinare de retragere a dreptului de liberă practică.

Art. 13

(1) Pe tot parcursul exercitării profesiei de psiholog, la solicitarea Comisiei de Deontologie, titularul dreptului de liberă practică este obligat să facă dovada, în termenul prevăzut în cuprinsul solicitării, a îndeplinirii condiției de a fi apt din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei.

(2) Neprezentarea certificatului medical de sănătate prevăzut la alin. (3), în termenul prevăzut în cuprinsul solicitării Comisiei de Deontologie, atrage suspendarea de drept a dreptului de liberă practică până la data prezentării certificatului medical de sănătate.

(3) Îndeplinirea condiției de a fi apt din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei se dovedește cu certificat medical de sănătate eliberat de către o unitate medicală autorizată, conform standardelor reglementate prin Statutul profesiei de psiholog.

(4) În situația în care, ulterior dobândirii dreptului de liberă practică, din certificatul medical de sănătate rezultă că nu mai este îndeplinită condiția de a fi apt din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei, Biroul Executiv hotărăște retragerea dreptului de liberă practică al psihologului respectiv.

Art. 14

(1) Dovada deținerii dreptului de liberă practică se face, după caz:

a) prin atestatul de liberă practică eliberat de către Colegiul Psihologilor din România;

b) prin cardul profesional eliberat de către Colegiul Psihologilor din România, care poate fi eliberat inclusiv în format electronic.

(2) Condițiile emiterii și modelul cardului profesional se stabilesc prin Statutul profesiei de psiholog.

Art. 15

(1) Atestatul de liberă practică se supune avizării periodice efectuate de către Colegiul Psihologilor din România, la o perioadă stabilită prin Statutul profesiei de psiholog. Avizarea periodică are loc în situația în care sunt îndeplinite cumulativ condițiile referitoare la plata cotizației anuale și la deținerea numărului minim anual de credite de formare profesională continuă stabilit prin hotărâre a Consiliului Național.

(2) În situația în care nu este îndeplinită condiția referitoare la deținerea numărului minim anual de credite de formare profesională continuă necesar pentru avizarea periodică a atestatului de liberă practică, avizul se acordă provizoriu, până la obținerea numărului minim anual de credite stabilit de către Consiliul Național. Avizul provizoriu se eliberează pentru o perioadă de cel mult 6 luni de la data acordării.

(3) În situația în care psihologul nu face dovada obținerii numărului minim anual de credite în termenul prevăzut la alin. (2), dreptul de liberă practică al acestuia se suspendă de drept.

Art. 16

(1) Pe toată perioada exercitării profesiei, psihologul are obligația de a notifica Colegiul Psihologilor din România ori de câte ori intervine o modificare cu privire la domiciliul sau sediul profesional, în termen de 30 de zile de la data modificării.

(2) Nerespectarea obligației prevăzute la alin. (1) constituie abatere disciplinară.

Secțiunea a 2-a

Încetarea și suspendarea dreptului de liberă practică a profesiei de psiholog

Art. 17

(1) Dreptul de liberă practică dobândit în condițiile prezentei legi încetează în următoarele situații:

a) la solicitarea titularului;

b) în cazul în care titularul nu mai îndeplinește condiția de a fi apt din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei, prin retragerea dreptului de liberă practică în condițiile art. 13 alin. (4) din prezenta lege;

c) ca urmare a apariției unei situații de nedemnitate profesională, dintre cele prevăzute la art. 12 lit. a) - d) din prezenta lege;

d) ca urmare a aplicării sancțiunii disciplinare de retragere a dreptului de liberă practică, în condițiile art. 144 alin. (1) lit. d) din prezenta lege;

e) în condițiile art. 32 din prezenta lege.

(2) Constatarea încetării dreptului de liberă practică pentru situația prevăzută la alin. (1) lit. a), precum și încetarea dreptului de liberă practică pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) - c) se realizează prin hotărârea Biroului Executiv. Hotărârea Biroului Executiv pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) - c) se comunică persoanei în cauză în termen de 30 de zile de la data adoptării. Hotărârea Biroului Executiv pentru situația prevăzută la alin. (1) lit. d) se comunică potrivit dispozițiilor art. 145 alin. (1) din prezenta lege.

(3) Încetarea dreptului de liberă practică atrage, de drept, pierderea calității de membru al Colegiului Psihologilor din România și nulitatea atestatului de liberă practică.

Art. 18.

(1) Dreptul de liberă practică dobândit în condițiile prezentei legi se suspendă în următoarele situații:

a) de drept, în situația în care nu este îndeplinită condiția referitoare la obținerea numărului minim anual de credite de formare profesională continuă și perioada pentru care a fost acordat avizul provizoriu a expirat, conform art. 15 alin. (3) din prezenta lege;

b) de drept, în situația în care cotizația de membru al Colegiului Psihologilor din România nu a fost plătită pe o perioadă mai mare de 12 luni consecutive;

c) ca urmare a aplicării sancțiunii disciplinare de suspendare a dreptului de liberă practică, în condițiile art. 144 alin. (1) lit. c) din prezenta lege;

d) de drept, la cererea titularului dreptului de liberă practică;

e) de drept, pe perioada în care titularul dreptului de liberă practică este angajat al Colegiului Psihologilor din România, în baza unui contract individual de muncă încheiat în condițiile Legii nr. 53/2003 – Codul Muncii;

f) de drept, în situația prevăzută la art. 13 alin. (2) din prezenta lege.

(2) Suspendarea dreptului de liberă practică pentru situația prevăzută la alin. (1) lit. c) se dispune prin hotărârea Biroului Executiv, la propunerea Comisiei de Deontologie.

(3) Suspendarea dreptului de liberă practică atrage, de drept, suspendarea calității de membru al Colegiului Psihologilor din România.

(4) Suspendarea dreptului de liberă practică pentru oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (1) se operează în Registrul național al psihologilor cu drept de liberă practică de către Secretariatul general al Colegiului Psihologilor din România.

(5) Suspendarea dreptului de liberă practică care a operat de drept potrivit dispozițiilor alin. (1) lit. a) și b) încetează de drept la data la care psihologul face dovada îndeplinirii obligațiilor a căror încălcare a determinat suspendarea.

(6) Suspendarea dreptului de liberă practică care a operat potrivit dispozițiilor alin. (1) lit. c) încetează de drept la data la care a expirat perioada de suspendare dispusă ca sancțiune disciplinară.

(7) Suspendarea dreptului de liberă practică care a operat potrivit dispozițiilor alin. (1) lit. e) încetează de drept la data la care a încetat calitatea de angajat al Colegiului Psihologilor din România.

Art. 19.

(1) Membrul Colegiului Psihologilor din România al cărui drept de liberă practică a încetat în condițiile art. 17 alin. (1) lit. d) din prezenta lege poate solicita dobândirea acestuia în condițiile prezentei legi, respectiv dobândirea dreptului de liberă practică în gradul profesional de psiholog stagiar, după 5 ani de la data la care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară de retragere a dreptului de liberă practică.

(2) Membrul Colegiului Psihologilor din România al cărui drept de liberă practică a încetat în condițiile art. 17 alin. (1) lit. b) și c) din prezenta lege poate solicita redobândirea dreptului de liberă practică pentru gradul profesional și specialitățile profesionale deținute la momentul încetării acestuia, astfel:

a) în situația în care a intervenit reabilitarea, amnistia postcondamnatorie sau dezincriminarea faptei;

b) de la data la care a fost înregistrat la Colegiul Psihologilor din România certificatul medical de sănătate eliberat de către o unitate medicală autorizată care face dovada îndeplinirii condiției referitoare la starea de sănătate fizică și psihică corespunzătoare pentru exercitarea profesiei.

(3) Procedura privind redobândirea dreptului de liberă practică în condițiile alin. (2) se stabilește de către Consiliul Național.

Art. 20.

Suspendarea sau încetarea dreptului de liberă practică atrag după sine, de drept, suspendarea, respectiv pierderea calității de membru în organele de conducere ale Colegiului Psihologilor din România.

Art. 21.

(1) Exercițarea profesiei de psiholog, exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare ori a altor activități atribuite prin lege exclusiv în competența psihologului sau deținătorului dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, de către o persoană care nu deține dreptul de liberă practică acordat de către

Colegiul Psihologilor din România sau de către un membru al Colegiului Psihologilor din România pe perioada suspendării dreptului de liberă practică al acestuia în condițiile prezentei legi constituie infracțiune și se sancționează potrivit legii penale.

(2) Actele specifice profesiei de psiholog sau cele specifice specialităților profesionale interdisciplinare efectuate de către o persoană care nu deține dreptul de liberă practică acordat de către Colegiul Psihologilor din România sau de către un membru al Colegiului Psihologilor din România pe perioada suspendării dreptului de liberă practică al acestuia în condițiile prezentei legi sunt nule.

Art. 22.

Instanțele de judecată vor informa, din oficiu, Colegiul Psihologilor din România cu privire la hotărârile rămase definitive prin care s-a dispus interzicerea exercitării profesiei de psiholog, în termen de 15 zile de la data rămânării definitive a hotărârii judecătorești.

Secțiunea a 3-a

Exercitarea în România a profesiei de către psihologii care au obținut calificarea profesională într-un stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene

Art. 23.

(1) Cetățenii unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, atestați ca psiholog de către autoritățile competente din statul de origine, pot exercita profesia de psiholog pe teritoriul României în baza atestatului de liberă practică eliberat de către Colegiul Psihologilor din România în una din formele de exercitare a profesiei de psiholog prevăzute de prezenta lege, dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) li s-a recunoscut titlul de calificare în psihologie, potrivit prezentei legi;

b) dețin un certificat de competență lingvistică care atestă cunoașterea limbii române de nivel minim B2, conform reglementărilor europene aplicabile.

(2) De la data eliberării atestatului de liberă practică, persoanele prevăzute la alin.(1) devin membri ai Colegiului Psihologilor din România.

Art. 24.

(1) Autoritatea de recunoaștere a calificărilor profesionale obținute în Uniunea Europeană, Spațiul Economic European sau Confederația Elvețiană este Colegiul Psihologilor din România.

(2) Recunoașterea calificărilor profesionale obținute în Uniunea Europeană, Spațiul Economic European sau Confederația Elvețiană se realizează de către Colegiul Psihologilor din România cu respectarea prevederilor Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare, conform procedurii aprobate de către Consiliul Național, cu respectarea legislației naționale și europene aplicabilă în domeniu.

Secțiunea a 4-a

Exercitarea în România, în mod temporar și ocazional, prin prestarea de servicii, a profesiei de către psihologii provenind dintr-un stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene

Art. 25.

(1) Psihologii stabiliți într-un stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, care exercită în mod autorizat profesia de psiholog în statul de origine, pot exercita, în mod temporar și ocazional, profesia de psiholog pe teritoriul României, sub forma prestării de servicii, prin înregistrarea temporară automată la Colegiul Psihologilor din România.

(2) Procedura și condițiile pentru exercitarea temporară și ocazională a profesiei de psiholog pe teritoriul României de către persoanele prevăzute la alin. (1) se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare, conform procedurii aprobate de către Consiliul Național.

Art. 26.

(1) Pe durata exercitării temporare și ocazionale a profesiei de psiholog pe teritoriul României, persoanele autorizate își exercită profesia cu respectarea actelor normative privind exercitarea pe teritoriul României a profesiei de psiholog.

(2) În cazul în care împotriva unui psiholog care prestează servicii psihologice pe teritoriul României în mod temporar și ocazional este formulată o plângere de către beneficiarul serviciilor psihologice prestate de către acesta, plângerea se soluționează de către Biroul Executiv al Colegiului Psihologilor din România conform procedurii aprobate de către Consiliul Național.

(3) În urma analizării plângerii prevăzute la alin. (2), Biroul Executiv al Colegiului Psihologilor din România poate dispune radierea psihologului din evidențele Colegiului Psihologilor din România. Hotărârea de radiere se comunică petentului, psihologului și, după caz, angajatorului la care acesta își desfășoară activitatea, precum și autorității competente din statul membru de origine al psihologului.

Art. 27.

Exercitarea în România, în mod temporar și ocazional, prin prestarea de servicii, a profesiei de psiholog de către persoanele prevăzute la art. 25 alin. (1) din prezenta lege se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare.

Secțiunea a 5-a

Exercitarea profesiei de psiholog

Art. 28.

(1) Psihologul cu drept de liberă practică desfășoară, individual sau în cadrul unor echipe, inclusiv echipe multidisciplinare, activități de psihodiagnostic, evaluare psihologică și intervenție psihologică.

(2) Psihologul cu drept de liberă practică poate desfășura, individual sau în cadrul unor echipe, inclusiv echipe multidisciplinare, activități de cercetare științifică, precum și activități de educație și formare profesională.

(3) Activitățile specifice profesiei de psiholog și serviciile psihologice corespunzătoare fiecărei categorii prevăzute la alin. (1) și (2) se stabilesc prin Statutul profesiei de psiholog.

(4) În cadrul ariilor de activitate prevăzute la alin. (1) și (2), psihologii, ca profesioniști specializați în analiza comportamentului uman, a proceselor mentale și a interacțiunilor și relațiilor interumane, în funcție de specialitățile profesionale dobândite, direcțiile de supra-specializare și gradele profesionale prin care își exercită profesia, își pot desfășura activitatea în subdomenii diverse cum sunt:

- a) analiza comportamentală aplicată;
- b) consilierea psihologică;
- c) expertiza psihologică judiciară sau extrajudiciară;
- d) gerontopsihologia;
- e) logopedia;
- f) neuropsihologia și reabilitarea cognitivă;
- g) psihologia artelor;
- h) psihologia clinică;
- i) psihologia cognitivă și neuroștiințele;
- j) psihologia comunitară;
- k) psihologia culturală și interculturală;
- l) psihologia cuplului și a familiei;
- m) psihologia economică;
- n) psihologia educației și a învățării;
- o) psihologie experimentală și analiza datelor;
- p) psihologia grupurilor;
- q) psihologia interacțiunii om - tehnologie;
- r) psihologia judiciară;
- s) psihologia limbajului și comunicării;
- t) psihologia mediului;
- u) psihologia militară și psihologia aplicată în domeniul securității;
- v) psihologia ocupațională, a muncii și organizațională;
- w) psihologia persoanelor cu cerințe speciale;
- x) psihologia personalității și a diferențelor individuale;
- y) psihologia relațiilor interpersonale;
- z) psihologia religiei și spiritualității;
- aa) psihologia riscului și a luării deciziilor;
- bb) psihologia sănătății și psihologia medicală;
- cc) psihologie socială;
- dd) psihologia sportului și a exercițiului fizic;
- ee) psihologia transporturilor;
- ff) psihologia vârstelor;
- gg) psihooncologia;
- hh) psihopedagogie specială;
- ii) psihosexologia;
- jj) psihoterapia;
- kk) terapia ocupațională.

(5) Pe măsură ce domeniul psihologiei și aplicațiile acestuia evoluează, pe plan național și internațional, vor putea fi adăugate prin Statutul profesiei de psiholog noi subdomenii în care psihologii își pot desfășura activitatea.

(6) Beneficiarul activităților specifice profesiei de psiholog și al serviciilor psihologice poate fi o persoană fizică, o persoană juridică sau o entitate fără personalitate juridică, constituită potrivit legii, precum și un

grup de persoane fizice, persoane juridice sau de entități fără personalitate juridică, care se află la momentul solicitării sau prestării serviciilor psihologice pe teritoriul României sau pe teritoriul oricărui alt stat.

(7) Activitatea profesională efectivă a psihologului cu drept de liberă practică se poate desfășura și la domiciliul sau sediul beneficiarului sau ale unor terțe persoane, precum și prin mijloace de comunicare la distanță, cu respectarea prevederilor legale aplicabile.

Art. 29.

Profesia de psiholog se va exercita, în fiecare specialitate profesională, într-unul dintre următoarele grade profesionale:

- a) psiholog stagiar;
- b) psiholog specialist;
- c) psiholog principal.

Art. 30.

(1) Gradul profesional de psiholog stagiar se obține la momentul dobândirii dreptului de liberă practică pentru una sau mai multe specialități profesionale și, ulterior, pentru fiecare specialitate profesională nou adăugată dreptului de liberă practică acordat inițial.

(2) Psihologul care a obținut gradul profesional de psiholog stagiar exercită profesia în regim de supervizare profesională, în baza contractului de supervizare profesională încheiat cu un psiholog supervizor.

(3) Supervizarea profesională va fi desfășurată de către un psiholog specialist ori principal, denumit psiholog supervizor. Psihologul supervizor trebuie să dețină gradul profesional de psiholog specialist sau principal în aceeași specialitate profesională în care are loc activitatea de supervizare profesională, respectiv în specialitatea profesională în care psihologul stagiar își desfășoară activitatea profesională, conform atestatului de liberă practică eliberat de către Colegiul Psihologilor din România.

(4) Condițiile efectuării supervizării profesionale, numărul minim obligatoriu de ore de supervizare profesională pentru fiecare specialitate profesională, drepturile și obligațiile psihologului stagiar, ale psihologului supervizor, precum și procedura de derulare a activității de supervizare profesională se stabilesc de către Consiliul Național.

Art. 31.

Poate obține gradul de psiholog specialist psihologul stagiar care îndeplinește, în mod cumulativ, următoarele condiții:

- a) face dovada exercitării efective a profesiei de psiholog stagiar pe o perioadă de cel puțin 3 ani în specialitatea profesională pentru care solicită acordarea gradului de psiholog specialist și face dovada efectuării numărului minim obligatoriu de ore de supervizare profesională în aceeași specialitate profesională pentru care solicită acordarea gradului de psiholog specialist;
- b) a obținut numărul de credite profesionale stabilite de către Consiliul Național ca fiind minimum necesare pentru obținerea gradului de psiholog specialist;
- c) a fost declarat admis în urma susținerii examenului standardizat scris pentru obținerea gradului de psiholog specialist, organizat la nivel național.

Art. 32.

Psihologul stagiar care a dobândit dreptul de liberă practică pentru o anumită specialitate profesională își poate exercita profesia în această calitate pe o perioadă de cel mult 6 ani de la data dobândirii dreptului de liberă practică pentru specialitatea profesională respectivă. Dreptul de liberă practică al psihologului stagiar încetează de drept dacă în termen de 6 ani de la data dobândirii dreptului de liberă practică pentru specialitatea profesională respectivă acesta nu se prezintă pentru susținerea examenului standardizat scris pentru obținerea gradului de psiholog specialist în specialitatea profesională respectivă sau nu promovează acest examen.

Art. 33.

Poate obține gradul de psiholog principal psihologul specialist care îndeplinește, în mod cumulativ, următoarele condiții:

- a) face dovada exercitării efective a profesiei de psiholog specialist pe o perioadă de cel puțin 5 ani în specialitatea profesională pentru care solicită acordarea gradului de psiholog principal;
- b) a obținut numărul de credite profesionale stabilite de către Consiliul Național ca fiind minimum necesare pentru obținerea gradului de psiholog principal;
- c) a fost declarat admis în urma parcurgerii examenului pentru obținerea gradului de psiholog principal, organizat la nivel național.

Art. 34.

(1) Condițiile referitoare la experiența profesională, educația și formarea profesională continuă, precum și metodologia de organizare a examenelor scrise și a altor proceduri derulate în vederea atestării profesionale a psihologilor se stabilesc de către Consiliul Național în raport de specialitățile profesionale, de competențele profesionale și de gradele profesionale.

(2) Examenul scris pentru dobândirea gradului profesional de psiholog stagiar, respectiv pentru dobândirea dreptului de liberă practică, examenul scris pentru dobândirea gradului de psiholog specialist și examenul pentru dobândirea gradului de psiholog principal vor fi organizate pentru fiecare specialitate profesională în parte.

(3) Examenul scris pentru dobândirea gradului de psiholog specialist este un examen scris centrat pe cunoștințe și competențe și se organizează de către Colegiul Psihologilor din România, la nivel național, cu o periodicitate cel puțin anuală, potrivit prezentei legi, Statutului profesiei de psiholog și metodologiilor adoptate prin hotărâre a Consiliului Național al Colegiului Psihologilor din România.

(4) Examenul pentru dobândirea gradului de psiholog principal este un examen cu probe standardizate centrate pe competențe și se organizează de către Colegiul Psihologilor din România, la nivel național, cu o periodicitate cel puțin anuală, potrivit prezentei legi, Statutului profesiei de psiholog și metodologiilor adoptate prin hotărâre a Consiliului Național al Colegiului Psihologilor din România.

Art. 35.

(1) Dreptul de liberă practică dobândit în condițiile prezentei legi se exercită în una sau mai multe specialități profesionale și direcții de supra-specializare profesională care fac parte dintr-unul dintre următoarele domenii generale de specializare:

- a) Sănătate;
- b) Muncă și organizații;

c) Educație.

(2) Specialitățile profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică și terapie ocupațională aparțin domeniului general de specializare sănătate, iar specialitatea profesională interdisciplinară psihopedagogie specială aparține domeniului general de specializare educație.

(3) Specialitățile profesionale aferente fiecărui domeniu general de specializare se stabilesc prin Statutul profesiei de psiholog. O specialitate profesională poate să aparțină unuia sau mai multor domenii generale de specializare.

(4) Competențele profesionale ale psihologului aferente fiecărei specialități profesionale, corespunzătoare fiecărui grad profesional, se stabilesc prin Statutul profesiei de psiholog.

(5) Direcțiile de supra-specializare profesională din cadrul fiecărei specialități profesionale, precum și competențele aferente fiecărei direcții de supra-specializare se stabilesc prin Statutul profesiei de psiholog.

Art. 36.

(1) Actele și documentele profesionale emise în exercitarea profesiei trebuie să cuprindă în mod obligatoriu semnătura olografă sau semnătura electronică extinsă a psihologului, însoțită de parafa profesională care trebuie să cuprindă numele și prenumele psihologului, gradul profesional, menționarea specialităților profesionale din cuprinsul atestatului de liberă practică și codul unic profesional de înregistrare al acestuia în Registrul național al psihologilor cu drept de liberă practică.

(2) Codul unic profesional al psihologului se alocă de către Colegiul Psihologilor din România și va fi înscris în Registrul național al psihologilor cu drept de liberă practică.

(3) Modelul parafei profesionale se stabilește prin Statutul profesiei de psiholog.

Art. 37.

(1) În vederea creșterii gradului de pregătire profesională și asigurării unui nivel ridicat al cunoștințelor profesionale, psihologii au obligația formării profesionale continue, prin parcurgerea programelor de formare profesională continuă avizate și creditate de către Colegiul Psihologilor din România, în vederea obținerii numărului anual minim de credite profesionale, stabilite de către Consiliul Național.

(2) Programele de formare profesională de lungă durată și programele de formare profesională continuă nu pot fi programe de studii universitare, cu excepția programelor de studii postuniversitare care se pot aviza și credita de către Colegiul Psihologilor din România ca programe de formare profesională continuă.

(3) Programele de formare profesională de lungă durată și programele de formare profesională continuă în domeniul psihologiei se organizează numai cu avizul prealabil al Colegiului Psihologilor din România. Cu ocazia avizării, fiecărui program de formare profesională continuă avizat îi va fi alocat de către Colegiul Psihologilor din România un anumit număr de credite de formare profesională continuă.

(4) Programele de formare profesională de lungă durată și programele de formare profesională continuă în domeniul psihologiei pot fi organizate numai de către furnizori de formare profesională autorizați de către Colegiul Psihologilor din România.

(5) Condițiile și metodologia privind autorizarea furnizorilor de formare profesională, avizarea programelor de formare profesională de lungă durată, precum și cele privind avizarea și creditarea programelor de formare profesională continuă se adoptă de către Consiliul Național.

Secțiunea a 6-a
Formele și modalitățile de exercitare a profesiei de psiholog

Art. 38.

(1) Psihologul cu drept de liberă practică își poate exercita profesia pe teritoriul României în calitate de titular, asociat sau acționar al unor forme de exercitare a profesiei de psiholog sau în calitate de salariat sau colaborator al unei forme de exercitare a profesiei de psiholog, în condițiile prezentei legi.

(2) Psihologul cu drept de liberă practică își poate exercita profesia pe teritoriul României și în calitate de salariat în cadrul unei entități de drept privat, precum și în calitate de salariat sau prin ocuparea unei funcții de funcționar public, funcționar public cu statut special, personal contractual, personal militar sau a altor funcții în cadrul unei instituții sau autorități publice, potrivit legilor speciale, regulamentelor ori statutelor instituțiilor sau autorităților publice respective, în condițiile art. 42 din prezenta lege.

Art. 39.

(1) Formele de exercitare a profesiei de psiholog sunt următoarele:

- a) cabinetul individual de psihologie;
- b) societatea civilă profesională de psihologie;
- c) societatea profesională de psihologie cu răspundere limitată;
- d) societatea de psihologie cu personalitate juridică, înființată potrivit prevederilor Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Formele de exercitare prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) sunt forme de exercitare fără personalitate juridică, iar formele de exercitare prevăzute la alin. (1) lit. c) și d) sunt forme cu personalitate juridică.

(3) Societatea de psihologie cu personalitate juridică ce se înființează potrivit prevederilor Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va înmatricula în registrul comerțului și va funcționa doar cu îndeplinirea următoarelor condiții cumulative:

- a) calitatea de asociat sau acționar poate fi deținută doar de către o persoană fizică ce deține calitatea de psiholog cu drept de liberă practică, membru activ al Colegiului Psihologilor din România;
- b) calitatea de administrator sau de membru al consiliului de administrație poate fi deținută doar de către o persoană fizică ce deține calitatea de psiholog cu drept de liberă practică, membru activ al Colegiului Psihologilor din România;
- c) societatea va avea obiect unic de activitate, respectiv CAEN 8690 - Alte activități referitoare la sănătatea umană și va presta exclusiv activitățile specifice profesiei de psiholog și serviciile psihologice menționate la art. 28 alin. (1) și (2) din prezenta lege;
- d) obținerea avizului prealabil favorabil eliberat de către Biroul Executiv al Colegiului Psihologilor din România, aviz obligatoriu pentru înmatricularea societății în registrul comerțului și pentru efectuarea ulterioară a oricăror modificări ale actului constitutiv al societății;
- e) autorizarea societății de către Colegiul Psihologilor din România prin înregistrarea în Registrul formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog, ulterior înmatriculării societății, aceasta reprezentând o condiție pentru începerea desfășurării activității.

(4) Modalitatea de constituire, organizarea și funcționarea formelor de exercitare a profesiei de psiholog prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin Statutul profesiei de psiholog.

(5) Pentru a putea presta activități specifice profesiei de psiholog și servicii psihologice, formele de exercitare a profesiei de psiholog constituite se autorizează de către Colegiul Psihologilor din România prin înregistrarea în

Registrul formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog. Condițiile și procedura de înregistrare se stabilesc prin Statutul profesiei de psiholog.

(6) Formele de exercitare a profesiei de psiholog vor furniza servicii psihologice exclusiv în limitele specialităților profesionale menționate în cuprinsul certificatului de înregistrare eliberat de către Colegiul Psihologilor din România.

Art. 40.

Psihologul cu drept de liberă practică poate deține calitatea de titular sau asociat doar într-una dintre formele de exercitare a profesiei de psiholog prevăzute la art. 39 alin. (1) lit. a) – c) și, concomitent, poate deține fie calitatea de asociat sau acționar și calitatea de administrator în cadrul formei de exercitare a profesiei de psiholog prevăzute la art. 39 alin. (1) lit. d), fie calitatea de administrator în cadrul formei de exercitare a profesiei de psiholog prevăzute la art. 39 alin. (1) lit. d).

Art. 41.

Exercitarea profesiei de psiholog în cadrul unei instituții sau autorități publice în calitate de salariat sau prin ocuparea unei funcții de funcționar public, funcționar public cu statut special, personal contractual, personal militar sau a altor funcții, potrivit legilor speciale, regulamentelor ori statutelor instituțiilor sau autorităților publice respective, precum și exercitarea profesiei de psiholog în calitate de salariat în cadrul unei forme de exercitare a profesiei de psiholog sau în cadrul unei structuri de psihologie avizate de către Colegiul Psihologilor din România potrivit art. 42 din prezenta lege se pot realiza în următoarele condiții:

a) psihologul salariat deține dreptul de liberă practică, dovedit prin atestatul de liberă practică eliberat de către Colegiul Psihologilor din România;

b) activitățile din fișa postului să facă parte dintre activitățile specifice profesiei de psiholog și serviciile psihologice menționate la art. 28 alin. (1) și (2) din prezenta lege;

c) angajatorul este obligat să asigure psihologului respectiv condițiile de spațiu, dotare tehnică și metodologică stabilite de către Colegiul Psihologilor din România potrivit specialităților profesionale în care psihologul își exercită dreptul de liberă practică.

Art. 42.

(1) Biroul, laboratorul, comisia, secția, serviciul, centrul, departamentul de psihologie sau orice altă structură administrativă sau funcțională din cadrul unei entități de drept public sau de drept privat, alta decât formele de exercitare a profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, organizate potrivit dispozițiilor interne ale entității respective în care își exercită activitatea profesională psihologul cu drept de liberă practică, membru al Colegiului Psihologilor din România, în calitate de salariat sau de persoana numită în funcție, poartă denumirea generică de structură de psihologie.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică structurilor din cadrul instituțiilor sau autorităților publice din domeniile sănătate, educație și protecție socială, înființate prin dispoziții speciale cuprinse în legile, regulamentele ori statutele care reglementează activitatea instituțiilor sau autorităților publice respective.

(3) Prestarea serviciilor psihologice în cadrul unei structuri de psihologie este condiționată de respectarea condițiilor de spațiu, dotare tehnică și metodologică, precum și de competență profesională stabilite de către Colegiul Psihologilor din România. Colegiul Psihologilor din România certifică îndeplinirea condițiilor de funcționare a structurii de psihologie pe baza declarației reprezentantului legal al entității și a declarației privind nefurnizarea către terți a serviciilor psihologice prestate de către psihologul angajat, prin eliberarea avizului de funcționare în care vor fi menționate: denumirea entității în cadrul căreia funcționează structura de psihologie, adresa structurii de psihologie avizate și specialitățile profesionale autorizate în cadrul structurii de psihologie.

(4) Avizul de funcționare pentru prestarea serviciilor psihologice desfășurate în cadrul structurii de psihologie se poate elibera de către Colegiul Psihologilor din România doar dacă în cadrul structurii de psihologie își desfășoară activitatea cel puțin un psiholog cu drept de liberă practică.

(5) Avizul de funcționare pentru prestarea serviciilor psihologice desfășurate în cadrul structurii de psihologie se eliberează de către Biroul Executiv, potrivit specialităților pentru care se solicită eliberarea acestuia, conform condițiilor, metodologiei și documentelor stabilite de către Consiliul Național al Colegiului Psihologilor din România.

(6) Structurile de psihologie avizate de către Colegiul Psihologilor din România se înregistrează în Registrul formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog.

(7) În cazul nerespectării condițiilor de funcționare, entitățile în cadrul căreia funcționează structura de psihologie i se poate retrage avizul de funcționare, caz în care structura de psihologie va fi radiată din Registrul formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog.

(8) În cazul dizolvării entității în cadrul căreia funcționează structura de psihologie, aceasta va fi radiată din Registrul formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog.

Art. 43.

(1) Pentru exercitarea profesiei în calitate de psiholog colaborator, psihologul cu drept de liberă practică va solicita Colegiului Psihologilor din România înregistrarea sa ca psiholog colaborator în Registrul formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog.

(2) Psihologul colaborator va solicita administrației financiare în raza căreia își are domiciliul luarea în evidență și eliberarea unui cod de înregistrare fiscală în vederea exercitării profesiei, în baza adeverinței emise de către Colegiul Psihologilor din România care atestă calitatea de psiholog colaborator.

(3) Psihologul colaborator își exercită activitatea în cadrul unei singure forme de exercitare a profesiei de psiholog prevăzute la art. 39 alin. (1) din prezenta lege, în baza unui acord de colaborare încheiat între acesta și forma de exercitare.

(4) O formă de exercitare a profesiei de psiholog poate încheia un acord de colaborare cu un singur psiholog colaborator pentru fiecare specialitate profesională menționată în cuprinsul certificatului de înregistrare eliberat de către Colegiul Psihologilor din România.

(5) Psihologul colaborator nu poate încheia un acord de colaborare și nu își poate desfășura activitatea în calitate de psiholog colaborator în cadrul unei structuri de psihologie și nici în cadrul unei forme de exercitare a deținătorilor dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihoterapie, care nu dețin titlul profesional de psiholog .

(6) Calitatea de psiholog colaborator nu este compatibilă cu calitatea de titular, asociat, acționar sau administrator al unei forme de exercitare a profesiei de psiholog și nici cu calitatea de salariat în cadrul unei forme de exercitare a profesiei de psiholog. Calitatea de psiholog colaborator este compatibilă cu calitatea de salariat, precum și cu calitatea de funcționar public, funcționar public cu statut special, personal contractual, personal militar sau alte funcții în cadrul unor instituții sau autorități publice, potrivit legilor speciale, regulamentelor ori statutelor instituțiilor sau autorităților publice respective, în cadrul unei structuri de psihologie.

(7) Condițiile privind exercitarea profesiei în calitate de psiholog colaborator și modelul cadru al acordului de colaborare dintre formele de exercitare a profesiei de psiholog și psihologul colaborator se stabilesc prin Statutul profesiei de psiholog.

Art. 44.

Formele de exercitare a profesiei de psiholog în care își desfășoară activitatea cel puțin un psiholog având gradul profesional de psiholog specialist sau psiholog principal pot organiza stagii de practică profesională pentru studenți, precum și programe de internship, potrivit legii.

Art. 45.

(1) Perioada în care psihologul cu drept de liberă practică își exercită profesia în una dintre formele de exercitare ale profesiei reglementate la art. 39 lit. a)-c) din prezenta lege sau în calitate de colaborator și furnizează servicii psihologice prin desfășurarea activităților specifice profesiei de psiholog sau prestarea de servicii psihologice constituie vechime în muncă, cu excepția perioadei în care acesta a avut suspendată calitatea de membru al Colegiului Psihologilor din România, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) activitățile specifice profesiei de psiholog sau serviciile psihologice furnizate au produs, în anul supus asimilării vechimii în muncă, venituri nete a căror valoare este cel puțin egală cu de 12 ori cuantumul salariului minim brut pe țară garantat în plată stabilit, potrivit legii, pentru anul respectiv;

b) a achitat contribuțiile datorate bugetului asigurărilor sociale de stat aferente perioadei prevăzute la lit. a).

(2) Dovada îndeplinirii condițiilor de natură financiară prevăzute la alin. (1) se face cu următoarele documente:

a) declarațiile privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate, conform dispozițiilor Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, al președintelui Casei Naționale de Pensii Publice, al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă nr. 165/7/1.272/456 din 7 și 8 februarie 2023 pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a "Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate", publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 10 februarie 2023;

b) declarațiile nominale ori individuale de asigurare în sistemul public de pensii, prevăzute de art. 7 alin. (1) și art. 11 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 46.

(1) În calitate de salariat, funcționar public, funcționar public cu statut special, personal contractual, personal militar sau alte funcții în cadrul unor instituții sau autorități publice, potrivit legilor speciale, regulamentelor ori statutelor instituțiilor sau autorităților publice respective, în cadrul unei structuri de psihologie, astfel cum aceasta este reglementată la art. 42 din prezenta lege, psihologul poate furniza serviciile psihologice doar în cadrul entității în cadrul căreia funcționează respectiva structură de psihologie, pentru membrii și salariații acesteia, fără a putea furniza servicii psihologice către terțe persoane. Cu acordul reprezentantului legal al entității în care este organizată structura de psihologie, psihologul care deține calitatea de salariat, funcționar public, funcționar public cu statut special, personal contractual, personal militar sau psihologul deținând altă funcție în cadrul instituției sau autorității publice, potrivit legilor speciale, regulamentelor ori statutelor instituției sau autorității publice respective, poate oferi în cadrul structurii de psihologie servicii psihologice și aparținătorilor membrilor și salariaților respectivei structuri de psihologie, cu condiția ca serviciile psihologice prestate să fie în directă legătură cu situația membrilor și salariaților respectivei structuri.

(2) Psihologul are dreptul de a presta servicii psihologice concomitent atât în calitate de salariat, funcționar public, funcționar public cu statut special, personal contractual, personal militar sau alte funcții în cadrul unor instituții sau autorități publice, potrivit legilor speciale, regulamentelor ori statutelor instituțiilor sau autorităților publice respective, în cadrul unei structuri de psihologie, cât și în calitate de titular, asociat, acționar

sau administrator al unei forme de exercitare a profesiei sau în calitate de psiholog colaborator în cadrul unei forme de exercitare a profesiei, în aceste din urmă calități putând presta servicii pentru terți.

(3) În cadrul unei structuri de psihologie avizate de către Colegiul Psihologilor din România, organizată într-o entitate de drept public pot fi organizate, gratuit, activități de supervizare profesională și programe de formare continuă doar pentru psihologii care își desfășoară activitatea în cadrul respectivei structuri de psihologie, precum și stagii de practică pentru orice beneficiar, cu acordul angajatorului.

(4) Nerespectarea prevederilor alin. (1) constituie abatere disciplinară.

Secțiunea a 7-a *Drepturile și îndatoririle psihologului*

Art. 47.

Psihologul are următoarele drepturi:

- a) să își exercite profesia în formele sau modalitățile de exercitare, în condițiile prevăzute de prezenta lege;
- b) să își exercite profesia cu libertate de decizie și de inițiativă profesională, conform competențelor determinate de specialitățile profesionale, direcțiile de supra-specializare profesională și gradul profesional menționate în cuprinsul atestatului de liberă practică;
- c) să i se recunoască și să i se respecte statutul profesional de către autoritățile și instituțiile publice;
- d) în exercitarea profesiei în calitate de salariat, să i se recunoască și să i se respecte, de către angajator, independența profesională, precum și competențele determinate de specialitățile profesionale, direcțiile de supra-specializare profesională și gradul profesional menționate în cuprinsul atestatului de liberă practică;
- e) să stabilească în mod liber onorariul sau să își negocieze în mod liber salariul pentru activitatea sa profesională, în funcție de complexitatea serviciilor prestate și de calificarea sa;
- f) să acorde servicii psihologice cu titlu gratuit în cazuri umanitare ori de interes public general;
- g) să oprească furnizarea serviciilor psihologice și să înceteze contractul de prestare a serviciilor psihologice, cu respectarea condițiilor contractuale;
- h) să refuze furnizarea serviciilor psihologice solicitate acestuia;
- i) să sesizeze Colegiul Psihologilor din România pentru obținerea unui punct de vedere atunci când consideră că îi este încălcată independența profesională și statutul profesional;
- j) să recomande, atunci când apreciază necesar, consultul beneficiarului serviciilor psihologice de către un alt psiholog, într-o specialitate profesională adecvată cazului, ori un consult medical.

Art. 48.

În exercitarea profesiei, psihologul are următoarele obligații principale:

a) în orice situație, să practice profesia cu bună credință, în limita competențelor determinate de specialitățile profesionale, direcțiile de supra-specializare profesională și gradul profesional menționate în cuprinsul atestatului de liberă practică;

b) să respecte principiile fundamentale ale exercitării profesiei de psiholog prevăzute de prezenta lege;

c) să practice profesia într-una din formele sau modalitățile de exercitare a profesiei, în condițiile prevăzute de prezenta lege;

d) să urmeze programele de formare profesională avizate sau recunoscute de către Colegiul Psihologilor din România;

e) să respecte orice alte obligații reglementate prin Statutul profesiei de psiholog, prin Codul deontologic al profesiei de psiholog, precum și prin orice alte acte cu caracter normativ adoptate de către Colegiul Psihologilor din România.

CAPITOLUL III

Drepturile beneficiarilor serviciilor psihologice

Art.49.

Serviciile psihologice pot fi contractate direct de către beneficiar sau de către o altă persoană fizică sau juridică în numele și în interesul beneficiarului.

Art. 50.

(1) Serviciile psihologice se furnizează în baza consimțământului informat și prealabil al beneficiarului sau al reprezentantului legal al acestuia, după caz, privind serviciile psihologice solicitate.

(2) Beneficiarul serviciilor psihologice sau reprezentantul legal al acestuia, după caz, are dreptul de refuza sau de a solicita oricând încetarea furnizării unui serviciu psihologic solicitat anterior.

Art. 51.

(1) Existența consimțământului se probează prin orice mijloc de probă. Acceptarea de către beneficiar a furnizării serviciilor psihologice prezumă existența consimțământului, dacă un formular de consimțământ a fost transmis anterior beneficiarului sau reprezentantului său legal, după caz.

(2) Consimțământul beneficiarului în formă scrisă este obligatoriu în cazul în care beneficiarul participă în cadrul unui proces de învățământ sau cercetare științifică.

Art. 52.

Poate participa ca subiect sau participant în cadrul unui program de cercetare științifică în psihologie persoana care nu are capacitate de exercițiu, doar cu condiția obținerii în prealabil, în formă scrisă, a consimțământului reprezentantului legal al acesteia, doar dacă cercetarea este făcută și în interesul beneficiarului, cu respectarea dispozițiilor legale aplicabile în domeniul cercetării științifice.

Art. 53.

Beneficiarul serviciilor psihologice are următoarele drepturi:

a) de a fi informat cu privire la statutul profesional al psihologului și la statutul juridic al formei sau modalității prin care acesta își exercită profesia, inclusiv cu privire la dreptul de liberă practică și competențele determinate de specialitățile profesionale, direcțiile de supra-specializare profesională și gradul profesional menționate în cuprinsul atestatului de liberă practică al acestuia;

- b) de a fi informat cu privire la serviciile psihologice de care poate beneficia;
- c) de a fi respectat și de a nu fi discriminat;
- d) de a-i fi folosite informațiile legate de viața privată exclusiv în scopul furnizării serviciilor psihologice;
- e) de a indica una sau mai multe persoane care să fie informate cu privire la faptul că este beneficiarul unor servicii psihologice, care sunt serviciile de care beneficiază și recomandările primite, care sunt diagnosticele sau rezultatele evaluării. Acceptul poate fi dat pentru una sau mai multe dintre informațiile menționate, cât și pentru momentul în care acestea urmează să fie puse la dispoziția persoanei sau persoanelor indicate.

CAPITOLUL IV

Exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare de către deținătorii dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu dețin titlul profesional de psiholog

Secțiunea 1

Dobândirea dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare de către titularii unei specializări de studii universitare conexe psihologiei

Art. 54

- (1) Prevederile prezentului capitol se aplică titularilor unei specializări de studii universitare conexe psihologiei care solicită sau care dobândesc dreptul de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională.
- (2) Dreptul de a exercita activitățile specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională de către persoanele prevăzute la art. 5 lit. c) din prezenta lege pe teritoriul României se numește drept de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională și se acordă de către Colegiul Psihologilor din România.
- (3) Persoana, alta decât psihologul, care dobândește dreptul de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională devine membru al Colegiului Psihologilor din România prin alocarea unui cod unic profesional și înregistrarea în Registrul național al psihologilor cu drept de liberă practică.
- (4) Dovada dobândirii dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice aferente specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională se face prin atestatul de liberă practică eliberat de către Colegiul Psihologilor din România.
- (5) Deținătorul atestatului de liberă practică își va exercita dreptul de liberă practică conform competențelor și gradului profesional menționate în cuprinsul atestatului de liberă practică.
- (6) Forma atestatului de liberă practică și mențiunile cuprinse în conținutul acestuia se stabilesc prin Statutul profesiei de psiholog. În cuprinsul atestatului de liberă practică eliberat de către Colegiul Psihologilor din România pentru specialitățile profesionale interdisciplinare se va menționa specializarea de studii universitare de licență a titularului atestatului de liberă practică.

Art. 55

(1) Poate obține dreptul de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihoterapie persoana fizică care este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene ori al unui stat al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, cetățean al unui stat terț titular al Cărții Albastre a U.E., eliberată în România sau de un alt stat membru al U.E. sau cetățean al unui alt stat cu care există acorduri bilaterale și care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) îndeplinește una dintre cerințele de studii universitare prevăzute la alin. (2) sau deține calitatea de medic rezident, medic specialist sau medic primar în specialitatea medicală psihiatrie;

b) a promovat examenul standardizat scris pentru dobândirea dreptului de liberă practică;

c) are exercițiul drepturilor civile;

d) nu se găsește într-unul dintre cazurile de nedemnitate prevăzute de prezenta lege;

e) este aptă din punct de vedere medical să exercite activitățile specifice specialității profesionale interdisciplinare psihoterapie. Îndeplinirea condiției de a fi apt din punct de vedere medical pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihoterapie se dovedește cu certificat medical de sănătate eliberat de către o unitate medicală autorizată, conform standardelor reglementate prin Statutul profesiei de psiholog.

(2) Sunt considerate îndeplinite cerințele de studii universitare prevăzute la alin. (1) lit. a) în oricare dintre următoarele situații:

a) deținerea unei diplome de licență, având specializare unică în psihopedagogie specială sau terapie ocupațională sau asistență socială sau specializare dublă în psihopedagogie specială și asistență socială, eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată din România și deținerea unei diplome de master eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată din România urmare a parcurgerii unui program de studii universitare de master recunoscut de către Colegiul Psihologilor din România în domeniul general de specializare sănătate;

b) deținerea unei diplome de licență, având specializare unică în psihopedagogie specială sau terapie ocupațională sau asistență socială sau specializare dublă în psihopedagogie specială și asistență socială eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată din România și deținerea titlului de doctor în psihologie;

c) deținerea unor acte de studii de nivel universitar pentru studiile efectuate în străinătate, recunoscute sau echivalate de către autoritățile competente din România, cu condiția ca aceste acte de studii să reflecte același nivel de calificare prevăzut la lit. a), respectiv studii universitare de licență și master;

d) deținerea unor acte de studii de nivel universitar pentru studiile efectuate în străinătate, recunoscute sau echivalate de către autoritățile competente din România, cu condiția ca aceste acte de studii să reflecte același nivel de calificare prevăzut la lit. b), respectiv studii universitare de licență și deținerea titlului de doctor în psihologie.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și pentru obținerea dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare consiliere psihologică.

Art. 56

(1) Poate obține dreptul de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihopedagogie specială persoana fizică care este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene ori al unui stat al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, cetățean al unui stat terț titular al Cărții Albastre a U.E., eliberată în România sau de un alt stat membru al U.E. sau cetățean al unui alt stat cu care există acorduri bilaterale și care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) îndeplinește una dintre cerințele de studii universitare prevăzute la alin. (2);
- b) a promovat examenul standardizat scris pentru dobândirea dreptului de liberă practică;
- c) are exercițiul drepturilor civile;
- d) nu se găsește într-unul dintre cazurile de nedemnitate prevăzute de prezenta lege;
- e) este aptă din punct de vedere medical să exercite activitățile specifice specialității profesionale interdisciplinare psihopedagogie specială. Îndeplinirea condiției de a fi apt din punct de vedere medical pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihopedagogie specială se dovedește cu certificat medical de sănătate eliberat de către o unitate medicală autorizată, conform standardelor reglementate prin Statutul profesiei de psiholog.

(2) Sunt considerate îndeplinite cerințele de studii universitare prevăzute la alin. (1) lit. a) în oricare dintre următoarele situații:

- a) deținerea unei diplome de licență, având specializare unică în psihopedagogie specială, eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată din România și deținerea unei diplome de master eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată din România urmare a parcurgerii unui program de studii universitare de master recunoscut de către Colegiul Psihologilor din România în domeniul general de specializare educație;
- b) deținerea unei diplome de licență, având specializare unică în psihopedagogie specială, eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată din România și deținerea titlului de doctor în psihologie;
- c) deținerea unor acte de studii de nivel universitar pentru studiile efectuate în străinătate, recunoscute sau echivalate de către autoritățile competente din România, cu condiția ca aceste acte de studii să reflecte același nivel de calificare prevăzut la lit. a), respectiv studii universitare de licență și master;
- d) deținerea unor acte de studii de nivel universitar pentru studiile efectuate în străinătate, recunoscute sau echivalate de către autoritățile competente din România, cu condiția ca aceste acte de studii să reflecte același nivel de calificare prevăzut la lit. b), respectiv studii universitare de licență și deținerea titlului de doctor în psihologie.

Art. 57

(1) Prin excepție de la prevederile art. 56 din prezenta lege, persoana care deține o diplomă de licență, având specializare unică în psihopedagogie specială, eliberată de către o instituție de învățământ superior acreditată din România în urma absolvirii cursurilor acesteia anterior datei de 14.05.2013, poate obține dreptul de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihopedagogie specială direct în gradul de specialist, dacă îndeplinește în mod cumulativ următoarele condiții:

- a) face dovada existenței unei experiențe profesionale de minimum 5 ani în psihopedagogie specială, realizată anterior datei de 14.05.2013;
- b) a promovat examenul standardizat scris pentru obținerea gradului profesional de specialist, organizat la nivel național;
- c) are exercițiul drepturilor civile;
- d) nu se găsește într-unul dintre cazurile de nedemnitate prevăzute de prezenta lege;
- e) este aptă din punct de vedere medical să exercite activitățile specifice specialității profesionale interdisciplinare psihopedagogie specială. Îndeplinirea condiției de a fi apt din punct de vedere medical pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihopedagogie specială se dovedește cu certificat medical de sănătate eliberat de către o unitate medicală autorizată, conform standardelor reglementate prin Statutul profesiei de psiholog.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 56 din prezenta lege, persoana care deține o diplomă de licență, având specializare unică în psihopedagogie specială, eliberată de către o instituție de învățământ superior acreditată

din România în urma absolvirii cursurilor acesteia anterior datei de 14.05.2013, poate obține dreptul de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihopedagogie specială direct în gradul de principal, dacă îndeplinește în mod cumulativ următoarele condiții:

- a) face dovada existenței unei experiențe profesionale de minimum 10 ani în psihopedagogie specială, realizată anterior datei de 14.05.2013;
- b) a promovat examenul pentru obținerea gradului profesional de principal, organizat la nivel național;
- c) are exercițiul drepturilor civile;
- d) nu se găsește într-unul dintre cazurile de nedemnitate prevăzute de prezenta lege;
- e) este aptă din punct de vedere medical să exercite activitățile specifice specialității profesionale interdisciplinare psihopedagogie specială. Îndeplinirea condiției de a fi apt din punct de vedere medical pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihopedagogie specială se dovedește cu certificat medical de sănătate eliberat de către o unitate medicală autorizată, conform standardelor reglementate prin Statutul profesiei de psiholog.

Art. 58

(1) Poate obține dreptul de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare terapie ocupațională persoana fizică care este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene ori al unui stat al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, cetățean al unui stat terț titular al Cărții Albastre a U.E., eliberată în România sau de un alt stat membru al U.E. sau cetățean al unui alt stat cu care există acorduri bilaterale și care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) îndeplinește una dintre cerințele de studii universitare prevăzute la alin. (2);
- b) a promovat examenul standardizat scris pentru dobândirea dreptului de liberă practică;
- c) are exercițiul drepturilor civile;
- d) nu se găsește într-unul dintre cazurile de nedemnitate prevăzute de prezenta lege;
- e) este aptă din punct de vedere medical să exercite activitățile specifice specialității profesionale interdisciplinare terapie ocupațională. Îndeplinirea condiției de a fi apt din punct de vedere medical pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare terapie ocupațională se dovedește cu certificat medical de sănătate eliberat de către o unitate medicală autorizată, conform standardelor reglementate prin Statutul profesiei de psiholog.

(2) Sunt considerate îndeplinite cerințele de studii universitare prevăzute la alin. (1) lit. a) în oricare dintre următoarele situații:

- a) deținerea unei diplome de licență, având specializare unică în terapie ocupațională, eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată din România și deținerea unei diplome de master eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată din România urmare a parcurgerii unui program de studii universitare de master recunoscut de către Colegiul Psihologilor din România în domeniul general de specializare sănătate;
- b) deținerea unei diplome de licență, având specializare unică în terapie ocupațională, eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată din România și deținerea titlului de doctor în psihologie;
- c) deținerea unor acte de studii de nivel universitar pentru studiile efectuate în străinătate, recunoscute sau echivalate de către autoritățile competente din România, cu condiția ca aceste acte de studii să reflecte același nivel de calificare prevăzut la lit. a), respectiv studii universitare de licență și master;
- d) deținerea unor acte de studii de nivel universitar pentru studiile efectuate în străinătate, recunoscute sau echivalate de către autoritățile competente din România, cu condiția ca aceste acte de studii să reflecte același nivel de calificare prevăzut la lit. b), respectiv studii universitare de licență și deținerea titlului de doctor în psihologie.

Art. 59.

Pentru îndeplinirea condiției de studii universitare prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a), art. 56 alin. (2) lit. a) și art. 58 alin. (2) lit. a) din prezenta lege, studiile universitare de licență și cele de master menționate în cuprinsul acestor articole trebuie să corespundă cumulativ unui număr de minimum 300 de credite ECTS în specializările de studii universitare sus - menționate, astfel cum acestea sunt definite în Legea nr. 199/2023 a învățământului superior, dintre care cel puțin 120 de credite ECTS sunt aferente unui program de studii de master recunoscut de către Colegiul Psihologilor din România în domeniul general de specializare aferent specialității profesionale interdisciplinare în care solicitantul solicită să dobândească dreptul de liberă practică.

Art. 60.

Adițional față de condițiile de studii prevăzute la art. 55 alin. (2) din prezenta lege, pentru obținerea dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihoterapie, precum și pentru obținerea dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare consiliere psihologică este necesară și dovada absolvirii de către solicitant a unui program suplimentar de formare profesională de lungă durată avizat de către Colegiul Psihologilor din România pentru specialitatea profesională interdisciplinară psihoterapie, respectiv pentru specialitatea profesională interdisciplinară consiliere psihologică, desfășurat în condițiile stabilite prin Statutul profesiei de psiholog.

Art. 61.

Persoana care a dobândit dreptul de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihoterapie într-o anumită metodă de practică profesională poate obține, la cerere, dreptul de a exercita activități specifice specialității profesionale interdisciplinare consiliere psihologică în aceeași metodă de practică profesională, în gradul profesional aferent specialității profesionale interdisciplinare psihoterapie deținute, conform Statutului profesiei de psiholog.

Art. 62.

Dispozițiile art. 3 - 4, art. 8, art. 12 - 16 din prezenta lege se aplică în mod corespunzător persoanelor prevăzute la art. 5 lit. c) din prezenta lege, fără însă ca acestea să dețină titlul profesional de psiholog.

Secțiunea a 2-a

Încetarea și suspendarea dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare

Art. 63.

(1) Dreptul de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare dobândit în condițiile prezentei legi încetează în următoarele situații:

a) la solicitarea titularului;

b) în cazul în care titularul nu mai îndeplinește condiția de a fi apt din punct de vedere medical pentru exercitarea activităților specifice aferente specialității profesionale interdisciplinare, prin retragerea dreptului de liberă practică în condițiile art. 13 alin. (4) din prezenta lege;

c) ca urmare a apariției unei situații de nedemnitate profesională dintre cele prevăzute la art. 12 lit. a) - d) din prezenta lege;

d) ca urmare a aplicării sancțiunii disciplinare de retragere a dreptului de liberă practică, în condițiile art. 144 alin. (1) lit. d) din prezenta lege;

e) în condițiile art. 73 din prezenta lege.

(2) Constatarea încetării dreptului de liberă practică pentru situația prevăzută la alin. (1) lit. a), precum și încetarea dreptului de liberă practică pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) - c) se realizează prin hotărârea Biroului Executiv. Hotărârea Biroului Executiv pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) - c) se comunică persoanei în cauză în termen de 30 de zile de la data adoptării. Hotărârea Biroului Executiv pentru situația prevăzută la alin. (1) lit. d) se comunică potrivit dispozițiilor art. 145 alin. (1) din prezenta lege.

(3) Încetarea dreptului de liberă practică atrage, de drept, pierderea calității de membru al Colegiului Psihologilor din România și nulitatea atestatului de liberă practică.

Art. 64.

Dispozițiile art. 18 - 22 din prezenta lege se aplică în mod corespunzător persoanelor prevăzute la art. 5 lit. c) din prezenta lege, fără însă ca acestea să dețină titlul profesional de psiholog.

Secțiunea a 3-a

Exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare

Art. 65.

(1) Deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihoterapie, care nu deține titlul profesional de psiholog, desfășoară, individual sau în cadrul unor echipe, inclusiv echipe multidisciplinare, numai activități de evaluare aferente metodei de practică profesională în psihoterapie în care acesta este certificat și competențelor adăugate prin formarea profesională continuă, exclusiv în vederea includerii beneficiarului serviciilor sale într-un program psihoterapeutic.

(2) Ulterior activității de evaluare menționate la alin. (1), deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihoterapie, care nu deține titlul profesional de psiholog, poate desfășura numai activități de intervenție terapeutică aferente metodei de practică profesională în psihoterapie în care acesta este certificat și competențelor adăugate prin formarea profesională continuă.

(3) Deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihoterapie, care nu deține titlul profesional de psiholog, nu are competența de a desfășura activități de psihodiagnostic, nu are competența de a realiza rapoarte de evaluare clinică ce intră în competența psihologului cu drept de liberă practică în specialitatea profesională psihologie clinică și nu are competența de a realiza expertize psihologice judiciare sau extrajudiciare.

Art. 66.

(1) Deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihopedagogie specială, care nu deține titlul profesional de psiholog, desfășoară, individual sau în cadrul unor echipe, inclusiv echipe multidisciplinare, activități de evaluare și intervenție psihopedagogică și logopedică, precum și activități de psihodiagnostic pentru persoanele cu dizabilități.

(2) Deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihopedagogie specială, care nu deține titlul profesional de psiholog, nu are competența de a realiza rapoarte de evaluare clinică ce intră în competența psihologului cu drept de liberă practică în specialitatea profesională psihologie clinică și nu are competența de a realiza expertize psihologice judiciare sau extrajudiciare.

Art.67.

(1) Deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare terapie ocupațională, care nu deține titlul profesional de psiholog, desfășoară individual sau în cadrul unor echipe, inclusiv echipe multidisciplinare, numai activități specifice de evaluare a nevoilor și de intervenție personalizată, îndrumare și activități ocupaționale specifice, pentru a facilita procesele de reabilitare a funcționării personale și sociale a beneficiarilor, prin implicarea autonomă și semnificativă în sarcini cotidiene, muncă, educație și timp liber, contribuind la îmbunătățirea calității vieții.

(2) Deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare terapie ocupațională care nu deține titlul profesional de psiholog nu are competența de a realiza rapoarte de evaluare clinică ce intră în competența psihologului cu drept de liberă practică în specialitatea profesională psihologie clinică și nu are competența de a realiza expertize psihologice judiciare sau extrajudiciare.

Art. 68.

(1) Deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare consiliere psihologică, care nu deține titlul profesional de psiholog, desfășoară, individual sau în cadrul unor echipe, inclusiv echipe multidisciplinare, numai activități de evaluare aferente metodei de practică profesională în consiliere psihologică în care acesta este certificat și competențelor adăugate prin formarea profesională continuă, exclusiv în vederea includerii beneficiarului serviciilor sale într-un program de consiliere psihologică.

(2) Ulterior activității de evaluare menționate la alin. (1), deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare consiliere psihologică, care nu deține titlul profesional de psiholog, poate desfășura numai activități de intervenție terapeutică aferente metodei de practică profesională în consiliere psihologică în care acesta este certificat și competențelor adăugate prin formarea profesională continuă.

(3) Deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare consiliere psihologică, care nu deține titlul profesional de psiholog, nu are competența de a desfășura activități de psihodiagnostic, nu are competența de a realiza rapoarte de evaluare clinică ce intră în competența psihologului cu drept de liberă practică în specialitatea profesională psihologie clinică și nu are competența de a realiza expertize psihologice judiciare sau extrajudiciare.

Art. 69.

(1) Deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, poate desfășura, individual sau în cadrul unor echipe, inclusiv echipe multidisciplinare, activități de elaborare de instrumente de evaluare și intervenție psihologică, activități de cercetare științifică, precum și activități de educație și formare profesională.

(2) Activitățile specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională corespunzătoare activităților menționate la art. 65 alin. (1) și (2), art. 66 alin. (1), art. 67 alin. (1) și art. 68 alin. (1) și (2), pentru fiecare grad profesional, se stabilesc prin Statutul profesiei de psiholog.

(3) Beneficiarul activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională poate fi o persoană fizică, o persoană juridică sau o entitate fără personalitate juridică, constituită potrivit legii, precum și un grup de persoane fizice, juridice sau de entități fără personalitate juridică, care se află la momentul solicitării sau prestării activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare pe teritoriul României sau pe teritoriul oricărui alt stat.

(4) Activitatea profesională efectivă a persoanei prevăzute la art. 5 lit. c) din prezenta lege se poate desfășura și la domiciliul sau sediul beneficiarului sau ale unor terțe persoane, precum și prin mijloace de comunicare la distanță, cu respectarea prevederilor legale aplicabile.

Art. 70.

Activitățile specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională se vor exercita într-unul dintre următoarele grade profesionale:

- a) gradul profesional de stagiar;
- b) gradul profesional de specialist;
- c) gradul profesional de principal.

Art. 71.

(1) Gradul profesional de stagiar al deținătorului dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, se obține la momentul dobândirii dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială sau terapie ocupațională, după caz.

(2) Deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, care a obținut gradul profesional de stagiar exercită activitățile specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială sau terapie ocupațională, după caz, în regim de supervizare profesională, în baza contractului de supervizare profesională încheiat cu un deținător al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, având calitatea de supervisor.

(3) Supervizarea profesională se va desfășura de către un deținător al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, care deține gradul profesional de specialist ori principal, denumit supervisor. Supervisorul trebuie să dețină gradul profesional de specialist sau principal în aceeași specialitate profesională interdisciplinară în care are loc activitatea de supervizare profesională, respectiv în specialitatea profesională interdisciplinară în care stagiarul își desfășoară activitatea profesională, conform atestatului de liberă practică eliberat de către Colegiul Psihologilor din România.

(4) Condițiile efectuării supervizării profesionale, numărul minim obligatoriu de ore de supervizare profesională pentru fiecare specialitatea profesională interdisciplinară, drepturile și obligațiile stagiului, ale supervisorului, precum și procedura de derulare a activității de supervizare profesională se stabilesc de către Consiliul Național.

Art. 72.

Poate obține gradul profesional de specialist, deținătorul stagiului al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, care îndeplinește, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) face dovada exercitării efective, în calitate de stagiar, a activității profesionale pe o perioadă de cel puțin 3 ani în specialitatea profesională interdisciplinară pentru care solicită acordarea gradului de specialist și face dovada efectuării numărului minim obligatoriu de ore de supervizare profesională în aceeași specialitate profesională interdisciplinară pentru care solicită acordarea gradului de specialist;

b) a obținut numărul de credite profesionale stabilite de către Consiliul Național ca fiind minimum necesare pentru obținerea gradului profesional de deținător specialist al dreptului de liberă practică pentru exercitarea

activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog;

c) a fost declarat admis în urma susținerii examenului standardizat scris pentru obținerea gradului profesional de deținător specialist al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare care nu deține titlul profesional de psiholog, organizat la nivel național.

Art. 73.

Deținătorul stagiar al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, care a dobândit dreptul de liberă practică pentru o anumită specialitate profesională interdisciplinară își poate exercita activitatea profesională în această calitate pe o perioadă de cel mult 6 ani de la data dobândirii dreptului de liberă practică pentru specialitatea profesională interdisciplinară respectivă. Dreptul de liberă practică al deținătorului stagiar încetează de drept dacă în termen de 6 ani de la data dobândirii dreptului de liberă practică pentru specialitatea profesională interdisciplinară respectivă acesta nu se prezintă pentru susținerea examenului standardizat scris pentru obținerea gradului de deținător specialist al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, în specialitatea profesională interdisciplinară respectivă sau nu promovează acest examen.

Art. 74.

(1) Poate obține gradul profesional de principal, deținătorul specialist al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, care îndeplinește, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) face dovada exercitării efective, în calitate de specialist, a activității profesionale pe o perioadă de cel puțin 5 ani în specialitatea profesională interdisciplinară pentru care solicită acordarea gradului de principal;

b) a obținut numărul de credite profesionale stabilite de către Consiliul Național ca fiind minimum necesare pentru obținerea gradului profesional de deținător principal al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog;

c) a fost declarat admis în urma parcurgerii examenului pentru obținerea gradului profesional de deținător principal al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare care nu deține titlul profesional de psiholog, organizat la nivel național.

Art. 75.

(1) Condițiile referitoare la experiența profesională, educația și formarea profesională continuă, precum și metodologia de organizare a examenelor scrise și a altor proceduri derulate în vederea atestării profesionale a deținătorilor dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu dețin titlul profesional de psiholog, se stabilesc de către Consiliul Național în raport de specialitățile profesionale interdisciplinare, de competențele profesionale aferente acestora și de gradele profesionale.

(2) Examenul scris pentru dobândirea gradului de deținător stagiar al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, respectiv pentru dobândirea dreptului de liberă practică, examenul scris pentru dobândirea gradului de deținător specialist al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, și examenul pentru dobândirea gradului de deținător principal al dreptului de liberă practică pentru exercitarea

activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, vor fi organizate pentru fiecare specialitate profesională interdisciplinară în parte.

(3) Examenul scris pentru dobândirea gradului de deținător specialist al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, este un examen scris centrat pe cunoștințe și competențe și se organizează de către Colegiul Psihologilor din România, la nivel național, cu o periodicitate cel puțin anuală, potrivit prezentei legi, Statutului profesiei de psiholog și metodologiilor adoptate prin hotărâre a Consiliului Național al Colegiului Psihologilor din România.

(4) Examenul pentru dobândirea gradului de deținător principal al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, este un examen cu probe standardizate centrate pe competențe și se organizează de către Colegiul Psihologilor din România, la nivel național, cu o periodicitate cel puțin anuală, potrivit prezentei legi, Statutului profesiei de psiholog și metodologiilor adoptate prin hotărâre a Consiliului Național al Colegiului Psihologilor din România.

Art. 76.

Dispozițiile art. 36 și 37 din prezenta lege se aplică în mod corespunzător persoanelor prevăzute la art. 5 lit. c) din prezenta lege, fără însă ca acestea să dețină titlul profesional de psiholog.

Secțiunea a 4-a

Formele și modalitățile de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare de către deținătorii dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu dețin titlul profesional de psiholog

Art. 77.

(1) Deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, poate exercita activitățile specifice specialităților profesionale interdisciplinare pe teritoriul României în calitate de titular, asociat sau acționar al unor forme de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare prevăzute în prezenta secțiune sau în calitate de salariat sau colaborator al unei forme de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare prevăzute în prezenta secțiune sau al unei forme de exercitare a profesiei de psiholog, în condițiile prezentei legi.

(2) Deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, poate exercita activitățile specifice specialităților profesionale interdisciplinare pe teritoriul României și în calitate de salariat în cadrul unei entități de drept privat, precum și în calitate de salariat sau prin ocuparea unei funcții de funcționar public, funcționar public cu statut special, personal contractual, personal militar sau a altor funcții în cadrul unei instituții sau autorități publice, potrivit legilor speciale, regulamentelor ori statutelor instituțiilor sau autorităților publice respective, cu respectarea prevederilor art. 42 din prezenta lege. Dispozițiile art. 46 din prezenta lege se aplică în mod corespunzător.

Art. 78.

(1) Formele de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare ale deținătorilor dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu dețin titlul profesional de psiholog, sunt următoarele:

a) cabinetul individual de psihoterapie, cabinetul individual de consiliere psihologică, cabinetul individual de psihopedagogie specială sau cabinetul individual de terapie ocupațională, după caz;

b) societatea civilă profesională de psihoterapie, societatea civilă profesională de consiliere psihologică, societatea civilă profesională de psihopedagogie specială sau societatea civilă profesională de terapie ocupațională, după caz;

c) societatea profesională cu răspundere limitată de psihoterapie, societatea profesională cu răspundere limitată de consiliere psihologică, societatea profesională cu răspundere limitată de psihopedagogie specială sau societatea profesională cu răspundere limitată de terapie ocupațională, după caz;

d) societatea cu personalitate juridică de psihoterapie, societatea cu personalitate juridică de consiliere psihologică, societatea cu personalitate juridică de psihopedagogie specială sau societatea cu personalitate juridică de terapie ocupațională, după caz, înființată potrivit prevederilor Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Formele de exercitare prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) sunt forme de exercitare fără personalitate juridică, iar formele de exercitare prevăzute la alin. (1) lit. c) și d) sunt forme cu personalitate juridică.

(3) Societatea cu personalitate juridică de psihoterapie, societatea cu personalitate juridică de consiliere psihologică, societatea cu personalitate juridică de psihopedagogie specială sau societatea cu personalitate juridică de terapie ocupațională, după caz, care se înființează potrivit prevederilor Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va înmatricula în registrul comerțului și va funcționa doar cu îndeplinirea următoarelor condiții cumulative:

a) calitatea de asociat sau acționar poate fi deținută doar de către o persoană fizică care are calitatea de deținător al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, membru activ al Colegiului Psihologilor din România;

b) calitatea de administrator sau de membru al consiliului de administrație poate fi deținută doar de către o persoană fizică care are calitatea de deținător al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, membru activ al Colegiului Psihologilor din România;

c) societatea va avea obiect unic de activitate, respectiv CAEN 8690 - Alte activități referitoare la sănătatea umană și va presta exclusiv activitățile profesionale specifice specialităților profesionale interdisciplinare, cu respectarea art. 65 - 69 din prezenta lege;

d) obținerea avizului prealabil favorabil eliberat de către Biroul Executiv al Colegiului Psihologilor din România, aviz obligatoriu pentru înmatricularea societății în registrul comerțului și pentru efectuarea ulterioară a oricăror modificări ale actului constitutiv al societății;

e) autorizarea societății de către Colegiul Psihologilor din România prin înregistrarea în Registrul formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog, ulterior înmatriculării societății, aceasta reprezentând o condiție pentru începerea desfășurării activității.

(4) Modalitatea de constituire, organizarea și funcționarea formelor de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin Statutul profesiei de psiholog.

(5) Pentru a putea presta activități profesionale specifice specialităților profesionale interdisciplinare, formele de exercitare prevăzute la alin. (1) se autorizează de către Colegiul Psihologilor din România prin înregistrarea în Registrul formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog. Condițiile și procedura de înregistrare se stabilesc prin Statutul profesiei de psiholog.

(6) Formele de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare prevăzute la alin. (1) vor presta activități profesionale specifice exclusiv în limitele specialităților profesionale interdisciplinare menționate în cuprinsul certificatului de înregistrare eliberat de către Colegiul Psihologilor din România.

Art. 79.

Deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, poate deține calitatea de titular sau asociat doar

într-una dintre formele de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare prevăzute la art. 78 alin. (1) lit. a) – c) din prezenta lege și, concomitent, poate deține fie calitatea de asociat sau acționar și calitatea de administrator în cadrul formei de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare prevăzute la art. 78 alin. (1) lit. d) din prezenta lege, fie calitatea de administrator în cadrul formei de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare prevăzute la art. 78 alin. (1) lit. d) din prezenta lege.

Art. 80.

Exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare în cadrul unei instituții sau autorități publice în calitate de salariat sau prin ocuparea unei funcții de funcționar public, funcționar public cu statut special, personal contractual, personal militar sau a altor funcții, potrivit legilor speciale, regulamentelor ori statutelor instituțiilor sau autorităților publice respective, precum și exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare în calitate de deținător al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog salariat al unei forme de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, al unei forme de exercitare a profesiei de psiholog sau în cadrul unei structuri de psihologie avizate de către Colegiul Psihologilor din România potrivit art. 42 din prezenta lege, se poate realiza în următoarele condiții:

a) deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, deține dreptul de liberă practică, dovedit prin atestatul de liberă practică eliberat de către Colegiul Psihologilor din România;

b) activitățile din fișa postului să facă parte dintre activitățile profesionale specifice specialităților profesionale interdisciplinare, cu respectarea art. 65 - 69 din prezenta lege;

c) angajatorul este obligat să asigure deținătorului dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, salariat condițiile de spațiu, dotare tehnică și metodologică stabilite de către Colegiul Psihologilor din România potrivit specialității profesionale interdisciplinare în care deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, își exercită dreptul de liberă practică.

Art. 81.

(1) Pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare în calitate de deținător al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, colaborator, acesta va solicita Colegiului Psihologilor din România înregistrarea sa ca deținător al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, colaborator în Registrul formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog .

(2) În baza adeverinței emise de către Colegiul Psihologilor din România care atestă calitatea de deținător al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, colaborator, acesta va solicita administrației financiare în raza căreia își are domiciliul luarea în evidență și eliberarea unui cod de înregistrare fiscală în vederea exercitării activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare deținute de către acesta.

(3) Deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, colaborator își exercită activitatea în cadrul unei singure forme de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare dintre cele prevăzute la art. 78 alin. (1) din prezenta lege sau în cadrul unei singure forme de exercitare a profesiei de

psiholog dintre cele prevăzute la art. 39 alin. (1) din prezenta lege, în baza unui acord de colaborare încheiat între acesta și forma de exercitare respectivă.

(4) O formă de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare dintre cele prevăzute la art. 78 alin. (1) din prezenta lege sau o formă de exercitare a profesiei de psiholog dintre cele prevăzute la art. 39 alin. (1) din prezenta lege poate încheia un acord de colaborare cu un singur deținător al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, colaborator pentru fiecare specialitatea profesională interdisciplinară menționată în cuprinsul certificatului de înregistrare eliberat de către Colegiul Psihologilor din România. Dispozițiile art. 43 alin. (4) din prezenta lege rămân aplicabile.

(5) Calitatea de deținător al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, colaborator nu este compatibilă cu calitatea de titular, asociat, acționar sau administrator al unei forme de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare dintre cele prevăzute la art. 78 alin. (1) din prezenta lege și nici cu calitatea de salariat în cadrul unei forme de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare dintre cele prevăzute la art. 78 alin. (1) din prezenta lege sau în cadrul unei forme de exercitare a profesiei de psiholog dintre cele prevăzute la art. 39 alin. (1) din prezenta lege. Calitatea de deținător al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, colaborator este compatibilă cu calitatea de salariat, precum și cu calitatea de funcționar public, funcționar public cu statut special, personal contractual, personal militar sau alte funcții în cadrul unor instituții sau autorități publice, potrivit legilor speciale, regulamentelor ori statutelor instituțiilor sau autorităților publice respective, în cadrul unei structuri de psihologie.

(6) Condițiile privind exercitarea activităților profesionale specifice specialităților profesionale interdisciplinare în calitate de deținător al dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, colaborator și modelul cadru al acordului de colaborare dintre formele de exercitare și deținătorul dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu deține titlul profesional de psiholog, colaborator se stabilesc prin Statutul profesiei de psiholog.

Art. 82.

Între formele de exercitare a profesiei de psiholog prevăzute la art. 39 alin. (1) din prezenta lege și formele de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare prevăzute la art. 78 alin. (1) din prezenta lege se pot stabili raporturi de conlucrare profesională. Condițiile privind încheierea și desfășurarea activității de conlucrare profesională, precum și modelul cadru al convenției de conlucrare profesională se stabilesc prin Statutul profesiei de psiholog.

Art. 83.

Dispozițiile art. 44 - 45 din prezenta lege se aplică în mod corespunzător persoanelor prevăzute la art. 5 lit. c) din prezenta lege, fără însă ca acestea să dețină titlul profesional de psiholog.

Secțiunea a 5-a

Drepturile și îndatoririle deținătorilor dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu dețin titlul profesional de psiholog. Drepturile beneficiarilor activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare

Art. 84.

Dispozițiile art. 47 - 53 din prezenta lege se aplică în mod corespunzător persoanelor prevăzute la art. 5 lit. c) din prezenta lege, fără însă ca acestea să dețină titlul profesional de psiholog.

CAPITOLUL V

Organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 85.

(1) Colegiul Psihologilor din România este o organizație profesională cu personalitate juridică, de drept privat, de interes public, apolitică, autonomă și independentă, cu patrimoniu și buget propriu, fiind organismul unic de autoreglementare privind organizarea și exercitarea profesiei de psiholog, prestarea activităților specifice profesiei de psiholog și a serviciilor psihologice, precum și privind organizarea și exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională, pe teritoriul României.

(2) Colegiul Psihologilor din România este autoritatea avizatoare cu caracter obligatoriu pentru toate actele normative emise de către autoritățile publice care vizează organizarea și exercitarea profesiei de psiholog, prestarea activităților specifice profesiei de psiholog și a serviciilor psihologice, precum și organizarea și exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională, pe teritoriul României.

(3) Reglementările privind organizarea și exercitarea profesiei de psiholog, prestarea activităților specifice profesiei de psiholog și a serviciilor psihologice, precum și reglementările privind organizarea și exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională adoptate de către Colegiul Psihologilor din România sunt obligatorii pentru membrii Colegiului Psihologilor din România și pentru toate entitățile de drept public și privat de pe teritoriul României.

Art. 86.

Colegiul Psihologilor din România este organismul național competent în ceea ce privește autoreglementarea, autorizarea, controlul și supravegherea exercitării profesiei de psiholog și a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională pe teritoriul României care, în calitate de corp profesional al psihologilor și al deținătorilor dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu dețin titlul profesional de psiholog, se organizează și funcționează în condițiile prezentei legi, Statului profesiei de psiholog, Codului deontologic, Regulamentului de organizare și funcționare și a celorlalte acte normative emise de către Colegiul Psihologilor din România.

Secțiunea a 2-a
Atribuțiile Colegiului Psihologilor din România

Art. 87.

Colegiul Psihologilor din România reprezintă, promovează și apără interesele profesiei de psiholog, ale membrilor săi, prestigiul profesiei pe plan național și internațional, urmărind ca exercitarea profesiei de psiholog, prestarea serviciilor psihologice și exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională să se realizeze la cele mai înalte standarde profesionale și științifice, în interesul beneficiarilor serviciilor psihologice.

Art. 88.

(1) Colegiul Psihologilor din România are următoarele atribuții principale:

- a) autorizează exercitarea profesiei de psiholog, prestarea activităților specifice profesiei de psiholog și a serviciilor psihologice, precum și exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională, pe teritoriul României, prin acordarea dreptului de liberă practică și eliberarea atestatelor de liberă practică;
- b) stabilește condițiile privind educația și formarea profesională inițială și continuă a psihologilor și a deținătorilor dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu dețin titlul profesional de psiholog;
- c) stabilește competențele profesionale aferente fiecărei specialități profesionale, fiecărei direcții de supra-specializare profesională și fiecărui grad profesional pentru exercitarea profesiei de psiholog și pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie, consiliere psihologică, psihopedagogie specială și terapie ocupațională;
- d) realizează controlul și supravegherea exercitării profesiei de psiholog și a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare;
- e) stabilește condițiile de acordare a dreptului de supervizare profesională obligatorie;
- f) adoptă, printre alte acte normative, Statutul profesiei de psiholog, Codul deontologic al profesiei de psiholog, Codul de procedură disciplinară, Regulamentul de organizare și funcționare, Normele privind avizarea metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică;
- g) autorizează și avizează înființarea formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog și a formelor și modalităților de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare de către deținătorii dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu dețin titlul profesional de psiholog, pe teritoriul României și autorizează funcționarea acestora prin înregistrarea în Registrul formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog.

(2) Colegiul Psihologilor din România participă la mecanismul de alertă prin Sistemul de Informare al Pieței interne – IMI, în calitate de autoritate competentă, conform Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 89.

Colegiul Psihologilor din România se poate consulta cu alte autorități și organisme profesionale, în vederea elaborării standardelor profesionale privind exercitarea profesiei de psiholog și a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare.

Art. 90.

(1) Colegiul Psihologilor din România organizează și administrează Registrul național al psihologilor cu drept de liberă practică, Registrul formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog, Registrul supervisorilor, Registrul furnizorilor de formare profesională autorizați și al programelor de formare profesională avizate sau recunoscute de către Colegiul Psihologilor din România, precum și alte registre, întocmite în baza hotărârilor organelor de conducere ale acestuia, după caz.

(2) Registrul național al psihologilor cu drept de liberă practică și Registrul formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog conțin o secțiune dedicată deținătorilor dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu dețin titlul profesional de psiholog, respectiv formelor și modalităților de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare ale deținătorilor dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu dețin titlul profesional de psiholog.

(3) Registrele prevăzute la alin. (1) sunt publice și se afișează pe pagina de internet a Colegiului Psihologilor din România.

(4) În vederea obținerii unor date și informații necesare desfășurării activității Colegiului Psihologilor din România, în special în vederea actualizării registrelor prevăzute la alin. (1), la solicitarea scrisă a Colegiului Psihologilor din România, orice persoană fizică, entitate fără personalitate juridică sau persoană juridică de drept public sau de drept privat va comunica acestuia, în mod gratuit, în termen de 30 de zile, datele și informațiile solicitate.

(5) Prelucrarea datelor cu caracter personal obținute de către Colegiul Psihologilor din România potrivit alin. (3) se efectuează cu respectarea Regulamentului (UE) nr. 679/2016 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, precum și a altor acte normative incidente din domeniul protecției datelor personale.

(6) Registrul național al psihologilor cu drept de liberă practică și Registrul formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog oferă informații privind cel puțin existența dreptului de liberă practică, a specialităților profesionale, a specialităților profesionale interdisciplinare, a competențelor profesionale aferente și a gradului profesional, până la proba contrară.

(7) Modalitatea de întocmire, organizare și administrare a registrelor profesionale gestionate de către Colegiul Psihologilor din România se stabilește prin Regulamentul de organizare și funcționare al Colegiului Psihologilor din România.

(8) Evidența și identificarea psihologilor cu drept de liberă practică se fac în baza codului unic profesional alocat de către Colegiul Psihologilor din România, potrivit prezentei legi.

Secțiunea a 3-a ***Organele de conducere ale Colegiului Psihologilor din România***

Art. 91.

(1) Organele de conducere ale Colegiului Psihologilor din România sunt:

- a) Adunarea Generală;
- b) Consiliul Național;

- c) Biroul Executiv;
- d) Președintele Colegiului Psihologilor din România.

(2) În cadrul Colegiului Psihologilor din România, în coordonarea Consiliului Național, se constituie și funcționează:

- a) Comisia de Deontologie;
- b) Comisia de Metodologie;
- c) comisiile de experți constituite ad-hoc.

(3) Mandatele membrilor Adunării Generale, Consiliului Național, Biroului Executiv, Comisiei de Deontologie și Comisiei de Metodologie încetează la data validării alegerii noilor membri.

Art. 92.

(1) Alegerea membrilor organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, a membrilor Comisiei de Deontologie și a membrilor Comisiei de Metodologie se realizează numai prin vot secret și se desfășoară cu îndeplinirea condițiilor prevăzute în prezenta lege, precum și potrivit procedurii și cu îndeplinirea condițiilor prevăzute în Regulamentul de organizare și desfășurare a alegerilor organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, a membrilor Comisiei de Deontologie și a membrilor Comisiei de Metodologie.

(2) Celelalte hotărâri ale organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, ale Comisiei de Deontologie, ale Comisiei de Metodologie, precum și ale comisiilor de experți constituite ad-hoc se adoptă numai prin vot deschis.

Art. 93.

(1) Adunarea Generală este constituită dintr-un număr de minimum 181 și maximum 225 de membri ai Colegiului, număr alcătuit din cei minimum 91 și maximum 113 membri ai Consiliului Național și dintr-un număr de minimum 90 și maximum 112 reprezentanți aleși din rândul membrilor Colegiului Psihologilor din România, din cadrul fiecărei filiale teritoriale a Colegiului, potrivit normelor de reprezentare stabilite pentru alegerea membrilor Consiliului Național și, respectiv pentru alegerea membrilor Adunării Generale. Numărul concret de reprezentanți în Adunarea Generală se va determina de către Consiliul Național înaintea fiecărui proces electoral, prin aplicarea algoritmului de calcul prevăzut la alin. (2) – (4).

(2) Numărul minim de poziții de reprezentant în Adunarea Generală este 90.

(3) Norma de reprezentare pentru determinarea numărului concret de reprezentanți în Adunarea Generală se obține prin împărțirea numărului total de membri ai Colegiului la numărul minim de poziții de reprezentant în Adunarea Generală, conform alin. (2), obținându-se un număr de referință. Norma de reprezentare pentru Adunarea Generală este partea întreagă a numărului de referință, cu excepția cazului în care acest număr de referință nu conduce la obținerea unui număr minim de 90 de poziții de reprezentant în Adunarea Generală. În această situație norma de reprezentare este numărul întreg cel mai apropiat de numărul de referință care conduce la obținerea unui număr minim de 90 de poziții de reprezentant în Adunarea Generală.

(4) Numărul de reprezentanți în Adunarea Generală aferent fiecărei filiale teritoriale se va determina prin împărțirea numărului de membri ai fiecărei filiale teritoriale la norma de reprezentare. Dacă numărul astfel obținut este un număr zecimal, acesta se va rotunji la valoarea întreagă cea mai apropiată, în minus sau în plus, potrivit regulilor matematice de rotunjire.

(5) Alegerea membrilor Adunării Generale se face prin vot secret, în cadrul alegerilor derulate la nivelul fiecărei filiale teritoriale a Colegiului, în ordinea numărului de voturi obținute. Pot candida pentru obținerea unui mandat de reprezentant în Adunarea Generală doar membrii Colegiului Psihologilor din România care dețin gradul profesional de specialist sau principal și care îndeplinesc condițiile de candidatură stabilite de către Consiliul Național prin regulamentul menționat la art. 92 din prezenta lege.

(6) Mandatul membrilor Adunării Generale este de 4 ani, iar numărul de mandate consecutive este limitat la două mandate, indiferent de durata efectivă a acestora.

Art. 94.

(1) Încetarea mandatului de membru al Adunării Generale are loc în una dintre următoarele situații:

a) de drept, ca urmare a decesului;

b) prin demisie;

c) în situația absentării de la 2 ședințe ale Adunării Generale într-un an calendaristic, indiferent de motivul absentării;

d) ca urmare a transferului membrului Adunării Generale în cadrul altei filiale teritoriale;

e) de drept, ca urmare a pierderii calității de membru al Colegiului Psihologilor din România;

f) de drept, ca urmare a apariției uneia dintre situațiile care atrage suspendarea dreptului de liberă practică, prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. a), b), d), e) și f) din prezenta lege;

g) ca urmare a apariției situației care atrage suspendarea dreptului de liberă practică, prevăzută la art. 18 alin. (1) lit. c) din prezenta lege;

h) prin revocarea mandatului de reprezentant în Adunarea Generală de către Adunarea generală a filialei teritoriale;

i) prin revocarea mandatului de reprezentant în Consiliul Național de către Adunarea generală a filialei teritoriale;

j) de drept, ca urmare a încetării mandatului de Președinte al filialei teritoriale;

k) de drept, ca urmare a încetării mandatului de Președinte al Colegiului Psihologilor din România.

(2) Constatarea încetării mandatului în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d) se realizează prin hotărârea Adunării Generale.

(3) Încetarea mandatului în situația prevăzută la alin. (1) lit. g) are loc la data rămânerii definitive a hotărârii Biroului Executiv prevăzută la art. 18 alin. (2) din prezenta lege.

(4) Încetarea suspendării dreptului de liberă practică ulterior încetării mandatului de membru al Adunării Generale în condițiile alin. (1) lit. f) și g) nu are ca efect redobândirea mandatului încetat.

Art. 95.

În situația vacanței poziției de membru al Adunării Generale ca urmare a incidenței unuia dintre cazurile de încetare a mandatului prevăzute la art. 94 alin. (1) din prezenta lege, poziția respectivă va fi ocupată conform dispozițiilor Statutului profesiei de psiholog.

Art. 96.

(1) Adunarea Generală este legal constituită și poate adopta hotărâri în prezența a jumătate plus unul dintre membrii săi. Hotărârile Adunării Generale se adoptă cu majoritate simplă, prin majoritate simplă înțelegându-se votul a jumătate plus unul dintre membrii prezenți la ședința respectivă, cu excepția hotărârilor privind adoptarea, modificarea, completarea sau abrogarea Statutului profesiei de psiholog care se adoptă cu votul a cel puțin două treimi dintre membrii prezenți la ședința respectivă.

(2) Adunarea Generală se întrunește anual în ședință ordinară și se poate întruni în ședință extraordinară ori de câte ori este nevoie, la solicitarea Consiliului Național sau a majorității simple a membrilor Adunării Generale.

(3) Convocarea Adunării Generale ordinare se realizează cu cel puțin 30 de zile înainte de data stabilită pentru desfășurarea ședinței Adunării Generale și cu cel puțin 20 de zile înainte de data stabilită pentru desfășurarea ședinței Adunării Generale extraordinare.

(4) Dispoziția de convocare va conține atât data convocării ședinței, cât și data reconvocării acesteia pentru situația în care la prima convocare nu este îndeplinită condiția de cvorum. Data reconvocării nu va putea fi mai mică de 3 zile și nici mai mare de 10 zile de la data primei convocări. Dispoziția de convocare emisă de către Președintele Colegiului Psihologilor din România se publică pe pagina de internet a Colegiului și poate fi transmisă membrilor Adunării Generale pe adresa de corespondență electronică comunicată de către aceștia și înscrisă în baza de date a Colegiului.

Art. 97.

Adunarea Generală are următoarele atribuții:

- a) stabilește liniile directoare privind organizarea și exercitarea profesiei de psiholog pe teritoriul României;
- b) adoptă Statutul profesiei de psiholog, la propunerea Biroului Executiv;
- c) adoptă Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Psihologilor din România, pe baza proiectului elaborat de către Consiliu Național, precum și modificarea și completarea acestuia, la propunerea Consiliului Național;
- d) adoptă Codul deontologic al profesiei de psiholog, pe baza proiectului elaborat de către Consiliul Național, precum și modificarea și completarea acestuia, la propunerea Consiliului Național;
- e) adoptă Codul de procedură disciplinară, pe baza proiectului elaborat de către Consiliu Național, precum și modificarea și completarea acestuia, la propunerea Consiliului Național;
- f) adoptă Normele de avizare a metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică, pe baza proiectului elaborat de către Consiliu Național, precum și modificarea și completarea acestora, la propunerea Consiliului Național;
- g) analizează și dezbate Raportul anual de activitate a Consiliului Național și poate formula propuneri Consiliului Național.

Art. 98.

(1) Consiliul Național este constituit dintr-un număr de minimum 91 și maximum 113 membri ai Colegiului Psihologilor din România, număr alcătuit din Președintele Colegiului Psihologilor din România, din președinții filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România aleși în cadrul fiecărei filiale teritoriale, care sunt membri de drept ai Consiliului Național, precum și din reprezentanți aleși din rândul membrilor Colegiului Psihologilor din România din cadrul fiecărei filiale teritoriale a Colegiului, potrivit normei de reprezentare stabilite pentru alegerea membrilor Consiliului Național. Numărul concret al membrilor Consiliului Național se va determina de către Consiliul Național înaintea fiecărui proces electoral, prin aplicarea algoritmului de calcul prevăzut la alin. (2) – (6).

(2) Numărul minim de poziții de membru în Consiliul Național este de 91, incluzând și Președintele Colegiului Psihologilor din România.

(3) Norma de reprezentare pentru determinarea numărului concret de poziții în Consiliul Național se obține prin împărțirea numărului total de membri ai Colegiului la 90, obținându-se un număr de referință. Norma de reprezentare pentru Consiliu național este partea întreagă a numărului de referință, cu excepția cazului în care acest număr de referință nu conduce la obținerea unui număr minim de 90 de poziții de membru în Consiliul Național, fără a lua în calcul poziția de Președinte al Colegiului Psihologilor din România. În această situație norma de reprezentare este numărul întreg cel mai apropiat de numărul de referință care conduce la obținerea unui număr minim de 90 de poziții de membru în Consiliul Național, cu excepția poziției de Președinte al Colegiului Psihologilor din România.

(4) Numărul de poziții de membru în Consiliul Național aferent fiecărei filiale teritoriale se va determina prin împărțirea numărului de membri ai fiecărei filiale teritoriale la norma de reprezentare. Dacă numărul astfel obținut este un număr zecimal, acesta se va rotunji la valoarea întreagă cea mai apropiată, în minus sau în plus, potrivit regulilor matematice de rotunjire.

(5) Numărul de poziții de membru în Consiliul Național aferent fiecărei filiale teritoriale, determinat potrivit alin. (4), se ocupă în această ordine: o poziție se ocupă de drept de către președintele ales al filialei teritoriale, iar restul pozițiilor reprezintă poziții eligibile de reprezentant în Consiliul Național pentru filiala teritorială respectivă.

(6) Dacă numărul de poziții de membru în Consiliul Național aferent unei filiale teritoriale este egal cu 1, filiala respectivă va fi reprezentată în Consiliul Național doar de către președintele filialei teritoriale. Dacă numărul de poziții de membru în Consiliul Național al unei filiale este 0, filiala respectivă va fi reprezentată în Consiliul Național doar de către președintele filialei teritoriale, situație în care numărul de membri în Consiliul Național va fi suplimentat cu această poziție, în limitele stabilite la alin. (1).

(7) Alegerea reprezentanților filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România în Consiliul Național se face prin vot secret, în cadrul alegerilor derulate la nivelul fiecărei filiale teritoriale a Colegiului, în ordinea numărului de voturi obținute. Pot candida pentru obținerea unui mandat de reprezentant în Consiliul Național doar membrii Colegiului Psihologilor din România care dețin gradul profesional de specialist sau principal și care îndeplinesc condițiile de candidatură stabilite de către Consiliul Național prin regulamentul menționat la art. 92 din prezenta lege.

(8) Mandatul membrilor Consiliului Național este de 4 ani, iar numărul de mandate consecutive este limitat la două mandate, indiferent de durata efectivă a acestora.

Art. 99.

(1) Încetarea mandatului de membru al Consiliului Național are loc în una dintre următoarele situații:

a) de drept, ca urmare a decesului;

b) prin demisie;

c) în situația absentării de la 3 ședințe ale Consiliului Național într-un an calendaristic, indiferent de motivul absentării;

d) ca urmare a transferului membrului Consiliului Național în cadrul altei filiale teritoriale;

e) de drept, ca urmare a pierderii calității de membru al Colegiului Psihologilor din România;

f) de drept, ca urmare a apariției uneia dintre situațiile care atrage suspendarea dreptului de liberă practică, prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. a), b), d), e) și f) din prezenta lege;

g) ca urmare a apariției situației care atrage suspendarea dreptului de liberă practică, prevăzută la art. 18 alin. (1) lit. c) din prezenta lege;

h) prin revocarea mandatului de reprezentant în Consiliul Național de către Adunarea generală a filialei teritoriale;

i) de drept, ca urmare a încetării mandatului de Președinte al filialei teritoriale;

j) de drept, ca urmare a încetării mandatului de Președinte al Colegiului Psihologilor din România.

(2) Constatarea încetării mandatului în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d) se realizează prin hotărârea Consiliului Național.

(3) Încetarea mandatului în situația prevăzută la alin. (1) lit. g) are loc la data rămânerii definitive a hotărârii Biroului Executiv prevăzută la art. 18 alin. (2) din prezenta lege.

(4) Încetarea suspendării dreptului de liberă practică ulterior încetării mandatului de membru al Consiliului Național în condițiile alin. (1) lit. f) și g) nu are ca efect redobândirea mandatului încetat.

Art.100.

În situația vacantării poziției de membru al Consiliului Național ca urmare a incidenței unuia dintre cazurile de încetare a mandatului prevăzute la art. 99 alin. (1) din prezenta lege, poziția respectivă va fi ocupată conform dispozițiilor Statutului profesiei de psiholog.

Art. 101.

(1) Consiliul Național este legal constituit și poate adopta hotărâri în prezența a jumătate plus unul dintre membrii săi. Hotărârile Consiliului Național se adoptă cu majoritate simplă, prin majoritate simplă înțelegându-se votul a jumătate plus unul dintre membrii prezenți la ședința respectivă.

(2) Consiliul Național se întrunește semestrial în ședință ordinară și se poate întruni în ședință extraordinară ori de câte ori este nevoie, la solicitarea Biroului Executiv sau a majorității simple a membrilor Consiliului Național.

(3) Convocarea ședinței ordinare a Consiliului Național se realizează cu cel puțin 30 zile înainte de data stabilită pentru desfășurarea acesteia și cu cel puțin 20 de zile înainte de data stabilită pentru desfășurarea ședinței extraordinare a Consiliului Național.

(4) Dispoziția de convocare va conține atât data convocării ședinței, cât și data reconvocării acesteia pentru situația în care la prima convocare nu este îndeplinită condiția de cvorum. Data reconvocării nu va putea fi mai mică de 3 zile și nici mai mare de 10 zile de la data primei convocări. Dispoziția de convocare emisă de către Președintele Colegiului Psihologilor din România se publică pe pagina de internet a Colegiului și poate fi transmisă membrilor Consiliului Național pe adresa de corespondență electronică comunicată de către aceștia și înscrisă în baza de date a Colegiului.

Art. 102.

(1) Consiliul Național are, în principal, următoarele atribuții:

a) elaborează proiectul Regulamentului de organizare și funcționare a Colegiului Psihologilor din România, precum și propunerile de modificare și completare a Regulamentului de organizare și funcționare a Colegiului Psihologilor din România, pe care le înaintează spre adoptare Adunării Generale;

- b) elaborează proiectul Codului deontologic al profesiei de psiholog, precum și propunerile de modificare și completare a Codului deontologic al profesiei de psiholog, pe care le înaintează spre adoptare Adunării Generale;
- c) elaborează proiectul Codului de procedură disciplinară, precum și propunerile de modificare și completare a Codului de procedură disciplinară, pe care le înaintează spre adoptare Adunării Generale;
- d) elaborează proiectul Normelor de avizare a metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică, precum și propunerile de modificare și completare a Normelor de avizare a metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică, pe care le înaintează spre adoptare Adunării Generale;
- e) stabilește strategii privind organizarea și exercitarea profesiei de psiholog și a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, concretizate în rezoluții cu privire la strategiile stabilite;
- f) aprobă bugetul de venituri și cheltuieli al Colegiului Psihologilor din România;
- g) aprobă execuția bugetară și descărcarea de gestiune a Biroului Executiv pentru exercițiul bugetar anual anterior;
- h) alege și revocă Președintele Colegiului Psihologilor din România și membrii Biroului Executiv;
- i) alege și revocă membrii Comisiei de Deontologie, ai Comisiei de Metodologie, precum și membrii comisiilor de experți constituite ad-hoc;
- j) aprobă înființarea și componența grupurilor de lucru aflate în coordonarea Consiliului Național, stabilește criteriile de eligibilitate și dimensionarea numărului de membri, organizarea și funcționarea acestora, la propunerea Biroului Executiv;
- k) aprobă înființarea comisiilor de experți constituite ad-hoc, la propunerea Biroului Executiv;
- l) aprobă standardele de calitate a serviciilor psihologice, precum și a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, furnizate pe teritoriul României;
- m) adoptă și modifică condițiile și metodologia privind autorizarea furnizorilor de formare profesională, privind avizarea programelor de formare profesională de lungă durată, precum și cele privind avizarea și creditarea programelor de formare profesională continuă în domeniul psihologiei;
- n) adoptă și modifică condițiile și metodologia privind recunoașterea programelor de studii universitare de master în unul sau mai multe domenii generale de specializare;
- o) adoptă Norme privind regimul incompatibilităților și conflictului de interese aplicabile membrilor organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, a membrilor Comisiei de Deontologie și Comisiei de Metodologie, precum și modificarea și completarea acestora, la propunerea Biroului Executiv;
- p) aprobă înființarea, reorganizarea sau desființarea filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România;
- q) aprobă cuantumul cotizației de membru și al taxelor profesionale, precum și modalitatea și termenele de plată ale acestora;
- r) adoptă Regulamentul Intern al Colegiului, statul de funcții, organigrama și grila de salarizare a personalului angajat al Colegiului Psihologilor din România și al filialelor teritoriale, pe baza proiectelor elaborate de către Biroul Executiv, precum și modificarea și completarea acestora, la propunerea Biroului Executiv;
- s) stabilește indemnizațiile membrilor organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale, precum și indemnizațiile pentru membrii Comisiei de Deontologie, Comisiei de Metodologie, comisiilor de experți constituite ad-hoc și grupurilor de lucru înființate potrivit dispozițiilor prezentei legi, în raport de bugetul anual aprobat;

t) adoptă Regulamentul de organizare și desfășurare a alegerilor organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, a membrilor Comisiei de Deontologie și Comisiei de Metodologie, pe baza proiectului elaborat de către Biroul Executiv, precum și modificarea și completarea acestuia, la propunerea Biroului Executiv;

u) dezbate și aprobă propuneri de modificare a legislației care vizează organizarea și exercitarea profesiei de psiholog, precum și organizarea și exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare;

v) gestionează bunurile Colegiului Psihologilor din România și poate să inițieze și să subvenționeze acțiuni interesând profesia de psiholog, acțiuni de întrajutorare sau de sponsorizare;

w) adoptă, cu caracter de recomandare, tabloul onorariilor minimale pentru serviciile prestate potrivit legii de către psihologii cu drept de liberă practică și deținătorii dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu dețin titlul profesional de psiholog;

x) exercită controlul profesional al activităților profesionale ale membrilor Colegiului Psihologilor din România, în condițiile prezentei legi;

y) are puterea de a adopta condiții suplimentare pentru dobândirea sau exercitarea dreptului de liberă practică în specialitățile profesionale psihologice, precum și în specialitățile profesionale interdisciplinare;

z) aduce la îndeplinire obligațiile stabilite în sarcina Colegiului Psihologilor din România prin alte acte normative;

aa) alte atribuții stabilite potrivit prezentei legi în sarcina Consiliului Național.

Art. 103.

(1) Consiliul Național este forul competent pentru exercitarea controlului profesional al activităților profesionale ale membrilor Colegiului Psihologilor din România.

(2) Controlul profesional se exercită, din oficiu sau în baza unei sesizări scrise, potrivit metodologiei activității de control profesional adoptată de către Consiliul Național.

(3) Obiectul controlului profesional privește modul de exercitare a activităților specifice profesiei de psiholog și a serviciilor psihologice, precum și modul de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, iar întinderea și limitele controlului se stabilesc prin hotărâre a Consiliului Național pentru fiecare caz în parte.

(4) Urmare a exercitării activității de control profesional, Consiliul Național poate formula recomandări privind modul de exercitare a activităților specifice profesiei de psiholog și a serviciilor psihologice, precum și privind modul de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, poate sesiza Comisia de deontologie cu privire la săvârșirea unor posibile abateri disciplinare sau poate sesiza alte organe de conducere ale Colegiului Psihologilor din România în vederea adoptării măsurilor legale care se impun.

Art. 104.

(1) În cadrul Colegiului Psihologilor din România, în funcție de nevoile corpului profesional, se pot înființa și pot funcționa comisii de experți constituite ad-hoc și grupuri de lucru cu caracter temporar, aflate în coordonarea Consiliului Național, cu rol consultativ, pentru sprijinirea activității organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România.

(2) Modalitatea de constituire, numărul de membri, modalitatea de alegere și revocare a membrilor comisiilor de experți constituite ad-hoc, modalitatea de desemnare a membrilor grupurilor de lucru cu caracter temporar aflate în coordonarea Consiliului Național, organizarea și funcționarea comisiilor de experți constituie ad-

hoc și grupurilor de lucru cu caracter temporar aflate în coordonarea Consiliului Național, precum și atribuțiile, drepturile, obligațiile și modalitatea de indemnizare a membrilor acestora se stabilesc de către Consiliul Național, la propunerea Biroului Executiv.

(3) Alegerea membrilor comisiilor de experți constituite ad-hoc se realizează numai prin vot secret și se desfășoară cu îndeplinirea condițiilor prevăzute în prezenta lege, precum și potrivit procedurii și cu îndeplinirea condițiilor prevăzute în Statutul profesiei de psiholog.

Art. 105.

(1) În cadrul Colegiului Psihologilor din România, în coordonarea Consiliului Național, funcționează următoarele comisii permanente: Comisia de Deontologie și Comisia de Metodologie.

(2) Alegerea membrilor Comisiei de Deontologie și ai Comisiei de Metodologie se realizează prin vot secret, în cadrul alegerilor derulate la nivelul Consiliului Național, în ordinea numărului de voturi obținute. Pot candida pentru obținerea unui mandat de membru în cadrul acestor comisii doar membrii Colegiului Psihologilor din România care dețin gradul profesional de specialist sau principal și care îndeplinesc condițiile de candidatură stabilite de către Consiliul Național prin regulamentul menționat la art. 92 din prezenta lege.

(3) Mandatul membrilor Comisiei de Deontologie și ai Comisiei de Metodologie este de 4 ani, iar numărul de mandate consecutive este limitat la două mandate, indiferent de durata efectivă a acestora.

(4) Activitatea fiecărei comisii permanente este coordonată de către un președinte, ales cu majoritatea voturilor membrilor săi, în cadrul primei ședințe a comisiei.

Art. 106.

(1) Încetarea mandatului de membru al Comisiei de Deontologie, precum și încetarea mandatului de membru al Comisiei de Metodologie, are loc în una dintre următoarele situații:

a) de drept, ca urmare a decesului;

b) prin demisie;

c) în situația absentării de la 4 ședințe ale Comisiei de Deontologie, respectiv în situația absentării de la 4 ședințe ale Comisiei de Metodologie într-un an calendaristic, indiferent de motivul absentării;

d) de drept, ca urmare a pierderii calității de membru al Colegiului Psihologilor din România;

e) de drept, ca urmare a apariției uneia dintre situațiile care atrage suspendarea dreptului de liberă practică, prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. a), b), d), e) și f) din prezenta lege;

f) ca urmare a apariției situației care atrage suspendarea dreptului de liberă practică, prevăzută la art. 18 alin. (1) lit. c) din prezenta lege;

g) prin revocare de către Consiliul Național.

(2) Constatarea încetării mandatului în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) se realizează prin hotărârea Comisiei de Deontologie, respectiv prin hotărârea Comisiei de Metodologie.

(3) Încetarea mandatului în situația prevăzută la alin. (1) lit. f) are loc la data rămânerii definitive a hotărârii Biroului Executiv prevăzută la art. 18 alin. (2) din prezenta lege.

(4) Încetarea suspendării dreptului de liberă practică ulterior încetării mandatului de membru al Comisiei de Deontologie, respectiv de membru al Comisiei de Metodologie în condițiile alin. (1) lit. e) și f) nu are ca efect redobândirea mandatului încetat.

Art.107.

În situația vacanței poziției de membru al Comisiei de Deontologie, respectiv de membru al Comisiei de Metodologie ca urmare a incidenței unuia dintre cazurile de încetare a mandatului prevăzute la art. 106 alin. (1) din prezenta lege, poziția respectivă va fi ocupată conform dispozițiilor Statutului profesiei de psiholog.

Art. 108.

(1) Comisia de Deontologie urmărește respectarea Codului deontologic al profesiei de psiholog, analizează sesizările cu privire la săvârșirea unor posibile abateri disciplinare, judecă abaterile disciplinare și aplică sancțiunile disciplinare prevăzute de prezenta lege, aflate în competența sa, conform procedurii prevăzute de Codul de procedură disciplinară.

(2) Membrii Comisiei de Deontologie vor participa, în calitate de invitați, atât la ședințele Consiliului Național care au pe ordinea de zi elaborarea proiectelor Codului deontologic al profesiei de psiholog și Codului de procedură disciplinară sau elaborarea propunerilor de modificare sau completare a acestora, cât și la ședințele Adunării Generale care au pe ordinea de zi aprobarea acestora.

(3) Comisia de Deontologie poate înainta Consiliului Național propuneri de modificare și completare a Codului deontologic al profesiei de psiholog și a Codului de procedură disciplinară.

Art.109.

(1) Comisia de Metodologie desfășoară activități specifice necesare pentru operațiunile de autorizare a furnizorilor de formare profesională, de recunoaștere, în cadrul unuia sau mai multor domenii generale de specializare, a programelor de studii universitare de master, de avizare a programelor de formare profesională de lungă durată în domeniul psihologiei, de avizare și creditare a programelor de formare profesională continuă, precum și de avizare a metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică.

(2) Membrii Comisiei de Metodologie vor participa, în calitate de invitați, atât la ședințele Consiliului Național care au pe ordinea de zi elaborarea proiectului Normelor de avizare a metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică sau elaborarea propunerilor de modificare sau completare a acestora, cât și la ședințele Adunării Generale care au pe ordinea de zi aprobarea acestora.

(3) Comisia de Metodologie poate înainta Consiliului Național propuneri de modificare și completare a Normelor de avizare a metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică.

(4) Comisia de Metodologie propune Biroului Executiv eliberarea avizului metodologic pentru metodele și tehnicile de evaluare și asistență psihologică și modurile de utilizare a acestora.

Art.110.

Numărul de membri, organizarea și funcționarea comisiilor permanente prevăzute la art. 105 alin. (1) din prezenta lege, precum și atribuțiile, drepturile, obligațiile și modalitatea de indemnizare a membrilor acestora se stabilesc de către Consiliul Național, la propunerea Biroului Executiv.

Art.111.

Membrii comisiilor permanente, membrii comisiilor de experți constituite ad-hoc și membrii grupurilor de lucru cu caracter temporar pot participa, în calitate de invitați, la ședințele Adunării Generale, ale Consiliului Național și ale Biroului Executiv, fără drept de vot.

Art.112.

(1) Biroul Executiv este format din nouă membri, având următoarele funcții:

- a) Președintele, care este și Președintele Colegiului Psihologilor din România;
- b) prim-vicepreședintele;
- c) doi vicepreședinți;
- d) secretarul general;
- e) patru membri.

(2) Alegerea membrilor Biroului Executiv pentru fiecare din funcțiile prevăzute la alin. (1) se realizează de către Consiliul Național dintre membrii Adunării Generale. Mandatul membrilor Biroului Executiv este de 4 ani, iar numărul de mandate consecutive este limitat la două mandate, indiferent de durata efectivă a acestora.

(3) Alegerea membrilor Biroului Executiv se realizează prin vot secret, în cadrul alegerilor derulate la nivelul Consiliului Național, în ordinea numărului de voturi obținute. Pot candida pentru obținerea unui mandat de membru în cadrul Biroului Executiv doar membrii Adunării Generale care dețin gradul profesional de specialist sau principal și care îndeplinesc condițiile de candidatură stabilite de către Consiliul Național prin regulamentul menționat la art. 92 din prezenta lege.

(4) Biroul Executiv va stabili prin hotărâre atribuțiile concrete ale membrilor săi, alături de cele stabilite prin prezenta lege.

(5) Președintele Biroului Executiv este și Președintele Colegiului Psihologilor din România.

(6) Biroul Executiv este legal constituit și poate adopta hotărâri în prezența a jumătate plus unul dintre membrii săi. Hotărârile Biroului Executiv se adoptă cu majoritate simplă, prin majoritate simplă înțelegându-se votul a jumătate plus unul dintre membrii prezenți la ședința respectivă.

(7) Modalitatea de organizare și desfășurare a ședințelor Biroului Executiv, precum și drepturile, obligațiile și modalitatea de indemnizare a membrilor Biroului Executiv se stabilesc de către Consiliul Național.

(8) Membrii Biroului Executiv vor participa, în calitate de invitați permanenți, la ședințele Adunării Generale și ale Consiliului Național.

Art. 113.

(1) Încetarea mandatului de membru al Biroului Executiv are loc în una dintre următoarele situații:

- a) de drept, ca urmare a decesului;
- b) prin demisie;
- c) în situația absentării de la 5 ședințe ale Biroului Executiv într-un an calendaristic, indiferent de motivul absentării;
- d) de drept, ca urmare a pierderii calității de membru al Colegiului Psihologilor din România;
- e) de drept, ca urmare a apariției uneia dintre situațiile care atrage suspendarea dreptului de liberă practică, prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. a), b), d), e) și f) din prezenta lege;

f) ca urmare a apariției situației care atrage suspendarea dreptului de liberă practică, prevăzută la art. 18 alin. (1) lit. c) din prezenta lege;

g) prin revocare de către Consiliul Național;

h) de drept, ca urmare a încetării mandatului de Președinte al Colegiului Psihologilor din România.

(2) Constatarea încetării mandatului în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) se realizează prin hotărârea Biroului Executiv.

(3) Încetarea mandatului în situația prevăzută la alin. (1) lit. f) are loc la data rămânerii definitive a hotărârii Biroului Executiv prevăzută la art. 18 alin. (2) din prezenta lege.

(4) Încetarea suspendării dreptului de liberă practică ulterior încetării mandatului de membru al Biroului Executiv în condițiile alin. (1) lit. e) și f) nu are ca efect redobândirea mandatului încetat.

Art. 114.

În situația vacanței poziției de membru al Biroului Executiv ca urmare a incidenței unuia dintre cazurile de încetare a mandatului prevăzute la art. 113 alin. (1) din prezenta lege, poziția respectivă va fi ocupată conform dispozițiilor Statutului profesiei de psiholog.

Art. 115.

(1) În cadrul Colegiului Psihologilor din România, în funcție de nevoile corpului profesional, se pot înființa și pot funcționa, în coordonarea Biroului Executiv, grupuri de lucru cu caracter temporar, cu rol consultativ, pentru sprijinirea activității Biroului Executiv.

(2) Modalitatea de constituire, modalitatea de desemnare a membrilor grupurilor de lucru cu caracter temporar, organizarea și funcționarea acestora precum și atribuțiile, drepturile, obligațiile și modalitatea de indemnizare a membrilor acestora se stabilesc de către Biroul Executiv.

Art. 116.

(1) În subordinea Biroului Executiv funcționează Secretariatul general al Colegiului Psihologilor din România, condus de către Secretarul general al Biroului Executiv.

(2) Personalul din cadrul Secretariatului general este personal contractual, încadrat în muncă în conformitate cu prevederile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Organizarea, funcționarea și atribuțiile Secretariatului general sunt stabilite prin Regulamentul Intern al Colegiului Psihologilor din România.

Art. 117.

(1) Biroul Executiv conduce activitatea Colegiului Psihologilor din România și are următoarele atribuții:

a) asigură funcționarea curentă a Colegiului Psihologilor din România;

b) eliberează atestatul de liberă practică, cu respectarea actelor normative în vigoare;

c) realizează înregistrarea, avizarea, autorizarea formelor și modalităților de exercitare a profesiei de psiholog, precum și a formelor și modalităților de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare ale deținătorilor dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice

specialităților profesionale interdisciplinare, care nu dețin titlul profesional de psiholog, și hotărăște suspendarea activității și radierea acestora;

d) asigură execuția bugetului Colegiului Psihologilor din România;

e) aprobă angajarea și eliberarea din funcție a personalului Secretariatului general al Colegiului Psihologilor din România;

f) întocmește raportul anual de gestiune și activitate, care cuprinde inclusiv raportul individual de activitate a fiecărui membru al Biroului Executiv, pe care îl supune spre aprobare Consiliului Național;

g) aprobă contractele, convențiile, protocoalele și orice alte acte juridice ce urmează a fi încheiate în numele și pe seama Colegiului Psihologilor din România;

h) acceptă donațiile, legatele și sponsorizările făcute către Colegiul Psihologilor din România;

i) colaborează cu comisiile permanente, precum și cu comisiile de experți constituite ad-hoc și grupurile de lucru cu caracter temporar prevăzute la art. 104 din prezenta lege și asigură relațiile funcționale dintre acestea și Consiliul Național;

j) elaborează și supune spre aprobare Consiliului Național proiectul bugetului de venituri și cheltuieli al Colegiului Psihologilor din România;

k) informează periodic Consiliul Național cu privire la hotărârile Biroului Executiv adoptate între ședințele Consiliului Național;

l) propune spre aprobare Consiliului Național cuantumul indemnizațiilor membrilor organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale, precum și indemnizațiile pentru membrii Comisiei de Deontologie, Comisiei de Metodologie, comisiilor de experți constituite ad-hoc și grupurilor de lucru înființate potrivit dispozițiilor prezentei legi;

m) elaborează proiectul Statutului profesiei de psiholog, precum și propunerile de modificare și completare a Statutului profesiei de psiholog, pe care le înaintează spre adoptare Adunării Generale;

n) hotărăște înființarea și componența grupurilor de lucru aflate în coordonarea Biroului Executiv, stabilește criteriile de eligibilitate și dimensionarea numărului de membri, organizarea și funcționarea grupurilor de lucru aflate în coordonarea Biroului Executiv;

o) propune Consiliului Național înființarea și componența grupurilor de lucru aflate în coordonarea Consiliului Național;

p) propune Consiliului Național înființarea comisiilor de experți constituite ad-hoc;

q) elaborează proiectele Regulamentului Intern al Colegiului, statului de funcții, organigramei și grilei de salarizare a personalului angajat al Colegiului Psihologilor din România și al filialelor teritoriale, precum și propunerile de modificare sau completare a acestora, pe care le înaintează spre adoptare Consiliului Național;

r) elaborează proiectul Regulamentului de organizare și desfășurare a alegerilor organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, a membrilor Comisiei de Deontologie și Comisiei de Metodologie, precum și propunerile de modificare și completare a Regulamentului de organizare și desfășurare a alegerilor organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, a membrilor Comisiei de Deontologie și Comisiei de Metodologie, pe care le înaintează spre adoptare Consiliului Național;

s) elaborează proiectul Normelor privind regimul incompatibilităților și conflictului de interese aplicabile membrilor organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, a membrilor Comisiei de Deontologie și Comisiei de Metodologie, precum și propunerile de modificare și completare a Normelor privind regimul incompatibilităților și conflictului de interese aplicabile membrilor organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, a membrilor Comisiei de Deontologie și Comisiei de Metodologie, pe care le înaintează spre adoptare Consiliului Național;

t) efectuează operațiunile de autorizare a furnizorilor de formare profesională, operațiunile de recunoaștere, în cadrul unuia sau mai multor domenii generale de specializare, a programelor de studii universitare de master și a programelor de studii postuniversitare, operațiunile de avizare a programelor de formare profesională de lungă durată, operațiunile de avizare și creditare a programelor de formare profesională continuă, precum și operațiunile de avizare a metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică, în conformitate cu hotărârile adoptate de către Consiliul Național;

u) eliberează toate actele și avizele necesare exercitării profesiei de psiholog și exercitării activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare;

v) înregistrează, prin intermediul Secretariatului general al Colegiului, propunerile de documente primite din partea membrilor organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale, Comisiei de Deontologie, Comisiei de Metodologie, comisiilor de experți constituite ad-hoc și grupurilor de lucru înființate potrivit dispozițiilor prezentei legi, propuneri care urmează a fi supuse aprobării în organele de conducere ale Colegiului Psihologilor din România;

w) elaborează și înaintează spre dezbateră și aprobarea Consiliului Național propuneri de modificare a legislației care vizează organizarea și exercitarea profesiei de psiholog și prestarea serviciilor psihologice, precum și organizarea și exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare;

x) asigură condițiile corespunzătoare de desfășurare a activității organelor de conducere, comisiilor permanente, comisiilor de experți constituite ad-hoc și grupurilor de lucru aflate în coordonarea Consiliului Național și în propria coordonare;

y) întocmește, gestionează, actualizează și asigură publicitatea Registrului național al psihologilor cu drept de liberă practică și a celorlalte registre profesionale, prin publicarea acestora pe pagina de internet a Colegiului;

z) sesizează organele competente cu privire la situațiile de exercitare fără drept a profesiei de psiholog sau a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare;

aa) propune Consiliului Național spre aprobare cuantumul cotizației de membru și al taxelor profesionale, precum și modalitatea și termenul de plată a acestora;

bb) înaintează Consiliului Național propuneri privind criteriile de eligibilitate și dimensionarea numărului de membri pentru comisiile de experți constituite ad-hoc și pentru grupurile de lucru cu caracter temporar aflate în coordonarea Consiliului Național, în condițiile prezentei legi;

cc) îndeplinește toate formalitățile necesare pentru constituirea comisiilor de experți constituite ad-hoc și a grupurilor de lucru cu caracter temporar;

dd) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin Statutul profesiei de psiholog, Regulamentul de organizare și funcționare al Colegiului Psihologilor din România sau stabilite prin hotărâri ale Consiliului Național;

ee) alte atribuții stabilite potrivit prezentei legi în sarcina Biroului Executiv.

(2) Biroul Executiv se întrunește săptămânal sau ori de câte ori este nevoie.

(3) Biroul Executiv poate mandata membri ai Colegiului Psihologilor din România sau alte persoane pentru a reprezenta interesele Colegiului Psihologilor din România în relațiile cu terții.

Art. 118.

(1) Președintele Colegiului Psihologilor din România este și Președintele Biroului Executiv și al Consiliului Național.

(2) Președintele Colegiului Psihologilor din România are următoarele atribuții principale:

a) reprezintă Colegiul în relațiile cu persoanele fizice și juridice din țară și din străinătate;

- b) cu aprobarea prealabilă a Biroului Executiv, încheie contracte, convenții, protocoale și orice alte acte juridice în numele și pe seama Colegiului Psihologilor din România;
- c) cu aprobarea prealabilă a Biroului Executiv, angajează și eliberează din funcție personalul Secretariatului general al Colegiului Psihologilor din România;
- d) convoacă și conduce ședințele Adunării Generale, Consiliului Național și Biroului Executiv;
- e) aduce la îndeplinire hotărârile Adunării Generale, Consiliului Național și Biroului Executiv;
- f) urmărește încasarea veniturilor, ordonancează cheltuielile și coordonează activitatea financiară a Colegiului Psihologilor din România conform bugetului aprobat de către Consiliul Național;
- g) semnează actele Adunării Generale, ale Consiliului Național și ale Biroului Executiv;
- h) pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, Președintele Colegiului Psihologilor din România poate emite dispoziții;
- i) supraveghează relațiile dintre organele de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și organele de conducere ale filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, precum și relațiile dintre acestea și comisiile permanente, comisiile de experți constituite ad-hoc și grupurile de lucru;
- j) veghează la asigurarea de către angajatori a condițiilor corespunzătoare de desfășurare a activității membrilor Colegiului Psihologilor din România, angajați cu contract individual de muncă, potrivit reglementărilor specifice;
- k) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin Statutul profesiei de psiholog, prin Regulamentul de organizare și funcționare al Colegiului Psihologilor din România sau prin hotărâri ale Consiliului Național sau ale Biroului Executiv;
- l) alte atribuții stabilite potrivit prezentei legi în sarcina Președintelui Colegiului Psihologilor din România.

Art. 119.

- (1) Înlocuitorul Președintelui Colegiului Psihologilor din România este prim-vicepreședintele Biroului Executiv sau unul dintre cei doi vicepreședinți ai Biroului Executiv, desemnat prin hotărâre a Biroului Executiv.
- (2) În situația neîndeplinirii în termenul legal sau în termenele stabilite de către organele de conducere ale Colegiului Psihologilor din România a atribuțiilor Președintelui Colegiului Psihologilor din România, constatată de Biroul Executiv, acesta îl poate suspenda din funcție pe Președintele Colegiului Psihologilor din România, desemnând prin vot secret înlocuitorul acestuia.
- (3) Înlocuitorul desemnat convoacă, în termen de maximum 5 zile de la desemnare, ședința extraordinară a Consiliului Național, având pe ordinea de zi revocarea Președintelui Colegiului Psihologilor din România.
- (4) În situația în care Biroul Executiv constată prin hotărâre neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă de către unul dintre membrii săi a atribuțiilor ce îi revin acestuia, Președintele Biroului Executiv convoacă, în termen de maximum 5 zile de la data hotărârii Biroului Executiv, ședința extraordinară a Consiliului Național având pe ordinea de zi revocarea membrului respectiv. Dispozițiile acestui alineat nu se aplică Președintelui Colegiului Psihologilor din România.
- (5) În situația revocării din funcție a Președintelui Colegiului Psihologilor din România sau a unui membru al Biroului Executiv, Consiliul Național va stabili prin hotărârea de revocare și data alegerilor pentru ocuparea funcției vacante, care nu poate depăși 45 de zile calendaristice de la data adoptării hotărârii de revocare. Dispozițiile art. 112 alin. (2) și (3) rămân aplicabile.

Art. 120.

(1) Încetarea mandatului de Președinte al Colegiului Psihologilor din România are loc în una dintre următoarele situații:

- a) de drept, ca urmare a decesului;
- b) prin demisie;
- c) în situația absentării de la 2 ședințe ale Adunării Generale într-un an calendaristic, indiferent de motivul absentării ori în situația absentării de la 3 ședințe ale Consiliului Național într-un an calendaristic, indiferent de motivul absentării ori în situația absentării de la 5 ședințe ale Biroului Executiv într-un an calendaristic, indiferent de motivul absentării;
- d) de drept, ca urmare a pierderii calității de membru al Colegiului Psihologilor din România;
- e) de drept, ca urmare a apariției uneia dintre situațiile care atrage suspendarea dreptului de liberă practică, prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. a), b), d), e) și f) din prezenta lege;
- f) ca urmare a apariției situației care atrage suspendarea dreptului de liberă practică, prevăzută la art. 18 alin. (1) lit. c) din prezenta lege;
- g) prin revocare de către Consiliul Național;
- h) de drept, ca urmare a încetării mandatului de membru al Adunării Generale.

(2) Constatarea încetării mandatului în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) se realizează prin hotărârea Biroului Executiv, iar constatarea încetării mandatului în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. c) se realizează prin hotărârea Adunării Generale ori a Consiliului Național ori a Biroului Executiv, după caz.

(3) Încetarea mandatului în situația prevăzută la alin. (1) lit. f) are loc la data rămânerii definitive a hotărârii Biroului Executiv prevăzute la art. 18 alin. (2) din prezenta lege.

(4) Încetarea suspendării dreptului de liberă practică ulterior încetării mandatului de Președinte al Colegiului Psihologilor din România în condițiile alin. (1) lit. e) și f) nu are ca efect redobândirea mandatului încetat.

Art. 121.

În situația vacantării poziției de Președinte al Colegiului Psihologilor din România ca urmare a incidenței unuia dintre cazurile de încetare a mandatului prevăzute la art. 120 alin. (1) din prezenta lege, poziția respectivă va fi ocupată conform dispozițiilor Statutului profesiei de psiholog.

Art. 122.

Secretarul general al Biroului Executiv are următoarele atribuții:

- a) coordonează activitatea Secretariatului general al Colegiului Psihologilor din România;
- b) organizează evidențele și registrele Colegiului Psihologilor din România și răspunde de păstrarea și actualizarea acestora;
- c) coordonează demersurile de organizare logistică a ședințelor organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România, a celor ale Comisiei de Deontologie și ale Comisiei de Metodologie, precum și cele ale comisiilor de experți constituite ad-hoc și a grupurilor de lucru cu caracter temporar și ține evidența proceselor verbale ale ședințelor acestora;

- d) ține evidența și arhivează hotărârile adoptate de către organele de conducere ale Colegiului Psihologilor din România;
- e) la încetarea mandatului, predă noului Secretar General toate documentele întocmite sau aflate în evidența și responsabilitatea sa, cu întocmirea unui proces verbal de predare – primire în care vor fi consemnate documentele predate;
- f) alte atribuții stabilite de către Biroul Executiv.

Secțiunea a 4-a
Filiilele teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România

Art. 123.

(1) La nivelul fiecărui județ și la nivelul Municipiului București, prin hotărâre a Consiliului Național se pot înființa, organiza și funcționa filiale teritoriale, fără personalitate juridică.

(2) O filială se poate înființa dacă în județul respectiv își au domiciliul sau sediul profesional un număr de cel puțin 200 de membri ai Colegiului Psihologilor din România.

(3) Pentru județele în care numărul membrilor Colegiului Psihologilor din România care își au domiciliul sau sediul profesional în județul respectiv este mai mic de 200, Consiliul Național poate hotărî înființarea unei filiale teritoriale care să acopere două sau mai multe județe limitrofe ori poate hotărî afilierea membrilor care își au domiciliul sau sediul profesional în județul respectiv la o altă filială limitrofă deja înființată.

(4) Fiecare membru al Colegiului Psihologilor din România este obligat să se înregistreze ori la filiala teritorială din județul unde are domiciliul ori la filiala teritorială unde își are sediul profesional. Un membru al Colegiului Psihologilor din România nu poate fi membru decât al unei singure filiale teritoriale.

(5) În situația în care numărul membrilor unei filiale teritoriale scade sub numărul de 150 de membri, Consiliul Național poate hotărî încetarea activității filialei și desființarea acesteia sau continuarea activității filialei teritoriale, stabilind totodată și măsurile organizatorice necesare continuării activității. În cazul desființării unei filiale teritoriale, mandatele organelor de conducere ale acesteia încetează de drept de la data hotărârii Consiliului Național privind desființarea. Încetarea mandatului Președintelui filialei teritoriale nu atrage pierderea calității de membru al Consiliului Național, persoana aflată în această situație continuând mandatul de membru în Consiliul Național, însă nu în calitate de Președinte de filială teritorială, ci în calitate de reprezentant al filialei teritoriale al cărui membru devine în urma desființării filialei teritoriale unde acesta deținea anterior mandatul de președinte.

(6) În cazul în care două sau mai multe filiale teritoriale limitrofe ajung în situația ca numărul de membri al fiecăreia dintre acestea să scadă sub numărul de 150 de membri, la propunerea Adunărilor generale ale filialelor aflate în această situație, Consiliul Național poate hotărî fuziunea acestora. Procedura de fuziune, măsurile organizatorice necesare pentru implementarea acesteia, precum și organizarea și funcționarea filialei astfel constituite se stabilesc prin hotărârea Consiliului Național.

Art. 124.

Filiilele teritoriale vor fi individualizate prin denumire astfel: sintagma filiala teritorială, urmată de denumirea județului și de sintagma a Colegiului Psihologilor din România.

Art. 125.

Organele de conducere ale filialei teritoriale sunt:

- a) Adunarea generală a filialei teritoriale;
- b) Comitetul filialei teritoriale;
- c) Președintele filialei teritoriale.

Art. 126.

(1) Adunarea generală a filialei teritoriale reprezintă forul de dezbateră al membrilor activi ai Colegiului Psihologilor din România care au domiciliul sau sediul profesional în aria teritorială de competență arondată filialei teritoriale respective.

(2) Adunarea generală a filialei teritoriale are următoarele atribuții:

- a) analizează și dezbate raportul anual de activitate a Comitetului filialei teritoriale și poate formula propuneri Comitetului filialei;
- b) alege și revocă Președintele filialei teritoriale și membrii Comitetului filialei teritoriale;
- c) alege reprezentanții filialei teritoriale în cadrul Adunării Generale și Consiliului Național ale Colegiului Psihologilor din România;
- d) dezbate problemele specifice ale practicii profesionale curente din aria teritorială a filialei.

(3) Adunarea generală a filialei teritoriale se întrunește anual în ședință ordinară și se poate întruni în ședință extraordinară ori de câte ori este nevoie, la solicitarea Comitetului filialei teritoriale. Adunarea generală a filialei teritoriale adoptă hotărâri cu majoritate simplă, prin majoritate simplă înțelegându-se votul a jumătate plus unul dintre membrii prezenți la ședința respectivă.

(4) Convocarea Adunării generale ordinare a filialei teritoriale se face cu cel puțin 30 zile înainte de data stabilită pentru desfășurarea ședinței Adunării generale a filialei teritoriale și cu cel puțin 20 de zile înainte de data stabilită pentru desfășurarea ședinței Adunării generale extraordinare a filialei teritoriale.

(5) Dispoziția de convocare va conține data convocării ședinței și se publică pe pagina de internet a Colegiului și poate fi transmisă membrilor Adunării generale a filialei teritoriale pe adresa de corespondență electronică comunicată de către aceștia și înscrisă în baza de date a Colegiului.

(6) Convocarea Adunării generale a filialei teritoriale se face de către Președintele filialei teritoriale. În cazul în care, urmare a solicitării Comitetului filialei teritoriale, Președintele filialei teritoriale refuză expres sau tacit să convoace Adunarea generală, convocarea se va realiza de către un membru al Comitetului filialei desemnat prin votul majorității simple a membrilor Comitetului filialei teritoriale.

(7) Convocarea Adunării generale a filialei teritoriale se poate realiza și de către Biroul Executiv al Colegiului Psihologilor din România în cazurile expres prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Psihologilor din România.

Art. 127.

(1) Comitetul filialei teritoriale este constituit dintr-un număr impar de membri raportat la numărul de membri ai filialei, stabilit prin hotărâre a Consiliului Național. Președintele filialei teritoriale este membru de drept al

comitetului filialei teritoriale. Structura organizatorică și modul de funcționare ale Comitetului filialei teritoriale sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Psihologilor din România.

(2) Alegerea membrilor Comitetului filialei teritoriale, cu excepția Președintelui filialei teritoriale, se realizează de către Adunarea generală a filialei teritoriale dintre membrii activi ai Colegiului Psihologilor din România aflați în evidența filialei teritoriale respective, potrivit procedurii prevăzute în regulamentul menționat la art. 92 din prezenta lege.

(3) Alegerea membrilor Comitetului filialei teritoriale se realizează de către Adunarea generală a filialei teritoriale prin vot secret.

(4) Pot candida pentru obținerea unui mandat de membru în Comitetul filialei teritoriale doar membrii activi ai Colegiului Psihologilor din România aflați în evidența filialei teritoriale respective care dețin gradul profesional de specialist sau principal și care îndeplinesc condițiile de candidatură stabilite de către Consiliul Național prin regulamentul menționat la art. 92 din prezenta lege.

(5) Mandatul membrilor Comitetului filialei teritoriale este de 4 ani, iar numărul de mandate consecutive este limitat la două mandate, indiferent de durata efectivă a acestora.

Art. 128.

(1) Comitetul filialei teritoriale este legal constituit și poate adopta hotărâri în prezența a jumătate plus unul dintre membrii săi. Hotărârile Comitetului filialei teritoriale se adoptă cu majoritate simplă, prin majoritate simplă înțelegându-se votul a jumătate plus unul dintre membrii prezenți la ședința respectivă.

(2) Comitetul filialei teritoriale se întrunește trimestrial în ședință ordinară și se poate întruni în ședință extraordinară ori de câte ori este necesar, la solicitarea majorității simple a membrilor săi.

(3) Convocarea ședinței ordinare a Comitetului filialei teritoriale se face cu cel puțin 10 zile înainte de data stabilită pentru desfășurarea acesteia și cu cel puțin 5 zile înainte de data stabilită pentru desfășurarea ședinței extraordinare a Comitetului filialei teritoriale. Dispoziția de convocare va conține atât data convocării ședinței, cât și data reconvocării acesteia pentru situația în care la prima convocare nu este îndeplinită condiția de cvorum. Data reconvocării nu va putea fi mai mică de 2 zile și nici mai mare de 4 zile de la data primei convocări. Dispoziția de convocare se publică pe pagina de internet a Colegiului Psihologilor din România și se poate transmite membrilor Comitetului filialei teritoriale pe adresa de corespondență electronică comunicată de către aceștia și înscrisă în baza de date a Colegiului.

(4) Ședințele Comitetului filialei teritoriale sunt conduse de către Președintele filialei teritoriale.

Art. 129.

Comitetul filialei teritoriale are următoarele atribuții:

a) propune Adunării generale a filialei teritoriale strategiile și proiectele de organizare și de dezvoltare ale filialei teritoriale;

b) asigură conducerea curentă a activității filialei teritoriale;

c) propune Consiliului Național necesarul de personal pentru funcționarea corespunzătoare a filialei teritoriale;

d) aduce la îndeplinire hotărârile organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România;

e) poate organiza întâlniri, simpozioane, dezbateri în interes profesional la nivelul filialei teritoriale, inclusiv în colaborare cu alte entități cu atribuții în formarea profesională a psihologilor și a deținătorilor dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, care nu dețin titlul profesional de psiholog;

f) poate colabora cu comitetele altor filiale teritoriale în vederea organizării împreună a unor proiecte profesionale de interes comun, în condițiile asigurării sustenabilității respectivelor proiecte;

g) întocmește raportul anual de activitate a Comitetului filialei, pe care îl supune spre analiză și dezbateră Adunării generale a filialei teritoriale.

Art. 130.

(1) Președintele filialei teritoriale este și Președintele Comitetului filialei teritoriale. Acesta este membru de drept în Consiliul Național.

(2) Alegerea Președintelui filialei teritoriale se realizează prin vot secret de către Adunarea generală a filialei teritoriale, potrivit procedurii prevăzute în regulamentul menționat la art. 92 din prezenta lege.

(3) Pot candida pentru obținerea unui mandat de Președinte al filialei teritoriale doar membrii activi ai Colegiului Psihologilor din România aflați în evidența filialei teritoriale respective care dețin gradul profesional de specialist sau principal și care îndeplinesc condițiile de candidatură stabilite de către Consiliul Național prin regulamentul menționat la art. 92 din prezenta lege.

(4) Mandatul Președintelui filialei teritoriale este de 4 ani, iar numărul de mandate consecutive este limitat la două mandate, indiferent de durata efectivă a acestora.

Art. 131.

Președintele filialei teritoriale are următoarele atribuții:

a) reprezintă filiala teritorială în relația cu organele de conducere ale Colegiului Psihologilor din România;

b) este reprezentantul Colegiului Psihologilor din România în relația cu entitățile de drept public și de drept privat de pe raza filialei teritoriale respective, în baza mandatului primit din partea Consiliului Național;

c) conduce activitatea curentă a filialei teritoriale între ședințele Comitetului filialei teritoriale;

d) administrează bunurile încredințate pentru desfășurarea activității filialei de către Colegiul Psihologilor din România;

e) aduce la îndeplinire hotărârile Comitetului filialei teritoriale și ale organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România;

f) colaborează, în exercitarea mandatului, cu personalul administrativ al filialei teritoriale aflat în coordonarea Secretarului general al Biroului Executiv;

g) poate fi ordonator secundar de credite prin hotărârea Consiliului Național;

h) în cazul în care îi este adusă la cunoștință o situație conflictuală existentă între membri ai filialei teritoriale sau între un membru al filialei teritoriale și un beneficiar al serviciilor prestate de către respectivul membru al filialei teritoriale, poate îndruma părțile implicate spre rezolvarea amiabilă a conflictului.

Art. 132.

(1) Încetarea mandatului de Președinte al filialei teritoriale, respectiv a mandatului de membru al Comitetul filialei teritoriale are loc în una dintre următoarele situații:

a) de drept, ca urmare a decesului;

b) prin demisie;

c) în situația absenței de la 3 ședințe ale Comitetului filialei teritoriale într-un an calendaristic, indiferent de motivul absenței;

d) ca urmare a transferului membrului Comitetului filialei în cadrul altei filiale teritoriale;

e) de drept, ca urmare a pierderii calității de membru al Colegiului Psihologilor din România;

f) de drept, ca urmare a apariției uneia dintre situațiile care atrage suspendarea dreptului de liberă practică, prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. a), b), d), e) și f) din prezenta lege;

g) ca urmare a apariției situației care atrage suspendarea dreptului de liberă practică, prevăzută la art. 18 alin. (1) lit. c) din prezenta lege.

h) prin revocare de către Adunarea generală a filialei teritoriale.

(2) Constatarea încetării mandatului în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d) se realizează prin hotărârea Comitetului filialei teritoriale.

(3) Încetarea mandatului în situația prevăzută la alin. (1) lit. g) are loc la data rămânerii definitive a hotărârii Biroului Executiv prevăzute la art. 18 alin. (2) din prezenta lege.

(4) Încetarea suspendării dreptului de liberă practică ulterior încetării mandatului de Președinte al filialei teritoriale, respectiv a mandatului de membru al Comitetului filialei teritoriale în condițiile alin. (1) lit. f) și g) nu are ca efect redobândirea mandatului încetat.

Art. 133.

În situația vacanței poziției de Președinte al filialei teritoriale sau a unei poziții de membru al Comitetului filialei teritoriale ca urmare a incidenței unuia dintre cazurile de încetare a mandatului prevăzute la art. 132 alin. (1) din prezenta lege, poziția respectivă va fi ocupată conform dispozițiilor Statutului profesiei de psiholog.

Secțiunea a 5-a

Incompatibilități derivate din calitatea de membru al organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, precum și din calitatea de membru al Comisiei de Deontologie, Comisiei de Metodologie și comisiilor de experți constituite ad-hoc.

Art. 134.

(1) Calitatea de reprezentant ales în Adunarea Generală este incompatibilă cu calitatea de reprezentant ales în Consiliul Național, precum și cu calitatea de Președinte al filialei teritoriale.

(2) Calitatea de reprezentant ales în Consiliul Național este incompatibilă cu calitatea de reprezentant ales în Adunarea Generală, precum și cu calitatea de Președinte al filialei teritoriale.

(3) Calitatea de Președinte al filialei teritoriale este incompatibilă cu calitatea de reprezentant ales în Adunarea Generală, precum și cu calitatea de reprezentant ales în Consiliul Național.

(4) Calitatea de membru al Biroului Executiv este incompatibilă cu calitatea de reprezentant ales în Adunarea Generală, reprezentant ales în Consiliul Național, precum și cu calitatea de Președinte al filialei teritoriale.

(5) Calitatea de membru al Comisiei de Deontologie sau al Comisiei de Metodologie este incompatibilă cu calitatea de membru în organele de conducere ale Colegiului Psihologilor din România, cu calitatea de Președinte al filialei teritoriale, cu calitatea de membru în Comitetul filialei teritoriale, precum și cu calitatea de membru într-o comisie de experți constituită ad hoc.

(6) Calitatea de membru într-o comisie de experți constituită ad hoc este incompatibilă cu calitatea de membru în organele de conducere ale Colegiului Psihologilor din România, cu calitatea de Președinte al filialei teritoriale, cu calitatea de membru în comitetul filialei teritoriale, precum și cu calitatea de membru al Comisiei de Deontologie sau al Comisiei de Metodologie.

(7) Calitatea de membru al Comitetului filialei teritoriale este incompatibilă cu calitatea de Președinte al filialei teritoriale, cu calitatea de membru al Adunării Generale, cu calitatea de membru al Consiliului Național, cu calitatea de membru al Biroului Executiv, cu calitatea de membru într-o comisie de experți constituită ad hoc, precum și cu calitatea de membru al Comisiei de Deontologie sau al Comisiei de Metodologie.

(8) Membrii organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, membrii Comisiei de Deontologie, Comisiei de Metodologie, precum și membrii comisiilor de experți constituite ad-hoc sunt incompatibili cu calitatea de angajat al Colegiului Psihologilor din România, în baza unui contract individual de muncă, încheiat în condițiile Legii nr. 53/2003 – Codul Muncii.

Art. 135.

Pozițiile de membru al Adunării Generale, membru al Consiliului Național, precum și pozițiile de Președinte al filialei teritoriale și membru al Comitetului filialei teritoriale care au devenit vacante ca urmare a alegerii persoanelor respective în calitate de membru al Biroului Executiv sau în calitate de membru al Comisiei de Deontologie sau al Comisiei de Metodologie se vor ocupa conform dispozițiilor Statutului profesiei de psiholog.

Secțiunea a 6-a

Finanțarea Colegiului Psihologilor din România

Art. 136.

Veniturile Colegiului Psihologilor din România se constituie din:

- a) cotizațiile membrilor;
- b) taxele profesionale stabilite de către Consiliul Național;
- c) donații și sponsorizări de la persoane fizice și juridice;
- d) legate;
- e) drepturi editoriale;
- f) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;
- g) alte surse, potrivit legii.

Art. 137.

Veniturile pot fi utilizate pentru cheltuieli cu organizarea și funcționarea, cheltuieli de personal, cheltuieli pentru achiziționarea de bunuri și servicii, cheltuieli de capital, pentru finanțarea unor proiecte aprobate de Consiliul Național, pentru înființarea unor asociații sau fundații cu scop științific sau profesional, pentru acordarea de premii pentru membrii cu activități profesionale deosebite, precum și pentru alte cheltuieli aprobate de Consiliul Național.

Art. 138.

(1) Fiecare filială teritorială întocmește anual o estimare a bugetului anual necesar funcționării și o înaintează Consiliului Național în vederea elaborării bugetului anual al Colegiului Psihologilor din România. Propunerea de buget întocmită de către fiecare filială se transmite până la sfârșitul lunii noiembrie a fiecărui an.

(2) Pentru proiectele aprobate, Consiliul Național alocă filialei teritoriale bugetul necesar proiectului respectiv.

Secțiunea a 7-a
Membrii Colegiului Psihologilor din România

Art. 139.

Membrii Colegiului Psihologilor din România au, în principal următoarele drepturi:

- a) să aleagă și să fie aleși în organele de conducere, în condițiile prezentei legi;
- b) să solicite Colegiului Psihologilor din România și să obțină informații legate de exercitarea profesiei de psiholog pe teritoriul României;
- c) să solicite Colegiului Psihologilor din România și să obțină informații legate de funcționarea Colegiului Psihologilor din România, inclusiv cu privire la funcționarea filialelor;
- d) să solicite Colegiului Psihologilor din România și să primească orice informație sau document legat de statutul lor profesional ori calitatea lor de membri ai Colegiului Psihologilor din România, informații și documente emise ori aflate în evidența instituției.

Art. 140.

Membrii Colegiului Psihologilor din România au, în principal, următoarele obligații:

- a) să-și îndeplinească cu bună credință mandatele primite sau atribuțiile funcțiilor în care aceștia au fost numiți;
- b) să participe la ședințele convocate de către Colegiul Psihologilor din România, la activitățile profesionale, precum și la ședințele organelor de conducere sau la cele ale comisiilor din care aceștia fac parte;
- c) să răspundă convocărilor adresate de către organele de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale;
- d) să achite, în termenul stabilit, cotizația și taxele profesionale datorate în calitate de membri ai Colegiului Psihologilor din România;
- e) să cunoască și să respecte Codul deontologic al profesiei de psiholog, Statutul profesiei de psiholog, precum și celelalte hotărâri cu caracter normativ ale organelor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România;
- f) să încerce rezolvarea pe cale amiabilă a oricărui litigiu sau conflict cu un alt membru al corpului profesional, sau cu un beneficiar al serviciilor psihologice, în legătură cu exercitarea profesiei.

Art. 141.

(1) În exercitarea profesiei, membrii Colegiului Psihologilor din România răspund disciplinar pentru nerespectarea dispozițiilor prezentei legi, ale Codului deontologic al profesiei de psiholog, ale Statutului

profesiei de psiholog, ale Regulamentului de organizare și funcționare, precum și pentru nerespectarea altor reglementări adoptate de către organele de conducere ale Colegiului Psihologilor din România.

(2) În exercitarea mandatelor încredințate, membrii organelor de conducere răspund disciplinar și pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea în mod necorespunzător a atribuțiilor și obligațiilor ce le revin în cadrul organelor de conducere, stabilite potrivit prezentei legi, Statutului profesiei de psiholog și Regulamentului de organizare și funcționare a Colegiului Psihologilor din România.

(3) Nu fac obiect al cercetării disciplinare solicitările privind acoperirea unor prejudicii materiale sau morale.

(4) Răspunderea disciplinară, potrivit prezentei legi, nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă, conform prevederilor legale.

Art. 142.

Faptele ce pot constitui abateri de natură disciplinară sunt cercetate de către Comisia de Deontologie.

Art. 143.

(1) Orice sesizare formulată împotriva unui membru al Colegiului Psihologilor din România se soluționează de către Comisia de Deontologie.

(2) Sesizarea cu privire la posibila săvârșire a unei abateri disciplinare de către un membru al Colegiului Psihologilor din România se poate formula în termen de cel mult 6 luni de la data la care persoana vătămată a luat cunoștință de săvârșirea faptei, dar nu mai târziu de 2 ani de la data săvârșirii acesteia.

(3) Sesizarea se poate realiza și prin hotărârea motivată a Biroului Executiv sau a Consiliului Național, precum și prin sesizarea din oficiu a Comisiei de Deontologie, cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (2).

(4) Comisia de Deontologie soluționează orice sesizare potrivit procedurii stabilite prin Codul de procedură disciplinară.

Art. 144.

(1) Sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate pentru săvârșirea unei abateri disciplinare de către un membru al Colegiului Psihologilor din România sunt următoarele:

a) mustrarea;

b) avertismentul;

c) suspendarea dreptului de liberă practică pentru o perioadă cuprinsă între cel puțin 1 lună și cel mult 12 luni;

d) retragerea dreptului de liberă practică.

(2) Săvârșirea repetată a unei abateri disciplinare constituie o circumstanță agravantă care va fi luată în considerare la individualizarea sancțiunii.

(3) Împreună cu sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) se pot aplica suplimentar și una sau mai multe dintre măsurile complementare preventive enumerate la alin. (6).

(4) Împreună cu sancțiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) se pot aplica suplimentar și una sau mai multe măsuri complementare corective și preventive.

(5) Măsurile complementare corective sunt:

a) suspendarea dreptului de desfășurare a anumitor activități profesionale pentru o perioadă cuprinsă între cel puțin 6 luni și cel mult 12 luni;

b) suspendarea dreptului de supervizare profesională pentru o perioadă cuprinsă între cel puțin 6 luni și cel mult 12 luni;

c) suspendarea dreptului de formare profesională pentru o perioadă cuprinsă între cel puțin 6 luni și cel mult 12 luni.

(6) Măsurile complementare preventive sunt:

a) obligarea la parcurgerea unui număr de ore de dezvoltare profesională;

b) obligarea la efectuarea supervizării profesionale a practicii profesionale pentru o perioadă cuprinsă între cel puțin 6 luni și cel mult 12 luni;

c) obligarea la parcurgerea unui număr de ore de dezvoltare personală.

(7) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), precum și eventualele măsuri complementare dispuse împreună cu acestea, se aplică de către Comisia de Deontologie. În situația în care un membru al Colegiului Psihologilor din România este sancționat disciplinar cu trei avertismente într-o perioadă de 12 luni, Comisia de Deontologie propune Biroului Executiv suspendarea dreptului de liberă practică al respectivului membru.

(8) Sancțiunile prevăzute la alin. (1), lit. c) și d), precum și eventualele măsuri complementare dispuse împreună cu acestea se aplică de către Biroul Executiv, la propunerea motivată a Comisiei de Deontologie.

Art. 145.

(1) Hotărârea motivată a Comisiei de Deontologie și, după caz, hotărârea motivată a Biroului Executiv, se comunică, în termen de cel mult 90 zile de la data adoptării acesteia, părților precum și, după caz, angajatorului în situația în care membrul Colegiului Psihologilor din România își exercită activitatea în calitate de salariat, supervisorului în situația în care membrul Colegiului Psihologilor din România își exercită activitatea în calitate de stagiar, precum și formei de exercitare în situația în care membrul Colegiului Psihologilor din România își exercită activitatea în calitate de colaborator.

(2) Hotărârea motivată a Comisiei de Deontologie prin care a fost aplicată una dintre sancțiunile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) și b) poate fi contestată la Biroul Executiv, în termen de 30 zile de la comunicare, iar hotărârea motivată a Biroului Executiv prin care a fost aplicată una dintre sancțiunile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. c) și d) poate fi contestată la Consiliul Național al Colegiului, în termen de 30 zile de la comunicare.

(3) Hotărârea motivată a Comisiei de Deontologie și, după caz, hotărârea motivată a Biroului Executiv prin care nu au fost aplicate sancțiuni disciplinare membrului reclamat al Colegiului Psihologilor din România poate fi contestată în condițiile Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 146.

(1) Prezenta lege intră în vigoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Prevederile art. 7 alin. (1) lit. a), art. 31 lit. a) și b), art. 33 lit. a) și b), art. 56 alin. (1) lit. a) și 58 alin. (1) lit. a) din prezenta lege intră în vigoare în termen de 3 ani de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile art. 55 alin. (1) lit. a) teza I, precum și prevederile art. 55 alin. (3) din prezenta lege în ceea ce privește condiția privind îndeplinirea uneia dintre cerințele de studii universitare prevăzute la art. 55 alin. (2) din prezenta lege, atât pentru obținerea dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihoterapie, cât și pentru obținerea dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare consiliere psihologică, intră în vigoare în termen de 6 ani de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I a prezentei legi.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru persoanele care doresc să dobândească dreptul de liberă practică pentru exercitarea profesiei de psiholog în specialitățile profesionale pentru care, pentru dobândirea dreptului de liberă este necesară și dovada absolvirii unui program suplimentar de formare profesională de lungă durată, prevederile art. 7 alin. (1) lit. a) din prezenta lege intră în vigoare în termen de 6 ani de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I a prezentei legi.

(5) Prevederile art. 7 alin. (1) lit. b), art. 8, art. 31 lit. c), art. 32, art. 33 lit. c), art. 34 alin. (2), (3) și (4), art. 55 alin. (1) lit. b), art. 56 alin. (1) lit. b), art. 57 alin. (1) lit. b), art. 57 alin. (2) lit. b), art. 58 alin. (1) lit. b), art. 72 lit. c), art. 73, art. 74 lit. c), art. 75 alin. (2), (3) și (4) din prezenta lege intră în vigoare în termen de 1 an de la data adoptării Statutului profesiei de psiholog.

(6) Până la împlinirea termenelor prevăzute la alin. (2) – (5), condițiile și procedura pentru dobândirea dreptului de liberă pentru exercitarea profesiei de psiholog, pentru dobândirea dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare, precum și condițiile și procedura pentru obținerea gradelor profesionale prevăzute de prezenta lege se vor stabili prin hotărârea Consiliului Colegiului Psihologilor din România aflat în exercitarea mandatului la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 147.

(1) Psihologii și deținătorii de competențe generale care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, dețin treapta de practicant sub supervizare într-o anumită specialitate profesională sau într-o anumită competență generală, obținută în temeiul Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 1 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și în temeiul actelor normative subsecvente acestei legi și care au exercitat profesia de psiholog sau au exercitat o competență generală în regim de supervizare profesională anterior intrării în vigoare a prezentei legi au obligația obținerii gradului profesional de specialist în termen de cel mult 6 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Dacă în termen de 6 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, persoanele prevăzute la alin. (1) nu promovează sau nu se prezintă pentru susținerea procedurilor specifice pentru obținerea gradului de specialist, acestea pierd, de drept, dreptul de liberă practică în specialitatea profesională sau în competența generală respectivă.

Art. 148.

(1) Atestatele de liberă practică pentru treapta de specializare practicant, regim de exercitare autonom, eliberate anterior intrării în vigoare a prezentei legi își mențin valabilitatea și continuă să producă efecte juridice.

(2) Condițiile și procedura pentru obținerea gradelor profesionale prevăzute de prezenta lege de către deținătorii atestatelor de liberă practică pentru treapta de practicant, regim de exercitare autonom eliberate anterior intrării în vigoare a prezentei legi se vor stabili de către Consiliul Național al Colegiului Psihologilor din România.

Art. 149.

(1) Atestatele de liberă practică pentru competența în specialitatea psihologie judiciară - evaluarea comportamentului simulat prin tehnica poligraf eliberate anterior intrării în vigoare a prezentei legi, conform art. 18 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea de Guvern nr. 788/2005, își mențin valabilitatea și continuă să producă efecte juridice.

(2) Condițiile și procedura pentru obținerea gradelor profesionale prevăzute de prezenta lege de către deținătorii atestatelor de liberă practică prevăzute la alin. (1) se vor stabili de către Consiliul Național al Colegiului Psihologilor din România.

Art. 150.

(1) Atestatele de liberă practică cu competența generală în psihoterapie eliberate anterior intrării în vigoare a prezentei legi persoanelor care îndeplinesc alte condiții de studii universitare de licență decât cele prevăzute la art. 55 alin. (1) lit. a) și alin. (2) lit. a) și b) din prezenta lege își mențin valabilitatea și continuă să producă efecte juridice.

(2) În termen de 3 ani de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, absolvenții facultăților de filosofie, pedagogie și teologie care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se aflau înscriși într-un program de formare profesională de lungă durată în domeniul psihoterapiei avizat de către Colegiul Psihologilor din România, vor putea obține dreptul de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialității profesionale interdisciplinare psihoterapie, cu îndeplinirea condițiilor și conform procedurii stabilite prin hotărârea Consiliului Colegiului Psihologilor din România aflat în exercitarea mandatului la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Condițiile și procedura pentru obținerea gradelor profesionale prevăzute de prezenta lege de către deținătorii atestatelor de liberă practică cu competența generală în psihoterapie eliberate anterior intrării în vigoare a prezentei legi persoanelor care îndeplinesc alte condiții de studii universitare de licență decât cele prevăzute la art. 55 alin. (1) lit. a) și alin. (2) lit. a) și b), precum și de către persoanele prevăzute la alin. (2) se vor stabili de către Consiliul Național al Colegiului Psihologilor din România.

Art. 151.

(1) Drepturile de liberă practică pentru exercitarea profesiei de psiholog, precum și drepturile de liberă practică pentru exercitarea competenței generale în psihoterapie și a competenței generale în psihopedagogie specială dobândite în temeiul Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 1 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, rămân în vigoare și se vor exercita potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Atestatele de liberă practică emise în temeiul Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 1 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se preschimbă prin eliberarea noilor atestate de liberă practică prevăzute de prezenta lege în termen de maximum 24 de luni de la data adoptării Statutului profesiei de psiholog, sub sancțiunea nulității absolute.

(3) Persoanelor care dețin mai multe atestate de liberă practică emise în temeiul Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 1 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, li se va elibera un singur atestat de liberă practică, conform prevederilor prezentei legi, care va conține mențiuni privind aceleași specialități profesionale deținute anterior și aceleași grade profesionale corespondente treptelor profesionale deținute anterior.

(4) Procedura de preschimbare a atestatelor de liberă practică emise în temeiul Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 1 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, cu atestatele de liberă practică prevăzute de prezenta lege se stabilește prin Statutul profesiei de psiholog.

Art. 152.

(1) Formele de exercitare a profesiei de psiholog înființate potrivit Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 1 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, își vor continua activitatea ori, după caz, se pot reorganiza potrivit prezentei legi.

(2) Formele de exercitare ale deținătorilor dreptului de liberă practică pentru exercitarea competenței generale în psihoterapie și a competenței generale în psihopedagogie specială înființate anterior intrării în vigoare a prezentei legi se vor reorganiza în formele de exercitare a activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare ale deținătorilor dreptului de liberă practică pentru exercitarea activităților specifice specialităților profesionale interdisciplinare psihoterapie și psihopedagogie specială prevăzute de prezenta lege, în termen de 24 de luni de la data adoptării Statutului profesiei de psiholog, sub sancțiunea dizolvării de drept.

Art. 153.

(1) Avizele emise de către Colegiul Psihologilor din România pentru programele de formare profesională până la data intrării în vigoare a prezentei legi și a căror perioadă de avizare încetează până la data adoptării de către Consiliul Național al Colegiului Psihologilor din România a normelor privind avizarea și creditarea programelor de formare profesională prevăzute de prezenta lege își prelungesc valabilitatea până la adoptarea de către Consiliul Național al Colegiului Psihologilor din România a normelor privind avizarea și creditarea programelor de formare profesională prevăzute de prezenta lege.

(2) Avizele emise de către Colegiul Psihologilor din România pentru programele de formare profesională până la data intrării în vigoare a prezentei legi și a căror perioadă de avizare încetează după data adoptării de către Consiliul Național al Colegiului Psihologilor din România a normelor privind avizarea și creditarea programelor de formare profesională prevăzute de prezenta lege rămân valabile pe toată perioada de avizare acordată inițial.

(3) Avizele emise de către Colegiul Psihologilor din România privind recunoașterea programelor de studii universitare de master în unul sau mai multe domenii generale de specializare emise până la data intrării în vigoare a prezentei legi și a căror perioadă de avizare încetează până la data adoptării de către Consiliul Național al Colegiului Psihologilor din România a normelor privind avizarea și creditarea programelor de formare profesională prevăzute de prezenta lege își prelungesc valabilitatea până la adoptarea de către Consiliul Național al Colegiului Psihologilor din România a normelor privind avizarea și creditarea programelor de formare profesională prevăzute de prezenta lege.

(4) Avizele emise de către Colegiul Psihologilor din România privind recunoașterea programelor de studii universitare de master în unul sau mai multe domenii generale de specializare până la data intrării în vigoare a prezentei legi și a căror perioadă de avizare încetează după data adoptării de către Consiliul Național al Colegiului Psihologilor din România a normelor privind avizarea și creditarea programelor de formare profesională prevăzute de prezenta lege rămân valabile pe toată perioada de avizare acordată inițial.

Art. 154.

(1) În termen de 1 an de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Colegiul Psihologilor din România va organiza alegeri pentru desemnarea noilor organe de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale

filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, precum și pentru desemnarea membrilor Comisiei de Deontologie și a membrilor Comisiei de Metodologie, prevăzute de prezenta lege.

(2) Alegerile prevăzute la alin. (1) se vor desfășura în condițiile și conform procedurii stabilite prin regulamentul elaborat și aprobat în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, de către Consiliul Colegiului Psihologilor din România aflat în exercitarea mandatului la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(3) În prima ședință legal constituită, Consiliului Național al Colegiului Psihologilor din România va alege Președintele Colegiului Psihologilor din România, membrii Biroului Executiv, membrii Comisiei de Deontologie și membrii Comisiei de Metodologie.

(4) În prima ședință legal constituită, Adunarea Generală a Colegiului Psihologilor din România va adopta Statutul profesiei de psiholog, Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Psihologilor din România, Codul deontologic al profesiei de psiholog, Codul de procedură disciplinară, precum și Normele de avizare a metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică.

(5) Prin excepție de la prevederile art. 102 alin. (1) lit. a), b), c) și d) și de la art. 117 alin. (1) lit. m) din prezenta lege, proiectul Regulamentului de organizare și funcționare a Colegiului Psihologilor din România, al Codului deontologic al profesiei de psiholog, al Codului de procedură disciplinară, al Normelor de avizare a metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică, precum și proiectul Statutului profesiei de psiholog, prevăzute la alin. (4), se vor elabora de către Consiliul Colegiului Psihologilor din România aflat în exercitarea mandatului la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(6) Până la finalizarea alegerilor prevăzute la alin. (1), conducerea Colegiului Psihologilor din România se va exercita de către organele de conducere aflate în exercitarea mandatului la data intrării în vigoare a prezentei legi, în conformitate cu prevederile actelor normative subsecvente emise în executarea Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 1 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare și a Hotărârii Guvernului nr. 788/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 721 din 9 august 2005, în forma în vigoare la data adoptării prezentei legi.

Art. 155.

(1) Colegiul Psihologilor din România organizat potrivit prezentei legi este continuatorul Colegiului Psihologilor din România organizat potrivit Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România cu modificările și completările ulterioare.

(2) Activitatea filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România înființate la data intrării în vigoare a prezentei legi se va continua de către filialele teritoriale prevăzute de prezenta lege.

(3) Activitatea Comisiei de deontologie și disciplină aflată în exercitarea mandatului la data intrării în vigoare a prezentei legi va fi preluată de către Comisia de Deontologie aleasă conform prezentei legi.

(4) Activitatea Comisiei de Metodologie aflată în exercitarea mandatului la data intrării în vigoare a prezentei legi va fi preluată de către Comisia de Metodologie aleasă conform prezentei legi.

Art. 156.

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 1 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și Hotărârea Guvernului nr. 788/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă

practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 721 din 9 august 2005.

(2) Până la data intrării în vigoare a actelor normative subsecvente emise în executarea prezentei legi se aplică prevederile actelor normative în vigoare, în măsura în care nu contravin acesteia. În caz de dificultăți de interpretare a acestora prin raportare la dispozițiile prezentei legi, Consiliul Colegiul Psihologilor din România aflat în exercitarea mandatului la data intrării în vigoare a prezentei legi va putea emite norme interpretative.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 alin. (1) și art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

Președintele Camerei Deputaților

Sorin GRINDEANU

Președintele Senatului

Mircea ABRUDEAN